

«КУЛЬТУРНА-ДЕРЖАВА»
Громадська організація

Чуриков Ю.І.

04071, м. Київ, вул. Верхній вал, 62, к.18
+380-098-043-57-52

E-mail: y_churikoff@ukr.net

код ЄДРПОУ 44952541

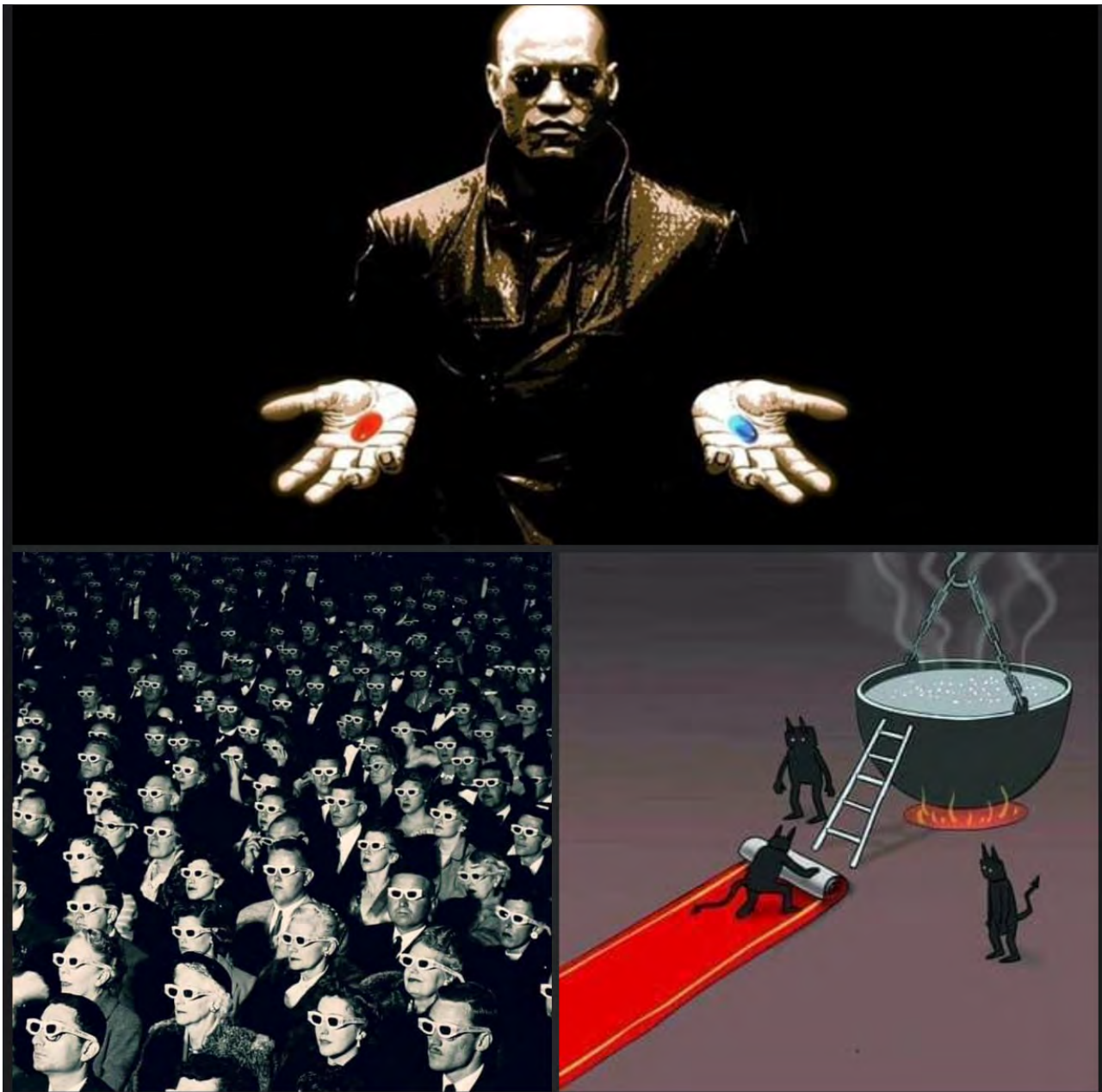
Тиж Ю.О.

Сертифікат на проектні роботи
Серія АА № 004182 виданий 21.12.2018 р.

www.kyiv-heritage.com

www.kyiv-heritage-guide.com

www.kyiv-landuse.com

Україна: ВИЗВОЛЕННЯ

Дайджест. Том 3

Книга 10. Статті та новини, № 1.801-2.000

Київ - 2026

1. АНОТАЦІЯ

1. Дайджест (преса)

Дайджест (англ. *digest* — стислий виклад, резюме) — інформаційний продукт (видання, стаття, *підбірка*), що містить виклад творів у вигляді витягів з оригіналу чи у формі його вільного перекладу або добірку у повному чи скороченому вигляді найцікавіших творів, вибраних з інших видань.

Як правило, до такого передруку систематично вдаються провінційні друковані газети, які мають слабку кореспондентську мережу і відчують брак інформації й поповнюють її недостаку за рахунок столичних видань. Наявність великої кількості дайджестів — ознака низького фахового рівня видання. Свідченням журналістської майстерності є наявність у газеті чи журналі значної кількості ексклюзивних матеріалів, тобто таких, що виготовлені саме для цього видання його кореспондентами та оглядачами.

Але навіть авторитетні газети з глибокими традиціями сьогодні не обходяться без передруків найбільш цікавих матеріалів з інших видань, вміщуючи їх у рубриках «Наші передруки», «Дайджест» тощо. Для читачів такі рубрики цікаві, оскільки в них часто із скороченням малоістотних частин уміщуються сенсаційні, непересічні твори та праці, які збагачують читача новими знаннями, несподіваними інтерпретаціями фактів.

Первісно дайджестами називалися адаптовані для масового читання твори світової класики. Великі за обсягом романи стискувалися до розміру брошурки, що потребувала невеликого часу для ознайомлення й дешево коштувала. За допомогою такого видання можна було за півгодини «пройти» «Сагу про Форсайтів» Д. Голсуорсі чи «Війну і мир» Л. Толстого. Зрозуміло, що такі дайджести могли дати тільки псевдознання і аж ніяк не знайомили читачів ні з реальною філософською концепцією, ні з образним світом творів. Тим паче, що будь-який переказ обов'язково містить у собі елементи вибіркості, а, отже, й інтерпретації.

2. Моніторинг ЗМІ

Підготовка дайджестів публікацій є однією з найбільш поширених послуг у галузі **професійного моніторингу** засобів масової інформації. Її зміст полягає у створенні **добірки найважливіших матеріалів за визначеною тематикою та за визначений період**. Такий інформаційний продукт надає змогу відслідковувати головні новини у певному напрямку, отримувати експертні оцінки та прогнози розвитку галузі, відстежувати діяльність конкурентів тощо. **Перевагою цього виду отримання даних є відсутність «інформаційного шуму».**

2. ПЕРЕДМОВА

3. ВСТУП

А. Авторитаризм

— это политический режим, при котором централизованная, несменяемая власть одного лица или группы (например, партии) сосредоточена в своих руках, при этом сохраняются отдельные экономические и гражданские свободы. В таком режиме оппозиция подавляется или не имеет возможности существенно влиять на политику, а граждане не могут влиять на смену власти через выборы. Основное отличие от тоталитаризма заключается в том, что авторитаризм не стремится контролировать все сферы жизни граждан, оставляя большую часть частной жизни без вмешательства государства.

1. Ключевые характеристики авторитаризма

- (1) **Централизация власти:** Вся или большая часть власти сосредоточена в руках одного лидера или узкой группы лиц.
- (2) **Подавление оппозиции:** Несистемная оппозиция полностью подавляется, а легальная оппозиция лишена возможности существенно влиять на политику.
- (3) **Сохранение свобод:** Отдельные экономические, гражданские и духовные свободы могут сохраняться, но под контролем государства.
- (4) **Отсутствие реального контроля:** Население не имеет возможности контролировать процесс принятия и исполнения политических решений.
- (5) **Невозможность смены власти через выборы:** Сменить авторитарного лидера в результате выборов практически невозможно.

2. Отличия от тоталитаризма

- (1) **Сфера контроля:** Тоталитаризм стремится к полному контролю над всеми аспектами жизни граждан, в то время как авторитаризм фокусируется на политической сфере и может не вмешиваться в частную жизнь.
- (2) **Идеология:** Тоталитарный режим требует идеологической однородности и мобилизует население вокруг государственной идеологии, тогда как в условиях авторитаризма идеология может отсутствовать или быть второстепенной, и чем аполитичнее население, тем лучше.
- (3) **Цель:** Тоталитаризм часто связан с построением утопического государства, тогда как авторитаризм в основном направлен на решение текущих задач и поддержание стабильности.

Б. Тоталитаризм

— это политический режим, при котором государство осуществляет абсолютный, полный (тотальный) контроль над всеми аспектами жизни общества и каждого человека. Он характеризуется наличием одной правящей партии, единой государственной идеологии, монополией на информацию и экономику, а также использованием идеологического террора и репрессий для подавления любого сопротивления.

1. Ключевые признаки тоталитаризма

- (1) **Однопартийная система:** Существует только одна массовая партия, слитая с государственным аппаратом, которая обладает монопольным правом на политическую деятельность.
- (2) **Государственная идеология:** Разработана и навязывается единая идеология, которая объявляется абсолютной истиной. Любое несогласие с ней считается преступлением.
- (3) **Монополия на информацию:** Государство контролирует все средства массовой информации (печать, радио, телевидение), а также образовательные и культурные программы, создавая монополию на распространение «официальной» информации.
- (4) **Государственный контроль над экономикой:** Государство полностью контролирует экономическую и профессиональную деятельность, подчиняя её своим идеологическим целям.
- (5) **Идеологический террор и репрессии:** Используется как массовый террор и репрессии, так и идеологический террор для борьбы с любыми инакомыслящими и «врагами народа». Репрессии могут быть направлены не только на политических оппонентов, но и на тех, кто нарушает экономические или профессиональные нормы, которые превращаются в идеологические проступки.
- (6) **Культ личности:** Часто наблюдается культ личности вождя или правителя, который является воплощением идей партии.
- (7) **Мобилизация населения:** Регулярная мобилизация населения для достижения великих целей, которые ставит перед собой государство.

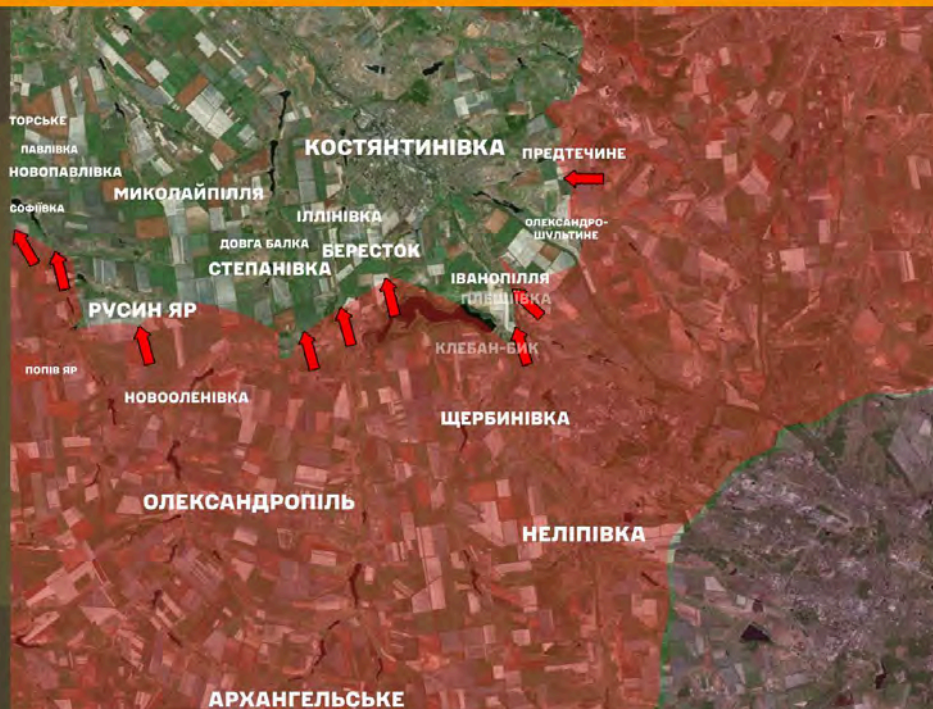
2. Отличие от авторитаризма

В отличие от авторитаризма, который стремится контролировать в основном публичное пространство и политическую сферу, тоталитарный режим пытается **полностью подчинить себе и частную жизнь граждан, а также их мысли.**

ДАЙДЖЕСТ

КОСТЯНТИНІВСЬКИЙ НАПРЯМОК

ВОРОГ ЗДІЙСНИВ 17 АТАК У РАЙОНАХ КОСТЯНТИНІВКИ, ПЛЕЩІЇВКИ, ІЛЛІНІВКИ, СТЕПАНІВКИ, РУСИНОВОГО ЯРУ, СОФІЇВКИ ТА НОВОПАВЛІВКИ

2026-04-15

Машовец

Ситуація там розвивається достатньо динамічно.

1. Противник (російські війська) силами тактичних груп (ТГр) «Бахмут» і «Дзержинск» зі складу угруповання військ (УВ) «Юг» продовжує активні наступальні дії з метою захоплення міст Костянтинівка, Дружківка та прилеглих до них районів місцевості, а згодом – для виходу на ближні підступи до Краматорська з півдня та південного сходу.

Основою цих ТГр є низка частин і з'єднань 8-ї загальновійськової армії (ЗВА) та 3-го армійського корпусу (АК) УВ «Юг». Вони також підсилені окремими силами та засобами зі складу армій УВ «Центр» (51-а ЗВА) та УВ «Днепр» (58-а і 18-а ЗВА).

Зокрема:

ТГр «Дзержинск»

- (1) - 4-та окрема мотострілецька бригада (омсбр) – 3-тя ЗВА УВ «Юг»
- (2) - 103-й мотострілецький полк (мсп) 150-ї мотострілецької дивізії (мсд) – 8-а ЗВА УВ «ЮГ»

- (3) - 10-й танковий полк (тп) 20-ї мсд – 8-а ЗВА УВ «Юг»
- (4) - 78-й моторизований полк (мп) спеціального призначення (СП) «Север – Ахмат», 42-га мсд - 58-а ЗВА УВ «Днепр»
- (5) - 54-й мсп 6-ї мсд – 3-й АК УВ «Юг»
- (6) - 1194-й мсп – 3-а ЗВА УВ «Юг»
- (7) - 1219-й, 1436-й та 1465-й мсп – 51-а ЗВА УВ «Центр»
- (8) - 20-й і 155-й «зведені» мсп – військово-морський лот (ВМФ) зс рф
- (9) - частина сил 77-го окремого мотострілецького полку (омсп) 7-ї військової бази (ВБ) зс рф в Абхазії (м. Гудаута) — 49-а ЗВА УВ «Днепр»

ТГр «Бахмут»

Фактично, це головні сили 3-го армійського корпусу УВ «Юг», зокрема:

- (1) - 72-га омсбр – 3-й армійський корпус УВ «Юг»
- (2) - 1008-й, 1307-й та 1442-й мсп 6-ї мсд – 3-й армійський корпус УВ «Юг»
- (3) - 89-й тп 6-ї мсд – також 3-й армійський корпус УВ «Юг».

Окрім згаданих вище сил і засобів противника на Костянтинівському напрямку, діють також основні сили 70-ї мсд (18-а ЗВА УВ «Днепр») — 24-й, 26-й і 28-й мсп, а також 17-й тп, які діють в районі Часів Яр, у загальному напрямку на Дружківки. На протилежному фланзі, у напрямках Софіївка — Райське та Русин Яр — Дружківка, діють частини та підрозділи 150-ї та 20-ї мсд 8-ї ЗВА УВ «Юг».

2. Поточна ситуація

Протягом минулого і поточного тижнів російське командування (УВ «Юг» — 8-ї ЗВА та 3-го АК) посилило свої наступальні дії в районі Костянтинівки, ймовірно, аби прискорити темпи захоплення цього району оборони ЗСУ, оскільки в попередній період (лютий-березень) воно, ймовірно, суттєво відстало від графіка реалізації комплексу заходів, щодо підготовки до наступальної Краматорсько-Слов'янської операції.

Противник ще не спромігся (станом на 15.04.2026) захопити Костянтинівку та Дружківку. Крім того, його основними силами так й не вдалося дістатися ближніх підступів до Краматорська з півдня та південного сходу. Дуже ймовірно, що саме ця обставина спонукала російське командування вжити більш рішучих дій проти Костянтинівського району оборонної ЗСУ.

Судячи з розподілу сил і засобів противника, російське командування наразі зосереджує свої основні зусилля на правому фланзі смуги наступу 8-ї ЗВА, на обох кінцях Клебанбицького водосховища, у напрямках Бересток — Костянтинівка та Пліщіївка — Костянтинівка.

У свою чергу, російський 3-й армійський корпус зосередив свої основні зусилля на фланзі, прилеглому до смуги 8-ї ЗВА, діючи з рубежу Ступочки -Предтечіне в напрямку східної частини Костянтинівки і через район «Дачі» по напрямку Олександро-Шультіне-Костянтинівки.

Зокрема:

- (1) - російські передові підрозділи (ймовірно, з 4-ї омсбр, й можливо зі складу 103-го мсп 150-ї мсд), очевидно, вже понад 2 тижні ведуть запеклі бої в напрямку Яблунівка — Степанівка, намагаючись повністю зайняти Степанівку і просунутися далі до Довгої Балки. Поки що їм вдалося «зачепитися» лише за Степанівку, у її південній частині.
- (2) - Передові штурмові групи противника, просуваючись протяжним зарослим ярмом від авторозв'язки на дорозі Т-0504, розташованої на південний захід від Берестка, на північ, змогли дістатися південно-західних околиць Іллінівки (район вулиці Набережної та місцевого кладовища).
- (3) - Противник також продовжує закріплюватися в районі Берестка і накопичувати там штурмову піхоту, очевидно готуючись до масового «проникнення» безпосередньо в Костянтинівку, по обидва боки дороги Т-0504 через автозаправку «Лідер», тепличне господарство (між вулицями Дорожньої та Героїв Праці) і в напрямку Костянтинівського технічного училища Луганського національного аграрного університету.

Очевидно, аби забезпечити ці дії з флангу, передові підрозділи російської ТГр «Дзержинск» (ймовірно, зі складу 10-го тп, а також «зведених» 20-го і 155-го мсп) вперто намагаються атакувати передові позиції ЗСУ в районі Іванопілля та Пліщіївки, намагаючись відтіснити піхотні групи ЗСУ, які їх утримують, на північ.

Поки що всі ці дії противника в смузі його 8-ї ЗВА, після захоплення її підрозділами Берестка кілька тижнів тому та «проникнення» її окремих штурмових груп в Іллінівку, не принесли йому результату, на який він, очевидно, сподівався — російські війська не змогли прорватися до західної (центральної) частини Костянтинівки, хоча протягом попереднього місяця вони свідомо та наполегливо готувалися до цього. Крім того, противник досі

не зміг повністю витіснити передові підрозділи ЗСУ з району Іванопілля та Пліщіївки.

Однак у зоні 3-го армійського корпусу російське командування все ж змогло досягти низки тактичних успіхів,

зокрема:

- (1) - Ймовірно, передові підрозділи російської 72-ї омсбр, діючи з рубежуї Ступочки - Предтечіне, змогли просунутися до «Шанхайського ставку» і дістатися до східних околиць Костянтинівки, на південь від Новодмитрівки, в районі міського кладовища.
- (2) - А передові підрозділи 6-ї мсд цього корпусу, очевидно, змогли збільшити свою присутність у південно-східній частині міста, діючи через район «Дачі», хоча в цьому районі все ще тривають запеклі міські бої і він вважається «сірою» (спірною) зоною. Тут бої точаться в районі залізничного вокзалу, Київської та Одеської вулиць.

Головна проблема для передових підрозділів російського 3-го АК, які просуваються до Костянтинівки з боку Предтечіне та Ступочки, полягає в тому, що ЗСУ продовжують утримувати свої позиції в районі Часів Яр (Южний - Шевченко - Цех№2 - Землянки) у смузі сусідньої 70-ї мсд. Її нещодавні спроби прорватися до Віролюбовки і дістатися району Стінки — Миколаївка — Червоне — Подільське, діючи вздовж залізниці з боку Часів Яру, закінчилися марно. І тому ризик флангових контратак ЗСУ проти підрозділів російського 3-го армійського корпусу, які прорвалися до Константи́нівки південніше, залишається незмінним. Відповідно російське командування ТГр «Бахмут», очевидно, змушене розвернути частину своїх сил зі Ступок на північ, замість того, аби використовувати їх по напрямку, фактично, на Костянтинівку.

3. Перспективи

В оперативному сенсі з квітня кожен додатковий день, витрачений російським командуванням на штурм Костянтинівки, «грає проти нього».

Чим довше вони «застрягають» у районі Костянтинівки та Дружківки, тим більш ймовірно, що час, необхідний їм на те, щоб доповзти до південних і південно-східних околиць Краматорська, різко, майже у геометричній прогресії, зростає, можливо, навіть до безкінечності.

Тобто,

— російському командуванню буде дуже й дуже складно досягти однієї з найважливіших передумов для початку наступальної операції на

Слов'янськ-Краматорськ (фактично, одного з головних запланованих етапів усієї російської літньо-осінньої кампанії 2026 року).

До речі, це дуже справедливо і для Лиманського напрямку.

Поки там буде утримуватися Лиманський плацдарм ЗСУ — тим ймовірніше, що російська 3-тя ЗВА цього літа буде змушена виключно «самотужки», і переважно зі сходу (тобто, «в лоб») штурмувати українські укріплені райони перед Слов'янськом і Краматорськом.

Тепер численні російські «експерти» можуть із задоволенням спекулювати на тему – що б сталося, якби російські війська змогли прорватися, так би мовити, «великим колом» до Дружківки взимку та навесні цього року (через Часів Яр і вздовж Казенного Торця і, фактично, оточити увесь цей «проблемний» Костянтинівський район оборони ЗСУ.

Однак війна, як і вся історія, не терпить умовних допущень у минулому часі. «Безрозсудні» атаки російських морських піхотинців біля Володимирівки цієї зими яскраво свідчать, що російське командування все ж мало такі плани. Але вони залишалися лише «цікавою ідеєю», не більше, оскільки російська морська піхота так й не прорвалася... ні до Костянтинівки, ні до Дружківки.

І тому російські 8-а ЗВА та 3-й АК тепер мають буквально прогризати українську оборону до Костянтинівки «малим колом», майже «в лоб», прикриваючи південні та південно-східні підходи до неї трупами своєї штурмової піхоти. Це все – довго, нудно, а найголовніше – дуже криваво і дуже вартісно.

Іншими словами, зараз у боях за Костянтинівку (а позаду неї також є ще й Дружківка) ті сили та засоби УВ «Юг» (і водночас низка резервів УВ «Центр» і навіть УВ «Днепр»), які теоретично мали бути використані для «кидка до Краматорська» з півдня, буквально «згорають».

Більше того,

— якщо вони «вигорять» у цих боях достатньо глибоко (наприклад, до повної або часткової втрати своєї боєздатності), то вся ідея «Слов'янсько-Краматорської оперативної наступальної операції» може не бути врятована навіть оперативним розгортанням свіжого ударного угруповання російських військ на цьому напрямку.

Я вже писав ще у 2022 році, що іноді здається, що російське командування, плануючи свої дії, не враховує можливість будь-якого опору з боку українського командування та ЗСУ загалом.

Певне відчуття власної «безумовної» переваги, зверхності і майже «залізної» впевненості у перевазі власних інтелектуальних здібностей над українськими

опонентами постійно грають з російським командуванням, у цьому сенсі — «жорстокі жарти».

Наприкінці зими будь-який офіцер оперативної служби, навіть найнижчого рангу, міг би дійти висновку, що російським військам все одно доведеться штурмувати Костянтинівку навесні цього 2026 року «великою кількістю крові».

Однак російське командування з впевненістю, гідною набагато кращого використання, продовжувало і продовжує, навіть зараз, ВЖЕ фактично після боїв за Покровськ, «малювати стрілочки» у напрямку Добропілля, іншими словами, «не в той бік».

Ймовірно, вони вірять, що ЗСУ добровільно, без бою покинуть Костянтинівку, і вона сама потрапить до їхніх рук, як стиглий плід. А наступ російських військ на Краматорськ із півдня відбудуватиметься виключно у вигляді невиснажливого, швидкого і приємного маршу.

Ну, ну, малюйте далі...

№ 1.802

Виктор Небоженко

2 мин. · 🌐

2026-04-16

ОФИС БОИТСЯ ЛЮБОЙ ОППОЗИЦИИ, НО НУЖДАЕТСЯ В ЗАЩИТЕ СВОЕЙ ОГРОМНОЙ ВЛАСТИ.

Офис президента, понимая, что времени осталось мало, упорно ищет врагов своей власти, а не союзников спасения Украины. У него нет твердого рейтинга президента, нет реальной партии «Слуги народа, нет надежного парламентского большинства или, компетентного и популярного Кабмина, который мог бы решать как острые задачи страны, так и финансовые запросы окружения президента.

Парадоксально, но ценный опыт многолетнего удержания власти в стране для нашего Офиса дает бывший венгерский премьер-министр Виктор Орбан, который 16 лет бесконтрольно удерживал власть над Венгрией. Сейчас Офис президента Украины на практике стремится расколоть и деморализовать Верховную Раду, а также украинское общество, как это успешно делал в Венгрии многолетний всесильный премьер-Виктор Орбан.

Мощное давление в СМИ, Интернете, ботоферм, лояльных власти экспертов, а главное - НАБУ и судов на лидера парламентской и народной оппозиции Тимошенко имеет четкую цель – избавиться от признаков реальной оппозиции в украинском парламенте и разрушить ее мощный контакт с населением Украины.

Руководство Офиса - Арахамия и Буданов обещают президенту справиться с политической задачей уничтожения оппозиции и восстановления полной управляемости парламентского большинства партии «Слуга народа». Если Офис президента не справится с этой задачей, то вся ответственность за тяжелое положение в стране ляжет на президента Зеленского, а он этого не хочет и уже сильно боится. Тогда ему будет не до продления своей президентской власти еще на один срок и опыт длительного господства над страной Orbana и «красивого ухода» из власти окажется излишним.

№ 1.803

Рис1

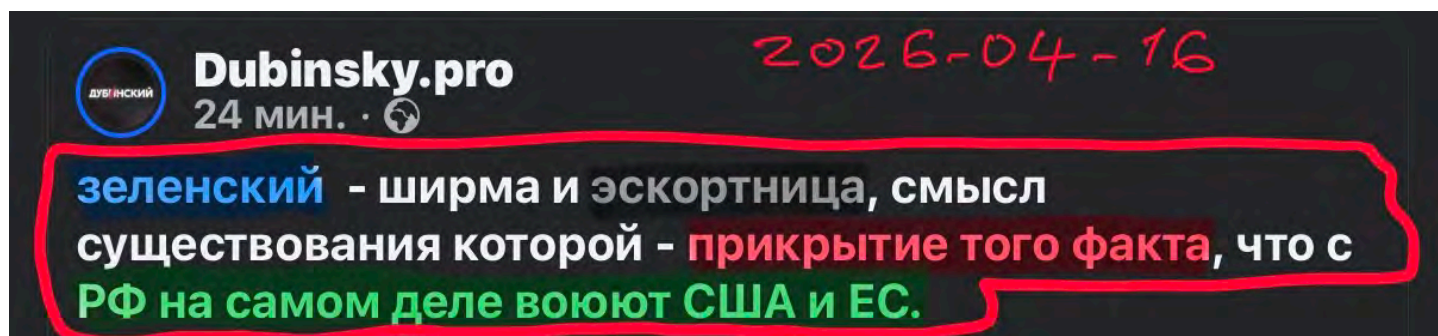
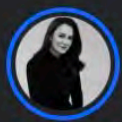

Рис2

№ 1.804

Юлія Свириденко · [Подписатся](#)

11 ч. · 🌐

2026-04-16

Зустрілася з **Міністром фінансів США Скоттом Бессентом**. **У фокусі уваги** — фінансова та енергетична ситуація в Україні та **вплив подій на Близькому Сході на світові ринки**.

На **розвиток** засідання **Управлінської ради Американсько-Українського інвестиційного фонду (URIF)**, яке відбулося у березні в Києві, відзначили важливість затвердження чергових інвестиційних проєктів. Домовилися розширити можливості роботи URIF і **створити фонд для співінвестування**.

Обговорили також важливість суттєвого розширення механізму покриття воєнних ризиків для потенційних інвесторів в українську економіку. Важливу роль тут можуть відіграти унікальні інструменти Корпорації США з фінансування міжнародного розвитку (DFC), які здатні підтримати приватний капітал в умовах війни.

Окремо зупинилися на **необхідності посилення санкційної політики щодо Росії**, щоб не допустити зміцнення її військового потенціалу. Позиція України незмінна: санкції проти російських компаній мають посилюватися, зокрема щодо обмеження постачання компонентів для зброї та скорочення нафтогазових доходів Росії. Ми вже бачимо їхній ефект.

Юлія Свириденко · **сейчас с Olga Zyкова и ...** ✕
ещё 3. · **Подписаться** 2026-04-16
14 ч. ·

Розпочала робочу поїздку до Вашингтона з урядовою командою. Взяла участь у відкритті **Американсько-українського форуму партнерства**, який відбувається на полях **Весняних зустрічей МВФ та Світового банку**.

Зустрілася з керівниками провідних американських компаній. **Обговорили стан економіки України** в умовах постійних атак, а також **можливості для інвестицій і партнерства**.

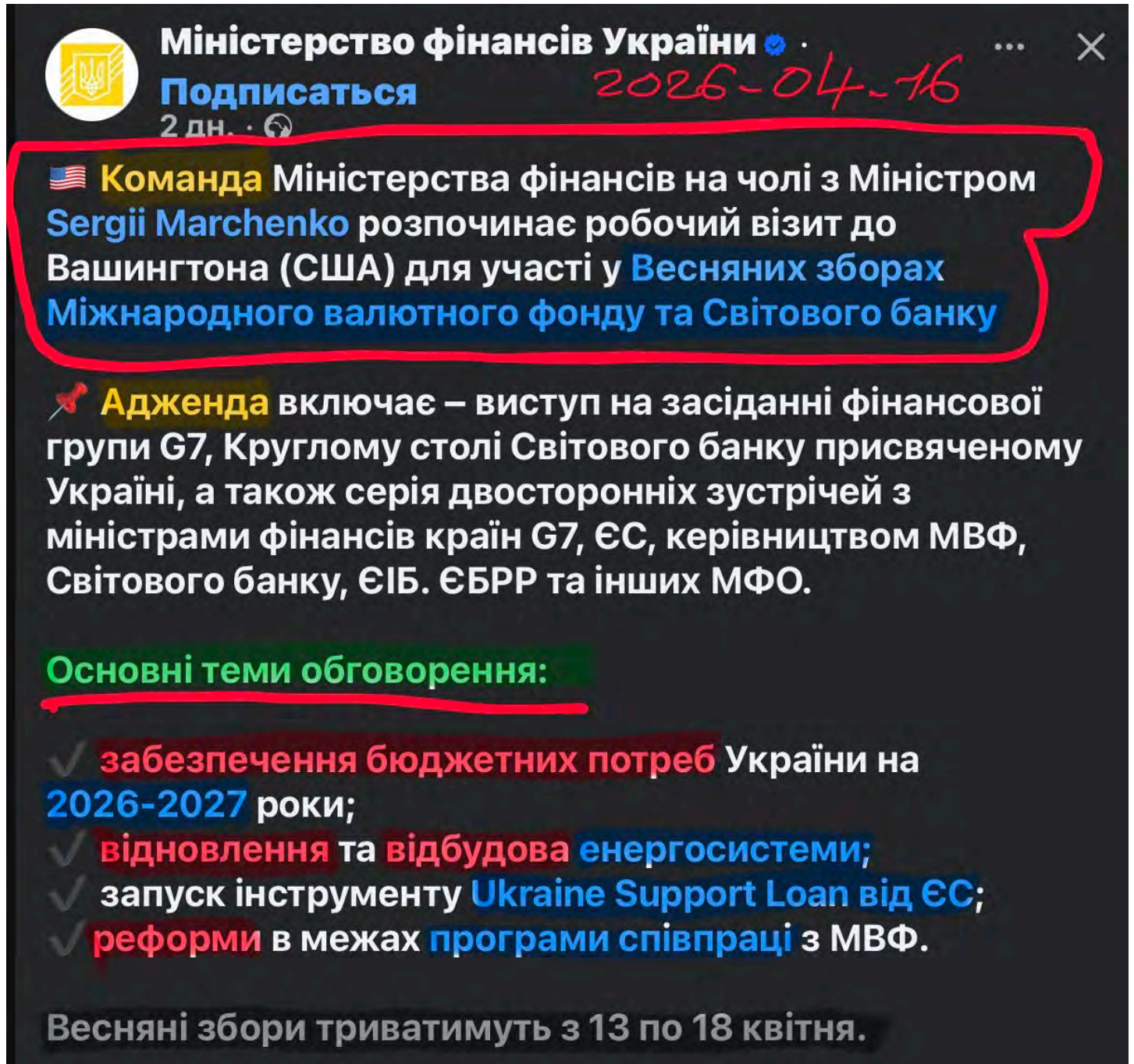
Американсько-український інвестиційний фонд відновлення має стати ефективним інструментом для **залучення приватного капіталу**. Фонд уже працює — першу інвестицію схвалено, ще понад 200 заявок перебувають на розгляді.

Поінформувала про **плани стійкості**. Працюємо над **стратегічною перебудовою енергосистеми**, готуємося до зими та викликів з боку ворога. **Пріоритети — захист енергооб'єктів, розподілена генерація, резервне живлення для тепло- та водопостачання, децентралізація теплопостачання**.

Уряд уже профінансував першочергові роботи із захисту та підключення когенераційних установок у громадах на понад 22 млрд грн. **Маємо забезпечити щонайменше 4 ГВт додаткових потужностей розподіленої генерації по країні**. Для подальшої реалізації **планів стійкості** **ключовою є підтримка міжнародних партнерів** — як фінансова, так і у вигляді обладнання.

Додатково запрошуємо партнерів до роботи над **спільними проєктами у сфері енергетики**. Україна є **надійним партнером для забезпечення нових логістичних шляхів** постачання енергоресурсів і пропонує взаємовигідне використання потужностей українських **підземних сховищ газу**.

Вдячна американському бізнесу за **готовність посилювати економічну та інвестиційну співпрацю**.

Міністерство фінансів України ·
Подписаться
2 дн. ·

2026-04-16

Команда Міністерства фінансів на чолі з Міністром **Sergii Marchenko** розпочинає робочий візит до Вашингтона (США) для участі у **Весняних зборах Міжнародного валютного фонду та Світового банку**

Адженда включає – виступ на засіданні фінансової групи G7, Круглому столі Світового банку присвяченому Україні, а також серія двосторонніх зустрічей з міністрами фінансів країн G7, ЄС, керівництвом МВФ, Світового банку, ЄІБ. ЄБРР та інших МФО.

Основні теми обговорення:

- ✓ **забезпечення бюджетних потреб** України на **2026-2027** роки;
- ✓ **відновлення та відбудова енергосистеми;**
- ✓ запуск інструменту **Ukraine Support Loan** від ЄС;
- ✓ **реформи** в межах **програми співпраці** з МВФ.

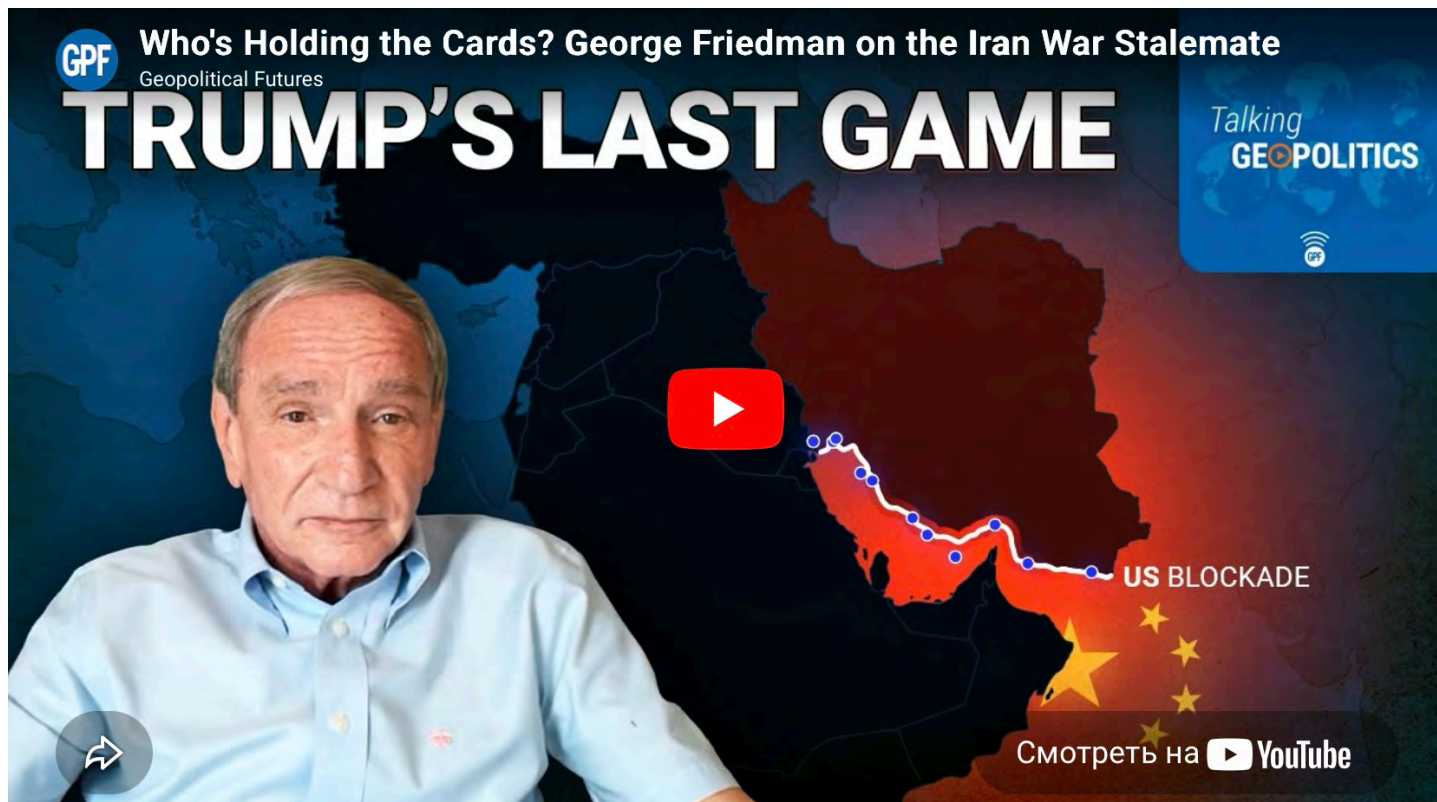
Весняні збори триватимуть з 13 по 18 квітня.

Рис4

№ 1.805

Гамбит Трампа в Ормузском проливе: как блокада Ирана стала рычагом давления на Пекин

[Ссылка](#)

2026-04-14

ДЖОРДЖ ФРИДМАН, ПЕРЕВОД "ХВИЛІ"

Джордж Фридман о том, почему американско-иранское противостояние - это «игра на троих», почему НАТО умирает и что означает для Европы поражение Орбана.

Неделю назад Трамп грозил уничтожить целую цивилизацию. Сейчас действует хрупкое перемирие, США ввели блокаду иранских портов, а переговоры уже развалились. Но, по мнению Джорджа Фридмана (основатель и председатель аналитической компании Geopolitical Futures), ничего удивительного в этом нет

— все идет по учебнику переговорного искусства, и настоящая цель Вашингтона - не Тегеран.

Поднимая ставки в Ормузском проливе, США ставят Китай перед выбором:

— отношения с Ираном или доступ к американскому рынку.

На фоне запланированного на май американско-китайского саммита блокада может быть больше связана с рычагами давления, чем с нефтью. Кроме того, Фридман объясняет, почему НАТО фактически мертво и почему поражение Орбана в Венгрии лишает Европу последних оправданий.

1. Перемирие и логика переговоров

Кристиан Смит: Добро пожаловать в подкаст Geopolitical Futures. Я - Кристиан Смит. Неделя в геополитике - это целая вечность. Вспомните, что было неделю назад: Дональд Трамп писал, что сегодня вечером погибнет целая цивилизация. Перенесемся в настоящее - достигнуто шаткое перемирие, прошли переговоры, США начали блокаду иранских портов. Но Иран по-прежнему не согласен отдать обогащенный уран, Ормузский пролив в основном закрыт, война в Ливане продолжается. Насколько мы приблизились к завершению всего этого? Удалось ли избежать экономической катастрофы, или она еще впереди? В этом выпуске мы пытаемся разобраться - и со мной Джордж Фридман, основатель и председатель Geopolitical Futures. Джордж, здравствуйте. Мы не разговаривали с момента объявления перемирия на прошлой неделе.

Первый вопрос: почему, на ваш взгляд, стороны все-таки пришли к перемирию?

Джордж Фридман: Потому что у войн бывает только два финала. Они всегда заканчиваются - либо победой одной из сторон, либо переговорами. Вьетнамская война завершилась переговорами, Вторая мировая - разгромом Японии и Германии. Но все войны заканчиваются одним из двух способов.

Кристиан Смит: И при всем этом, Джордж, переговоры, похоже, уже провалились.

Джордж Фридман: В любых переговорах наступает момент, когда одна из сторон выходит из-за стола. Не хочет продолжать. Не собирается продавать дом. Не готова платить такую цену.

В переговорах по серьезным вопросам - корпоративные сделки, крупные контракты - срывы происходят всегда. И эти срывы - инструмент влияния на поведение другой стороны. Та сторона, которая больше нуждается в сделке, порой выдвигает самые нелепые требования - пытаюсь компенсировать тот факт, что оппонент знает об их слабости. Вспомните покупку дома или корпоративные переговоры - было бы крайне странно, если бы двое людей, которые только что воевали и убивали друг друга, сели за стол и легко договорились.

Поскольку США, скорее всего, не смогут разгромить Иран, а Иран не сможет разгромить США, эта война закончится переговорами.

И на этих переговорах неизбежно возникнет ощущение: "Ничего не выйдет. Позиции слишком далеки, договориться невозможно".

Но именно так и действуют хорошие переговорщики. Покупка дома, корпоративная сделка или завершение войны - механизм один и тот же. Со стороны кажется, что ничего не получится. А потом получается.

2. У кого козыри на руках?

Кристиан Смит: Если воспользоваться метафорой, которую так любит Трамп, - у кого сейчас карты на руках? В этих переговорах, если они возобновятся, или в конфликте в целом?

Джордж Фридман: Вопрос в том, сколько карт каждая сторона готова «бросить на стол».

У США много козырей. Но готовы ли они действительно ввести их в игру? У иранцев тоже есть карты, но меньше. И когда они их выложат, то могут потерять. С обеих сторон.

Поэтому к переговорам подходят с позиции: "Мне это не нужно. Я могу воевать вечно. Я вас разгромлю".

Потом садишься за стол, прекрасно понимая, что это блеф, и начинаешь предлагать.

Первые предложения заведомо неприемлемы - так и задумано.

Плюс классический ход: "Моей жене этот дом не нравится. Мне - нравится, а ей - нет".

Можно сказать: "Израиль", метафорическая жена, "не устраивает эта сделка, поэтому я ухожу".

В переговорах ничего не выиграешь, если сядешь и скажешь: "Мне позарез нужно договориться".

Силу и возможность прийти к хорошему для обеих сторон результату дает именно отказ принять первое предложение.

Пример из геополитики - переговоры по Вьетнамской войне между Соединенными Штатами и Северным Вьетнамом.

— Они тянулись очень долго, и война тянулась очень долго. При этом обе стороны прекрасно понимали ситуацию. США знали, что не достигли своих целей во Вьетнаме. Северные вьетнамцы знали, что в итоге американцы уйдут. Но обе стороны месяцами сидели в Париже на мирных переговорах, торговались и делали вид, что могут продолжать войну бесконечно. Хотя любой посторонний наблюдатель сказал бы: это абсурд, вечно воевать нельзя - понятно, кто сильнее, кто слабее.

Какова ситуация сейчас?

Военное превосходство у Соединенных Штатов. У нас есть ядерное оружие, мы можем стереть страну с лица земли. Войск достаточно.

— Но готова ли американская общественность - назовем ее "женой" в этом примере - позволить тратить столько на эту войну? Иранцы - как долго они могут воевать без протестов населения, которое, вероятно, не имеет большого политического веса в этой стране, но может создать другие проблемы? Они не могут заключить мир, потому что их могут убить собственные же представители власти. Ситуация сложнейшая, как и в любых серьезных переговорах. Парижские мирные переговоры заняли больше года.

Если посмотреть на происходящее и через призму Вьетнама, и через призму покупки дома, - ничто из того, что мы наблюдаем сейчас, не говорит о том, что одна из сторон хочет похоронить переговоры.

Они заявляют, что не пойдут на сделку, - но это не означает отказа.

Эта война не может закончиться победой ни одной из сторон. Для США она слишком затратна, а Ирану грозит разорение. Значит, мы знаем, что война закончится. И закончится она переговорами.

А пока обе стороны будут уходить из-за стола со словами "мне сделка не нужна". Что, разумеется, чушь.

3. Ормузский пролив и китайский фактор

Кристиан Смит: Проблема в том, что здесь есть фактор Ормузского пролива. Он фактически закрыт - и теперь закрыт еще и со стороны США, которые блокировали иранские порты. В каком-то смысле ход Трампа - зеркальный ответ.

И фактор времени становится критическим: если верить некоторым прогнозам, мировая экономика балансирует на грани кризиса.

Джордж Фридман: Иранцы закрыли пролив в расчете на то, что другие страны окажут колоссальное давление на США и заставят их остановиться. «Мы приняли ставку и повысили».

Мы тоже закрыли порты.

Одна из стран, которую мы хотим привлечь к переговорам, - Китай.

Китаю жизненно необходима нефть, идущая через Ормузский пролив. Китай также представлен через своего посла на мирных переговорах в Пакистане. И Китай рассчитывает на саммит с Соединенными Штатами, запланированный

на май 2026, где надеется добиться расширения доступа для китайских товаров на американский рынок.

Повышая ставку - вы закрываете пролив, а мы закроем порты, - мы послали Ирану сигнал:

— нам эта нефть не нужна. Мы переживем и сто долларов за баррель.

А вот китайцам может не хватить. И у русских нет достаточно нефти, чтобы компенсировать.

По сути, послание было таким: хотите держать порты закрытыми - держите. Вы потеряете огромные деньги, а мы - нет.

Серьезен ли Трамп? Это иранцам предстоит оценить. Серьезны ли иранцы? Это Трамп должен просчитать.

Его ход был как в покере:

— когда у тебя неудавшийся флеш, но ты все равно хочешь блефовать - ты не просто не сбрасываешь карты, не просто уравниваешь ставку, а поднимаешь ее.

Кристиан Смит: Поэтому я и проигрываю в покер. Получается, вопрос теперь в том, станет ли эта ситуация настолько болезненной для Китая, что главное - не кто из двоих выдержит нефтяной шторм - США или Иран, - а выдержит ли его Китай?

Джордж Фридман: Выдержат ли его другие страны. Они хотели бы оказать давление на США, чтобы те прекратили войну. Мы хотели бы, чтобы они давили на Иран. Иранцы закрыли пролив, чтобы поднять против войны Китай и другие страны - но, что важнее, чтобы настроить против войны американское общество.

1) — Американцы переживают так называемую "инфляцию" - по сути, проблему высоких цен и недоступности товаров. И иранцы делают ставку на то, что если порты останутся закрытыми, в первую очередь взбунтуется не Китай, а американские избиратели.

2) — Мы, в свою очередь, надеемся, что удары по всему Ирану заставят их собственное население потребовать прекращения войны.

Одна сторона пытается перетянуть на свою сторону чужих союзников, просто создавая для них невыносимые условия.

Другая пытается спровоцировать беспорядки в стране противника, чтобы расшатать его режим.

4. Ядерный вопрос

Кристиан Смит: По сути все это - ходы на шахматной доске или раздачи в покере. Но если перейти к сути: для США все по-прежнему сводится к тому, чтобы забрать ядерные материалы?

Джордж Фридман: В идеале Соединенные Штаты хотели бы смены режима в Иране. Это маловероятно, по крайней мере при нынешних обстоятельствах.

Но к ядерному потенциалу они относятся предельно серьезно.

Ядерный Иран получил бы колоссальную власть в регионе, включая страны Персидского залива - крупнейших производителей нефти, Саудовскую Аравию и другие. Фактически он контролировал бы мировые цены на нефть.

И это слишком щедрый подарок. К тому же ядерный Иран мог бы угрожать и самим Соединенным Штатам - я уже говорил о сценарии "ядерного 11 сентября". Поэтому не допустить появления у них ядерного оружия, остановить их на ранней стадии, забрать ядерные материалы - это вполне рациональная позиция.

Иранцы страстно хотят заполучить ядерное оружие. Посмотрите на ситуацию: эта война идет, потому что мы сказали - мы не хотим, чтобы у вас было ядерное оружие. Если бы это был для иранцев второстепенный вопрос, они бы согласились и отдали материалы. Но они не отдали. И чем упорнее они сражаются за этот принцип, тем очевиднее, что ядерное оружие им действительно нужно, - а значит, тем больше убеждаются США, что их надо остановить.

В медийном пространстве это не всегда так подается.

Европейцы и россияне слышат другое.

Но задумайтесь:

— мы выразили серьезную обеспокоенность ядерной программой. Мы потребовали отдать материалы. Они отказались. Они пошли на войну. Это делает американскую позицию несколько более убедительной. Несколько.

Есть и другие соображения - стабилизация региона и прочее.

Плюс ни один лидер, начавший войну, не хочет выйти из нее проигравшим. Линдон Джонсон развязал войну во Вьетнаме. Выиграть не смог. Оставил Никсону вести переговоры о завершении - и в историю вошел не лучшим образом.

Так что интересы лидеров тоже нужно учитывать.

5. Давление на США и роль союзников

Кристиан Смит: Прежде чем мы перейдем к Ирану - вы писали об этом на geopoliticalfutures.com, о том, как *геополитические вопросы становятся политическими, переходят из области объективных закономерностей в область лидерских решений.*

Но в том же ключе: Америка будет испытывать мощное давление - может, мы его и не видим - в ближайшие недели и месяцы, если ситуация не изменится. Давление с требованием открыть Ормузский пролив - от союзников в Персидском заливе, от европейских союзников, от азиатских и тихоокеанских партнеров, зависящих от поставок оттуда.

Это повлияет на ситуацию?

Джордж Фридман: Учитывая, на что поставили в этой войне и США, и Иран, давление должно быть чем-то большим, чем неприятные дипломатические ноты. Нужно реальное, осязаемое давление. А оказать такое давление на Соединенные Штаты очень трудно.

США вели войны в Афганистане, Ираке, Вьетнаме. Другие страны посылали жесткие сигналы. Не помогло. Нужна реальная сила.

В данном случае козыри, думаю, на стороне Америки - она способна выдержать давление других стран и рост цен на нефть лучше, чем эти страны.

Другие государства находятся в более уязвимом экономическом положении. А значит, раз США не реагируют на это давление, одна из целей - перенаправить его на Иран, чтобы завершить войну.

И кто мог бы надавить? Китай - если это вообще возможно.

— Китай не оказывал иранцам особой поддержки. У них есть какое-то соглашение, кажется, с 2001 года, о поставках различных вещей. Но они этого не делают. Почему?

Потому что им жизненно необходим саммит с Трампом, на котором решится вопрос расширения доступа на американский рынок.

Давить на Соединенные Штаты для китайцев, во-первых, бесперспективно, во-вторых, дорого.

Давить на иранцев - гораздо реалистичнее.

Каждая сторона просчитывает, на кого давление подействует сильнее - и кто окажется к нему устойчивее.

Переговоры, которые идут в Пакистане, я думаю, в итоге к чему-то приведут.

И то, что к ним присоединились китайцы, - очень важно.

— Можно предположить, что на переговорах они говорят: "Американцы творят ужасное, мы решительно это осуждаем", - но одновременно давят на иранцев: "Вы должны остановить эту войну, потому что загоняете нас в угол, мы не можем получить нефть, которая нам нужна". А американский переговорщик улыбается и говорит: "Именно так".

Это переговоры, но в тысячу раз сложнее покупки дома.

6. Насколько ослаблен Иран?

Кристиан Смит: Если смотреть на Иран - насколько он сейчас ослаблен? Трамп заявил, что большая часть обычных вооружений уничтожена. Не думаю, что это совсем точно, но значительная часть действительно уничтожена. При этом режим по-прежнему у власти. Он контролирует Ормузский пролив. У него есть ядерные материалы.

Сильно ли он ослаб?

Джордж Фридман: **Ослаб, безусловно.**

Но их главный козырь - это огромная страна.

У них есть ресурсы для производства нового оружия. Чтобы уничтожить режим и взять Иран под контроль, потребуются наземные войска в стране, которая в два с половиной раза больше Техаса, - а Техас не маленький.

Проблема не только в том, что Трамп обещал не ввязываться в затяжные обычные войны после Ирака и Афганистана.

Проблема еще и в том, что в таких войнах **Америка может увязнуть.**

— В Ираке мы показали себя неважно. В Афганистане - совсем плохо.

Военный потенциал Ирана - величина неопределенная, но вероятность повторения иракского или афганского сценария высока.

Размер страны, готовность иранцев сражаться, тот факт, что старое оружие все еще убивает, - все это ставит под вопрос, способны ли мы вообще навязать Ирану свою волю и выйти победителями.

Без масштабной наземной операции - сомневаюсь.

А наземные операции в наши дни регулярно проваливаются.

Иран невозможно разгромить военным путем. Но и Соединенные Штаты невозможно разгромить военным путем. Значит, выход - только переговоры.

7. Экономические рычаги Китая в отношении Ирана

Кристиан Смит: В таком случае, какое давление реально может оказать Китай - кроме слов "ребята, давайте заканчивать"?

Джордж Фридман: **Двумя путями.**

Во-первых, у Ирана тоже есть экономика. Она основана на продаже нефти. Без нефтяных доходов он теряет возможность выходить на международные рынки и покупать то, что нужно, - не только для войны, но и для повседневной жизни. Китай исторически обеспечивал иранцам различные экономические возможности. Мало кто из других стран готов это делать. Если Китай прекратит любые поставки в Иран, иранская экономика и само существование страны - продовольствие, все остальное - окажутся под угрозой.

Простого отказа Китая от поддержки Ирана может быть достаточно, чтобы сделать положение Тегерана безвыходным и вынудить его капитулировать.

За столом сидят три больших игрока:

— Китай, Соединенные Штаты и, в некоторой степени, Россия - хотя у нее нет логистических возможностей, чтобы обеспечить Иран всем необходимым.

Мы не друзья с китайцами, но китайской экономике жизненно необходим доступ к американскому рынку - без него у них серьезные проблемы. США остаются крупнейшим импортером китайских товаров. Если бы Китай лишился этого рынка - да, в Америке тоже выросли бы цены, но для Китая это было бы катастрофой.

Ключевой вопрос: кого мы можем привлечь, чтобы усилить давление на Иран?

Ответ - Китай. Он одновременно и крупнейший покупатель иранских ресурсов, и крупнейший поставщик всего остального.

Если Китай поймет, что поддержка Ирана обходится дороже, чем сотрудничество с Америкой, - переговоры сдвинутся.

То, что китайский посол присоединился к переговорам, - это очень показательно.

Обычно можно ожидать, что Китай останется в стороне, осудит США и попытается перебросить в Иран побольше оружия.

Сейчас это затруднительно, но дело не в этом - **они (Китай) выбрали вовлечение, а не дистанцирование.**

Что они в итоге предпримут - я не знаю.

Но подозреваю, что в целом отношения с Соединенными Штатами для них куда важнее, чем отношения с Ираном. И именно на это, думаю, делает ставку Трамп.

8. Чего хочет Иран?

Кристиан Смит: Так чего же хочет Иран? Сохранить ядерные материалы? Ввести пошлины за проход через Ормузский пролив? Какова его цель?

Джордж Фридман: Его долгосрочная цель - стать доминирующей силой на Ближнем Востоке.

Он уже является крупным игроком, но хочет стать *главным*.

Раз Соединенные Штаты заявили, что эта война ведется из-за ядерной программы, из-за урана, - а иранцы отказались его отдать, - это говорит о том, чего они добиваются:

— если не создать ядерное оружие, то хотя бы иметь возможность угрожать другим странам региона.

Посмотрите на Иран и на Саудовскую Аравию - иранцы очень хотели бы заполучить саудовские богатства.

Им нужна безопасность в регионе. Чтобы усилившаяся *Турция* не стала для них угрозой.

— У них множество геополитических интересов, ради которых они готовы какое-то время жертвовать экономическими выгодами.

Вопрос - как долго они способны это выдерживать.

— Ни одна сторона не может выиграть войну. Значит, чем скорее они договорятся, тем лучше.

Кто способен дольше выдерживать этот курс - иранцы или американцы?

Это зависит от двух вещей.

Первое:

— **Насколько война бьет по американской экономике и армии. Насколько она бьет по иранской экономике.**

И второе:

— **что думает население.**

Иранский режим, похоже, достаточно силен, чтобы игнорировать общественное мнение. Обычно это не совсем так, но допустим.

Иранцы делают ставку на то, что американцы, столкнувшись с ростом цен на нефть, отступят первыми.

Политическая сторона:

— мы попытались уничтожить иранский режим бомбардировками. И выяснили, что режим - это не та громоздкая структура, которую мы себе представляли, а КСИР (Корпус стражей исламской революции).

Иранцы, я думаю, пытаются поставить Трампа в положение, когда американская общественность потребует прекращения войны - как во Вьетнаме.

Проблема (для Ирана) в том, что Трамп не может баллотироваться на новый срок.

— **Даже если его рейтинги рухнут, политических последствий не будет.**

С переговорной точки зрения у обоих сильные позиции.

1) — Иранское общество не станет фактором, определяющим решения режима.

2) — Политическое будущее Трампа уже определено.

Все эти сложности вместе делают переговорный процесс долгим и тяжелым.

В конечном счете все зависит от того, осознают ли обе стороны, что «противник не капитулирует».

И тогда, возможно, удастся выработать какое-то жизнеспособное соглашение.

9. Трамп-переговорщик

Кристиан Смит: С Трампом никогда не знаешь наверняка - скоро промежуточные выборы в Конгресс, но если он сочтет, что они и так проиграны, то может просто махнуть рукой и делать что хочет.

Джордж Фридман: Трамп может казаться многим неприятным и иррациональным.

Но одно он умеет точно - вести переговоры. Он хороший переговорщик. А хороший переговорщик - это не приятный человек. Это не тот, кого волнуют чувства другой стороны.

Хороший переговорщик

— это тот, кто настолько непредсказуем и способен причинить такой ущерб, что добивается своего.

Именно такую позицию занял Трамп. Можно его за это не любить, можно уважать - но он занял эту позицию.

Вспомним историю США в подобных войнах.

— Вьетнам. Линдон Джонсон не смог завершить войну переговорами, потому что это означало бы признать: когда Кеннеди начал войну, а он ее продолжил, это была глупая затея.

Понадобился Никсон, не связанный с этим решением, чтобы довести дело до конца.

Нужно смотреть на личные обстоятельства лидеров

— не на темперамент, а на положение, в котором они находятся.

1) — Для Трампа это последняя партия. Ему не станет от нее ни лучше, ни хуже - он играет для истории.

2) — У иранцев, похоже, железная хватка в стране. А значит, эта война может длиться еще долго.

Поэтому и нужно, чтобы внешние силы оказали давление на ту сторону, которая к давлению более восприимчива.

— Многие страны осудили эту войну. Многим все равно. Но нефтяной вопрос беспокоит всех.

Наиболее уязвимы развитые промышленные страны - именно они могут надавить.

— Но на кого это давление подействует сильнее?

— На Соединенные Штаты, которые при Трампе считают, что справятся?

— Или на Иран?

Нам нужно понять то, чего мы не понимаем.

1) — Насколько режим - КСИР - контролирует население Ирана?
Ответа я не знаю.

2) — В Соединенных Штатах - в какой момент Трамп утратит столько власти, что станет номинальным президентом?

Его вряд ли отстранят, но он может оказаться бессильным. Так было с Линдоном Джонсоном в конце срока.

Все эти сценарии возможны.

Но нужно понимать главное:

— ни одна из сторон не действует иррационально.

1) — Американский страх перед ядерным оружием в руках Ирана - не иррационален.

2) — Стремление Ирана получить ядерное оружие - не только не иррационально, но подтверждается готовностью начать войну, лишь бы не отказываться от программы.

Нельзя забывать ядерный фактор в этих переговорах.

Зачем Ирану это?

1) — Во-первых, чтобы стать абсолютно неуязвимым для нападения.

2) — Во-вторых, чтобы запугивать страны региона.

Это разумные причины.

— Откажутся ли они от этой цели?

Или

— Соединенные Штаты согласятся с возможностью иранского ядерного оружия, установленного на весьма продвинутых ракетах?

Если посмотреть с этой стороны, уравнение становится по-настоящему пугающим.

Но для обеих сторон - это фундаментальный вопрос.

10. Выживет ли иранский режим?

Кристиан Смит: Отложим текущие переговоры и ближайшие перспективы.

Вернемся к вашему тезису о прочности режима.

Посмотрим на среднесрочную перспективу: допустим, нынешний конфликт так или иначе завершился. Стороны примерно в том же положении, что и сейчас, - может быть, Иран отдал ядерные материалы. Но режим по-прежнему у власти. Способен ли он выжить в среднесрочной перспективе? Есть комментарии - по крайней мере некоторые, - что режим не устоит, что его свергнут или он развалится по экономическим причинам. Вы с этим согласны, Джордж, или мы просто не знаем?

Джордж Фридман: Это возможно, но скорее из разряда принятия желаемого за действительное.

Доказательств нет. Да, были протесты против гражданского правительства. Эти протесты были жестоко подавлены Стражами исламской революции. Они рассредоточены по всей стране, хорошо организованы, и разгромить их крайне сложно.

— США могли бы это сделать, но только с большим количеством сухопутных войск при поддержке дронов и всего остального.

Выживет ли иранский режим?

— С точки зрения самих иранцев, самый опасный шаг - капитуляция или уступки. Это делает их более уязвимыми.

В каком-то смысле даже Трамп сейчас оказался в положении, когда ему лучше быть непопулярным военным президентом, чем просто сдать.

— Хотя его позиция слабее, потому что он строил предвыборную кампанию на обещаниях «не ввязываться в войны».

Стоит сказать что-то одно категорично - и тут же нужна оговорка.

Такова природа ситуации.

11. НАТО и война с Ираном

Кристиан Смит: В завершение, Джордж, - мы неоднократно обсуждали НАТО в этом подкасте, но, кажется, еще не затрагивали НАТО в контексте Ирана. Трамп заявил, что союзники по НАТО не поддержали США в этой войне. Их очевидный ответ: Трамп сам выбрал эту войну и начал ее без консультаций с ними. Он также сказал на выходных, что союзники по НАТО помогут в Ормузском проливе - кажется, упомянул

Великобританию, - но Лондон уже ответил, что к блокаде не присоединится.

Где теперь НАТО?

Джордж Фридман: НАТО здесь, по сути, ни при чем.

Принцип НАТО: нападение на одного - это нападение на всех. Если бы это было нападение, они были бы обязаны вмешаться.

Они могут обоснованно утверждать, что это не было нападением.

Но если стране угрожало нападение - скажем, иранским ядерным оружием,

— это оборонительная позиция или наступательная?

— Мы развязали войну с Ираном, или тот факт, что Иран мог получить ядерное оружие, вынудил нас к ней, и мы вели оборонительную войну?

Можно сесть за стол и выстроить аргументацию:

— это не было вторжением через границу в Соединенные Штаты, но они к этому готовились, и мы их упредили.

Это оборона.

Нападение на одного - нападение на всех.

Европейцы возражают:

— у вас было множество других вариантов, война была необязательна, и мы в ней участвовать не хотим.

Правда очень проста. Европейцы не хотят участвовать в этой войне, потому что не хотят тратить деньги, жизни и все остальное.

«Американцы ввязались - пусть сами и выпутываются».

Американский ответ:

— «теперь мы понимаем, где находимся в этом альянсе».

Вы утверждаете, что это не была оборонительная война, хотя мы не позволили ядерному оружию поразить нашу страну.

Разговор получается увлекательный, но суть проста:

— европейцы не хотят участвовать в этой войне, а Трамп больше не хочет защищать европейцев от русских, потому что те не представляют угрозы.

Спорить об этом можно бесконечно.

12. Конец НАТО

Кристиан Смит: Закономерный следующий вопрос: повлияет ли это фундаментально на будущее НАТО, на его способность существовать как альянс?

Джордж Фридман: Я думаю, **альянс устарел задолго до этого**.

Когда Россия продемонстрировала в Украине, что не способна за четыре года оккупировать страну, фундаментальная причина существования НАТО - защита Европы от русских - перестала существовать.

Реальной российской угрозы нет.

— А Польша, самая восточная страна альянса, обладает мощной армией.

Иными словами,

— НАТО было создано для защиты Европы от российского нападения.

Именно в этом его устарелость, и устарело оно давно.

Когда Соединенные Штаты стали говорить, что «европейцы не помогают им нигде больше»,

— это было со стороны европейцев разумной позицией.

Но с другой стороны,

— «зачем Соединенным Штатам оглядываться на мнение европейцев, если цель НАТО исчерпана»?

Альянсы существуют ради определенной цели. Когда эта цель исчезает - они умирают.

И я думаю, **«НАТО находится в процессе умирания»**.

— По крайней мере в части американского участия, потому что национальные интересы Америки, которые раньше были сосредоточены на суверенитете Европы, сместились к другим задачам.

— А европейцы не хотят меняться вместе с ними.

Это не моральный вопрос - это вопрос национальных интересов.

Так зачем сейчас НАТО?

13. Поражение Орбана и «час истины для Европы»

Кристиан Смит: А говоря о европейской обороне - с учетом поражения Виктора Орбана в Венгрии, я думаю, в ближайшие недели и месяцы мы будем много слышать о будущем европейской обороны, о ЕС и о том, что значит уход Орбана.

Джордж Фридман: Поражение Орбана ставит Европу в крайне неудобное положение.

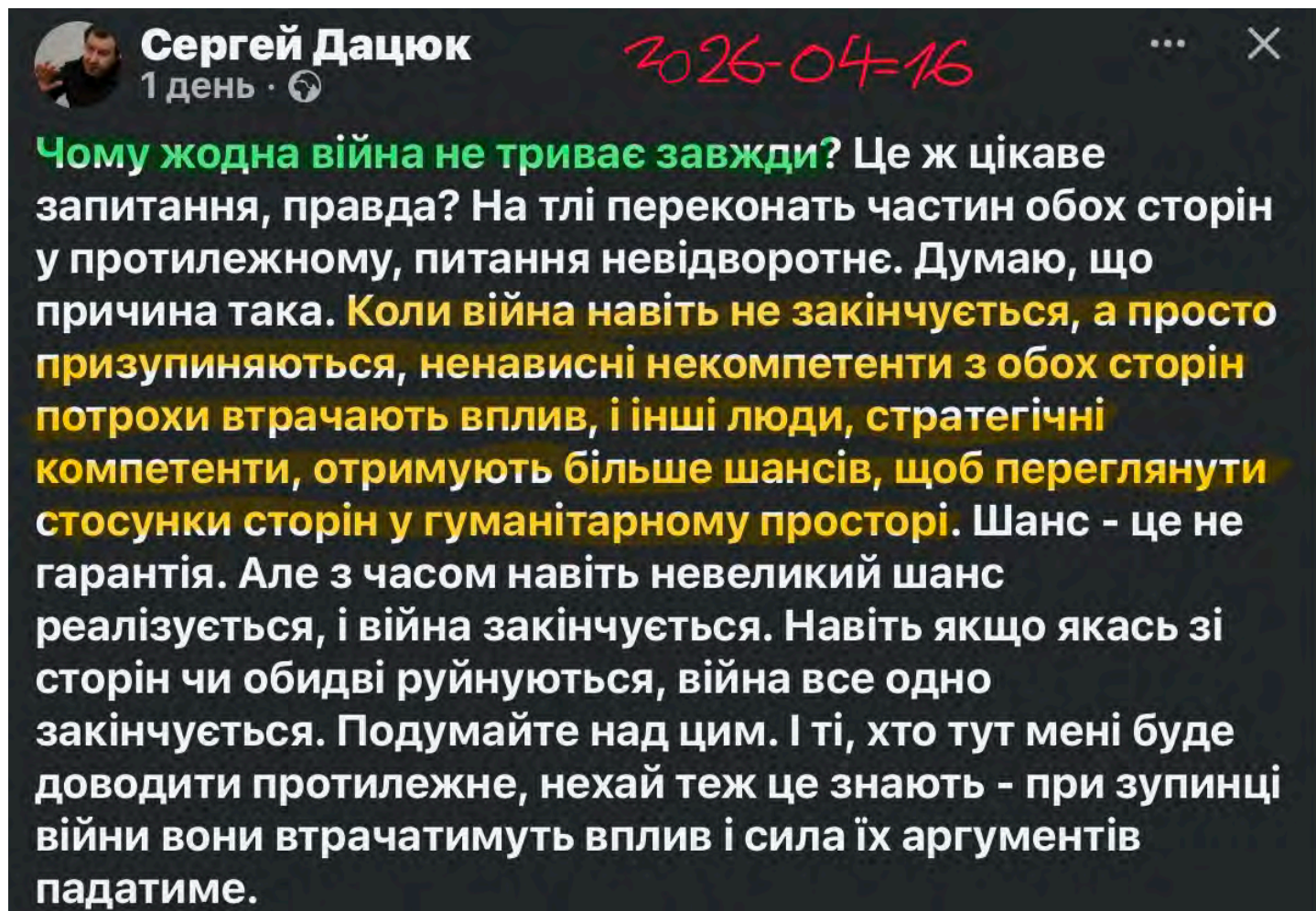
Европейцы сваливали на Орбана все, что сами не сделали, утверждая, что именно он их блокировал. Теперь у них нет этого оправдания.

Им придется признать, что они не делали всего этого, потому что не хотели.

Кристиан Смит: На этой интригующей ноте давайте оставим эту тему для будущего выпуска - иначе мы просидим здесь еще несколько часов. Джордж, как всегда, большое спасибо за ваше время. Спасибо и вам, слушатели, - мы скоро вернемся с новым подкастом. До следующего раза, берегите себя. До свидания.

Джордж Фридман: До свидания.

№ 1.806

Сергей Дацюк
1 день · 🌐

2026-04-16

Чому жодна війна не триває завжди? Це ж цікаве запитання, правда? На тлі переконать частин обох сторін у протилежному, питання невідворотне. Думаю, що причина така. **Коли війна навіть не закінчується, а просто призупиняються, ненависні некомпетенти з обох сторін потрохи втрачають вплив, і інші люди, стратегічні компетенти, отримують більше шансів, щоб переглянути стосунки сторін у гуманітарному просторі.** Шанс - це не гарантія. Але з часом навіть невеликий шанс реалізується, і війна закінчується. Навіть якщо якась зі сторін чи обидві руйнуються, війна все одно закінчується. Подумайте над цим. І ті, хто тут мені буде доводити протилежне, нехай теж це знають - при зупинці війни вони втрачатимуть вплив і сила їх аргументів падатиме.

№ 1.807

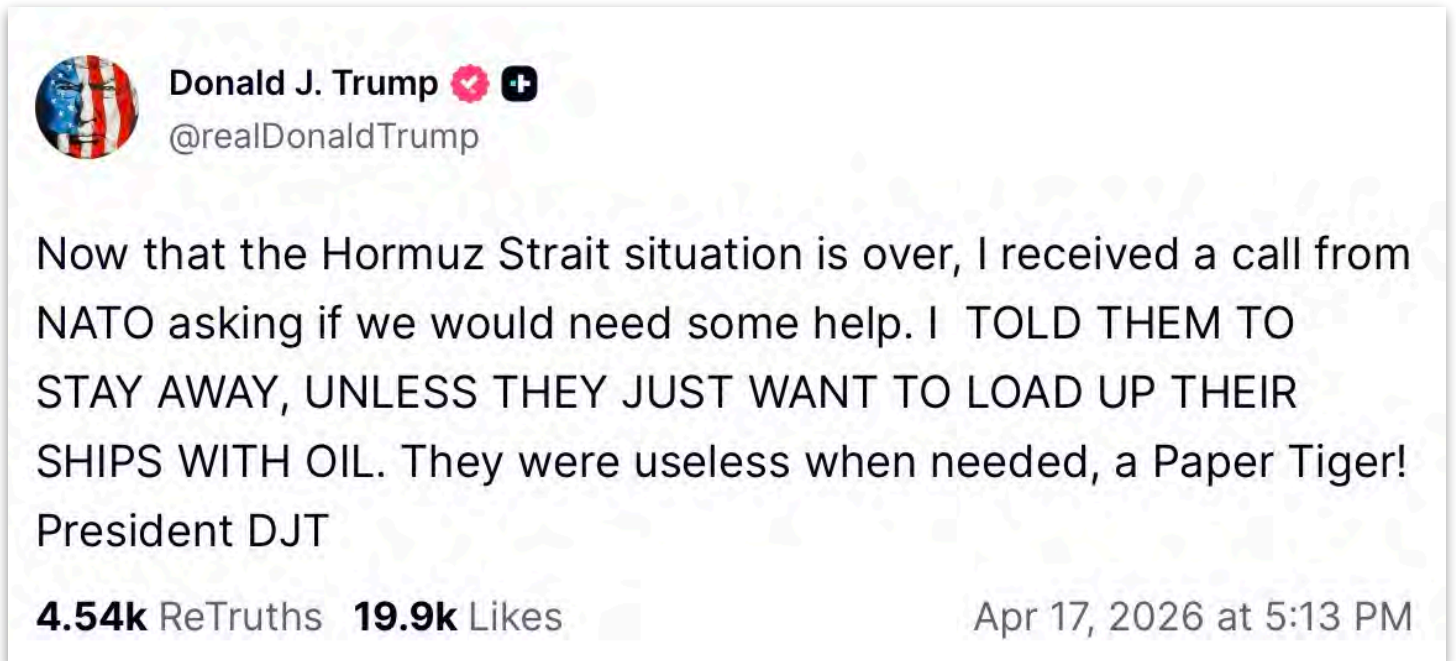

Рис1

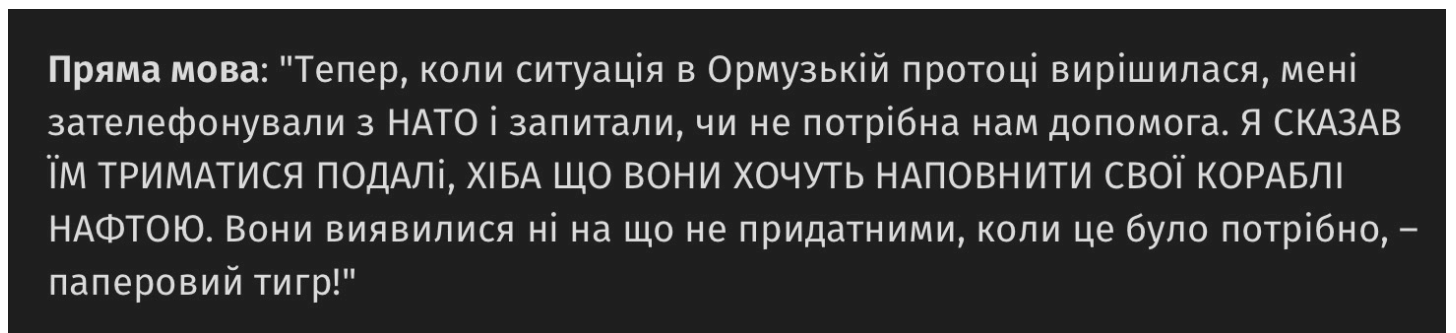
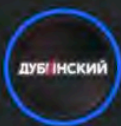

Рис2

№ 1.808

Снова десятки погибших от очередных российских обстрелов и работы украинской ПВО по всей Украине. Среди них дети. Бессмысленная и безумная война продолжается на фоне театрализованных шоу, которые устраивает Зеленский на подмостках, залитых кровью. Свет, звук, сцена - для него это просто очередной эпизод шоу, декорация для которого - страна, в которой он потом не собирается жить. Поэтому и "переговоры" он ведет не с Россией, с которой якобы воюет (хотя на самом деле сдает страну), а с США, британцами и европейцами. С которыми Украине на воюет, но у которых Зеленский ищет "мир".

Извращенная логика, которую вскармливают одуревшим от телемарафона украинцам, убеждает их в том, что договориться о мире с РФ можно через США. Хотя абсолютно очевидно, что достижение такого мира невозможно без прямых переговоров с Россией, и поиска компромиссов. Как я и говорил, ключевой из них - нейтральный статус Украины. Начать эти переговоры надо было еще вчера. Потому что каждый упущенный день, прикрытый фиговым листком видосиков о "стене дронов" и бравадой о существующей только на бумаге 800-тысячной армии - приближает уничтожение Украины.

Сергій Чаплигін

1 день · 🌐

2026-04-17

16 квітня 2000 року відбувся Всеукраїнський референдум з приводу реформи системи державного управління.

Усі чотири поставлені питання отримали ствердну відповідь, - проте жодних змін до законодавства так і не було внесено.

Хоча Конституційний суд України двома своїми рішеннями підтвердив, що результати народного волевиявлення не потребують жодних узгоджень Верховною Радою України і мають силу Закону.

І що?

Рис1

Всеукраинский референдум 16 апреля 2000 года — инициированное президентом Леонидом Кучмой народное голосование по реформированию системы государственного управления. При явке 81,15% большинство участников поддержали ограничение депутатской неприкосновенности, сокращение числа нардепов до 300, создание двухпалатного парламента и право президента распускать ВР. Результаты не были полностью реализованы, так как Верховная Рада не приняла изменения в Конституцию. Википедия +2

Основные вопросы и результаты (поддержаны гражданами):

- **Вопрос 1:** Ограничение депутатской неприкосновенности.
- **Вопрос 2:** Сокращение общего количества народных депутатов с 450 до 300.
- **Вопрос 3:** Формирование двухпалатного парламента (одна палата представляла бы интересы регионов).
- **Вопрос 4:** Право президента распустить Верховную Раду, если она не сформирует парламентское большинство или не утвердит бюджет. Офіційне інтернет-представництво П... +1

Рис2

№ 1.810

Денис Шмигаль

1 день · 🌐

2026-04-18

...

Провели вже другу зустріч з представниками бізнесу з розподіленої газової генерації. Системно працюємо над рішеннями, які забезпечать стабільну та прогнозовану роботу газової генерації в Україні.

Менш ніж за два тижні вже провели значну підготовчу роботу в цьому напрямку, зокрема щодо:

- 📌 спрощення процедури погодження розміщення установок та обладнання в межах охоронної зони магістральних газопроводів. Відповідний наказ зареєстровано.
- 📌 впровадження пільгової ціни на природний газ (ПСО) для когенерації на прифронтових територіях. Важливо поширити її і на об'єкти, збудовані від початку великої війни — відповідний проєкт рішення вже передано на розгляд Уряду;
- 📌 щодо питання припинення нарахування плати за розподіл газу у випадках, коли через пошкодження установка не працює та немає доступу до газової мережі. НКРЕКП вже напрацювала відповідні зміни до Кодексу газорозподільних систем та Типового договору розподілу природного газу, а також надала відповідні офіційні роз'яснення учасникам ринку;
- 📌 захисту новозбудованих об'єктів розподіленої генерації — працюємо спільно з ОВА та Державним Агентством відновлення над формуванням відповідних переліків.

№ 1.811

Никто **никаких 300-500-1000 тысяч черных мигрантов из Африки и Азии** к нам завозить не будет. Нам их пришлют из **Европы**, сопровождая депортации деньгами, а уж соросята вас убедят, что это выгодно.

Количество **"лишних мигрантов"** в ЕС оценивается на уровне до **20 млн** человек. В Украину вышлют где-то **четверть - до 5 млн**. Это как раз та **"нехватка рабочих рук"**, о которой старательно поют соросята и различные НГО, занимающиеся демографией.

New York Post @nypost · 11h

Tulsi Gabbard refers ex-intel community watchdog, whistleblower behind 2019 Trump impeachment to DOJ for criminal prosecution
trib.al/bimqfxl

 26

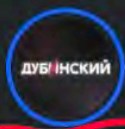
 164

 794

 17K

Рис1

Расследование импичмента Трампа в 2019-м подобралось вплотную к заднице **Ермака и Зеленского**, а также их кураторов из **Deep State**.

Как вы знаете, в **2019** **Зеленский** слил суть своего **разговора с Трампом** соросятским СМИ, после чего в Америке началась настоящая **охота на Трампа**, а саму **тему коррупции Байденов** в украинской «**Бурисме**» **Зеленский помог скомпрометировать** через «русский след» и **Деркача** - в Украине.

Тулси Габбард, глава разведки США, сегодня передает эти материалы в **Минюст** для **расследования**.

Напомню: ранее разведка США сообщала о том, что перехватила разговоры украинских чиновников об **использовании средств USAID** на кампанию по **вмешательству в выборы в США в 2024-м** году.

То, что ни одна **офисная помойка** и **соросятское СМИ** не пишет ни слова о чем гудит вся Америка сегодня - признак того, что **тема для Зеленского крайне опасна**.

Рис2

№ 1.813-1

Сергей Дацюк
20 мин. · 🌐

2026-04-18

Продовжуємо розмову про **кінець війни**. **Вічних війн не буває**. Війни є неunikненними саме тому, що невічні і обмежені, бо інакше людство би вимерло. У попередньому пості я показав шлях закінчення цієї війни через **обмеження впливу ресентиментальних некомпетентів в обох країнах**. Частина їх набігла в коменти і намагалися **шляхом ресентименту довести протилежне: спільної відповідальності сторін не може бути**, бо одна з них **винувата більше, за іншу**. Саме **unikнення мислення блокує розуміння різниці між виною та відповідальністю**. Від ресентименту важко індивідуально відмовитися. Це відбувається шляхом емоційного вигорання ненависті. Зараз хейтерів у моїх коментах менше, ніж ще півроку назад. Сильне вигорання. **Рух до миру невідворотній**. **Ненависті обох сторін вже не вистачає, щоб спинити мир**.

№ 1.813-2

УСЕ ЗЛО – ВІД РЕСЕНТИМЕНТУ

2022-02-11

СЕРГІЙ ДАЦЮК

Зло має лише дві причини:

- 1) — **неусвідомлений егоїзм**, який не враховує інтереси інших,
- 2) — та **Ресентимент**.

— Неусвідомлений егоїзм, як правило, корегується і зрештою обмежується чи взагалі долається вихованням, освітою та правоохоронними інститутами.

— В той же час Ресентимент не лише не обмежується соціально, але продукується, підтримується та легітимується в суспільстві.

Саме тому

— Ресентимент є настільки масовою та легітимною причиною зла, яка вже майже витіснила зло від несоціалізованого егоїзму.

(Цей текст російською мовою).

1. Що таке Ресентимент?

Ресентимент (фр. *ressentiment* /rəsɑ̃timɑ̃/ «обурення, злопам'ятність, озлоблення»)

— почуття ворожості до того, що суб'єкт вважає причиною своїх невдач («ворога»), безсила заздрість, «тяжке усвідомлення марності спроб підвищити свій статус в житті або в суспільстві»[1][*неавторитетне джерело*].

Відчуття слабкості або неповноцінності, а також заздрості стосовно до «ворога» приводить до формування системи цінностей, яка заперечує систему цінностей «ворога».

Суб'єкт створює образ «ворога», щоб позбутися почуття провини за власні невдачі.

— Поняття ресентименту вперше було введено німецьким філософом Ф. Ніцше в його роботі «До генеалогії моралі». На думку цього філософа, ресентимент є визначальною характеристикою моралі рабів, яка протистоїть моралі панів.

Ресентимент, за Ніцше, діяльно проявляє себе в «повстанні рабів»:

«Повстання рабів у моралі починається з того, що *ressentiment* сам стає творчим та породжує цінності...»[2], — цими словами, власне, і вводиться поняття ресентименту[3].

Ресентимент є складнішим поняттям, ніж заздрість або ворожість.

Феномен ресентименту полягає в сублімації почуття неповноцінності в особливу систему моралі.

За визначенням Вікіпедії Ресентимент це почуття ворожості до того, що суб'єкт вважає причиною своїх невдач ("ворога"), безсила заздрість, "тяжке усвідомлення марності спроб підвищити свій статус в житті або в суспільстві".

Ресентимент це установка на відмову від позитивної активності на користь негативної активності: підозр, ревнощів, звинувачень, помсти, контролю, примусу, агресії щодо інших. Ресентимент це установка "якби не хтось чи щось, то я би..." в контексті переживання приниження або вивищення, які час

від часу міняються місцями. Ресентимент суть відмова від власної відповідальності за долю. Ресентимент перенаправляє індивідуальну, групову та суспільну енергію з творення складного на відтворення простого і спрощеного та руйнування складного.

Ресентимент виникає в індивідуальній психіці та в масовій свідомості як спрощене переживання розриву між простим та складним, що не може бути безпосередньо подолане і тому вимагає опосередкованого компенсаторного заміщення. Ресентимент – це не розрив, не заміщення, а саме спрощене переживання розриву, який може бути як наслідований, так і створений через власну деградацію. Ресентимент виникає через свідому відмову від самоперетворення-ускладнення, через свідоме продовження деградації, через свідоме бажання спростити складне середовище чи персоніфікованих носіїв складності до рівня свого спрощення.

1) — Вперше термін "Ресентимент" (Ressentiment) вживає Серен К'єркегор в роботі "Два віки: літературний огляд" (1846).

2) — Його використовує Фрідріх Ніцше в роботі "Про генеалогію моралі" (1887), описуючи як співвідношення моралі господаря та раба. Ресентимент, за Ніцше, діяльно проявляє себе в "повстанні рабів": "Повстання рабів у моралі починається з того, що ressentiment сам стає творчим та породжує цінності..."

4) — Потім його детально описує Макс Шелер в книзі "Ресентимент в структурі моралей" (1913).

5) — Макс Вебер в роботах по соціології релігії (1920-1921) пов'язує Ресентимент з юдаїзмом, етичною релігією спасіння "людей-ізгоїв", де він виступає як теодицея страждання (нещастя). З російських перекладів важко здогадатися, що "теодицея нещастя", хоча точніше було б перекладати "теодицея страждання", це власне Ресентимент, щодо якого була дискусія між Вебером та Шелером.

Вже тоді на Заході склалася певна традиція вживати це слово французькою "Ressentiment", як воно було вжито К'єркегором, щоб зберегти широкий контекст дискурсивного значення та застосування. Тому будь-які його переклади як "образа", "злопам'ятність", "озлоблення", "неприємність", "страждання", "нещастя" некоректні.

6) — Жиль Дельоз в книзі "Ніцше та філософія" (1962) присвячує Ресентименту (перекладено російською як "злопам'ятність") главу четверту "Від злопам'ятності до нечистої совісті", де здійснює психоаналітичну та культурологічну інтерпретацію ідей Ніцше. Так само в такому перекладі важко здогадатися, що мова йде про Ресентимент.

7) — Френсіс Фукуяма в своїй книзі "Ідентичність: запит на гідність та політика ресентименту" (2018), дає дуже обмежений і внутрішньо цензурований огляд поглиблення Ресентименту у сучасному світі. І знову ж порівняйте переклади: російською – "Идентичность. Стремление к признанию и политика неприятия", українською – "Ідентичність. Потреба в гідності й політика скривдженості".

Тобто,

в *російських* та *українських* джерелах переклади назв та текстів книг про **Ресентимент** здійснені таким чином, щоб **приховати та замовчати проблему Ресентименту** через небажання його розуміти чи публічно обговорювати або ж мова йде про кричуще невігластво.

Вихолощувати смисли ідей – це теж спосіб цензури.

За нацистської диктатури книги Макса Шелера просто забороняли чи спалювали, і це було в якомусь сенсі чесніше.

Доклалися до дослідження Ресентименту:

Рене Жерар, Марк Анжено, Стефано Томеллері, Мішень Онфре, Сінтія Флері.

Розуміння Ресентименту мало певний шлях в історії ідей. Серен К'єркегор сформулював його, щоб показати сучасність як "нинішнє століття, що висмоктує сенс з етичних понять безпристрасною лінійно. Поняття все ще використовуються, але позбавлені всякого сенсу через свою відірваність від погляду на життя, породженого пристрастю і породжуючого послідовність дій".

Фрідріх Ніцше показав його як моральне відношення етики господаря та етики раба. Макс Шелер показав його як психо-соціальне явище, яке змінює всі соціальні відносини, а також індивідуальне усвідомлення себе в групі та в суспільстві загалом. Вебер показав роль Ресентименту у релігійній етиці. Дельоз спробував зробити психоаналітичну та культурологічну інтерпретацію Ресентименту. Фукуяма змушений вже був аналізувати Ресентимент як ідентичність та політику.

Отже **ми стикнулися з постійним розростанням масштабу Ресентименту в історії людства.**

А відтак ми маємо повернутися до розуміння К'єркегора та Шелера, але вже на новому рівні рефлексії.

2. Ресентимент історичний, колективної пам'яті, примордіальний та дзеркальний

Ресентимент є наслідком не лише індивідуальних травм, але і групових, соціальних, історичних, геополітичних травм. **Носієм Ресентименту може бути не лише індивід, але і група, країна, держава та її політика, група країн та їх політика, цивілізація.**

Психічне зараження у Шелера – це феномен некритичного "слідування за натовпом" або менталітет натовпу, подібно до лемінгів, що стрибають зі скелі.

Позитивні приклади – добродушні юрби в пабі або на спортивних заходах; негативний приклад – насильницькі заворушення. **У такому вигляді Ресентимент стає вже соціальною проблемою, бо починає транслюватися на інших у вигляді "психічного зараження".**

Використання таких методів негативного психічного зараження можна розглядати як рушійну силу таких історичних особистостей чи рухів, як Нерон (спалення Риму), Французька революція (Ресентимент у вихідній концепції), Гітлер (геноцид євреїв, арійська панівна раса і проект "Лебенсборн"), камбоджійські "червоні кхмери" 1975-1979 років (соціальна інженерія геноциду), Руанда 1994 року (геноцид племен), міжнародний фундаменталістський ісламський тероризм, націоналізми Східної Європи, "Русский мир" в Росії, система соціального рейтингу в Китаї, лівий порядок денний на Заході (Black Lives Matter, радикальний фемінізм, "культура відміни", "перевір свої привілеї").

Наявний у суспільстві та відповідно у істориків Ресентимент, як правило, зумовлює ресентиментальні історичні наративи.

Ресентимент також заражає колективну пам'ять установками на підозру, заздрість, ненависть, помсту, тобто перетворює її на колективу злопам'ятність.

Водночас історики постійно стикаються з трансляцією Ресентименту між поколіннями, народами, імперіями, і це впливає на їх наративи, незважаючи на правила академічної доброчесності.

1) — Рим сам по собі не був ресентиментальним, але він породив Ресентимент варварів.

2) — Ми можемо підозрювати, що татаро-монголи були ресентиментальні і в своєму завоюванні транслювали і таким чином глибоко закорінювали Ресентимент в більшість упокорених народів.

Ресентиментальна політика пам'яті зазвичай має одновимірну структуру пам'яті, де є провина кривдника і немає структур пам'яті провини жертви.

В ресентиментальній пам'яті винуватий лише кривдник, а жертва безневинна, як ягнятко.

Парадоксальною і скандальною є та обставина, що Ресентимент долається не тоді, коли образи, приниження, холокосту та геноциди забуваються, а коли вони осмислюються як зв'язка Ресентименту кривдника і Ресентименту жертви та при цьому рефлексивно змінюється зміст пам'яті:

— з ресентиментального комплексу жертви на усвідомлення епохальних обмежень ресентиментального мислення, ресентиментального емоційного інтелекту, ресентиментальної волі та ресентиментальної віри.

Скандальність юдейського Ресентименту полягає не у запереченні визнання Холокосту, який безумовно був і в якому безумовно винуватий націонал-соціалістичний режим Гітлера, а у формулюванні його глибинних причин, які знаходять в біблійних наративах.

Ніцше і Вебер розглядали Ресентимент на прикладі юдаїзму та біблійної історії древніх юдеїв.

Це примордіальний Ресентимент, який розуміється так, що на початку будь-якого ланцюжка Ресентимента стоїть або юдейський Ресентимент, або Ресентимент татаро-могольської орди, або ще якісь Ресентименти з минулого.

Це погане мислення не тому, що ненаукове, а тому що спрощує уявлення про Ресентимент, знімає відповідальність з наступних ресентименталів і робить Ресентимент неунікненним.

Тим не менш, хоч і примордіальні ланцюжки Ресентименту концептуально слабкі, уявлення про дзеркальний Ресентимент цілком може бути використане.

Геополітика Ресентименту дуже часто має дзеркальний характер:

— націонал-соціалістичний Ресентимент протистоїть класовому Ресентименту (Німеччина – СРСР часів їх війни), один націоналістичний Ресентимент протистоїть іншому (сучасні Україна та Польща), імперіалістичний Ресентимент протистоїть націоналістичному Ресентименту (сучасні Росія та Україна), таласократичний імперський Ресентимент протистоїть телурократичному імперському Ресентименту (відносини Великобританії та Росії).

Дзеркальний Ресентимент суть такий, що виникає компенсаторно як відображення в індивідуальній чи колективній свідомості наслідків взаємодії з чужим Ресентиментом. Тобто чужий Ресентимент у взаємодії з ним компенсується власним Ресентиментом.

Так в колективній пам'яті обох сторін створюється стійка пара взаємного **Ресентименту**, існування якого гарантується взаємозалежними структурами колективної пам'яті.

- 1) — Дзеркало Ресентименту також може бути кривим.
- 2) — Дзеркальний Ресентимент це фундаментальна трагічна неоригінальність.

Історія теж буває дзеркальною.

Можна припустити, що **російський Ресентимент** походить від **ординського рабства Росії** та втримується протистоянням з західною цивілізацією, породжуючи при цьому зокрема український дзеркальний Ресентимент.

Дзеркальний Ресентимент набагато глибший, ніж недзеркальний, тобто який-небудь оригінальний Ресентимент.

Наприклад,

— Росія вже декілька сотень років плекає свій російськомовний Ресентимент. В дзеркальному відображенні так само і Україна стільки ж плекає свій україномовний Ресентимент. Росія на мовному Ресентименті збудувала свій "Русский мир". В той же час Україна на мовному Ресентименті збудувала свій націонал-патріотичний проект.

Україна опиняється взагалі в знущальному виборі:

— тікаючи від російського рабства через **дзеркальний Ресентимент**, вона віддається на поталу західному рабству, програмуючи новий виток **Ресентименту**.

Якщо з України забрати дзеркальні (прямі і викривлені), здебільшого ресентиментальні, відображення Росії, Польщі, Угорщини, Німеччини, Франції і Заходу загалом, що залишиться?

Чи може Україна "вийти з дзеркала"?

3. Тотальність Ресентименту

Ресентимент не рефлексується. Ресентимент блокує мислення. Ресентимент це своєрідна "чорна діра", яка не просто поглинає людину чи групу, але і не

дозволяє вирватися з неї, бо намагання кого-небудь, наприклад колишніх друзів чи просто добродіїв, визволити ресентиментала з його Ресентименту сприймається як прояв ворожості і веде до ще більшої агресії.

В одній із авторських робіт, Ресентимент було узагальнено до мислительних установок та навіть орієнтацій:

"Ресентимент – це, перш за все, структура редуційних мислительних установок: відмова від граничних домагань та загального масштабу; відмова від перспективи, розвитку та орієнтації на майбутнє в ім'я сьогодення, виживання та орієнтації на минуле; просування простих відповідей на складні питання; відмова від різноманіття в ім'я одноманітності; домінування однієї моделі світоустрою, однієї доктрини, однієї ідеології; перевага актуальності над важливістю; перевага приватного інтересу та вигоди над загальним благом; перехід до гри з нульовою сумою; відмова чи заборона на творчість; перехід від створення до перерозподілу; поява та поширення фетишів, акцентуацій та гіперкомпенсацій; відкладене, делеговане та запозичене мислення замість негайного, безпосереднього та оригінального; відмова від складних форм мислення в ім'я найпростіших; втрата та відмова від ненормативного мислення в ім'я нормативного; заборона ненормативного мислення.

Крім того, ресентимент – це також патична редуція в байдужість, зневіру, сумнів, млявість, розчарування, зневіру по відношенню до складного і в демонстративний оптимізм і безпідставну ейфорію по відношенню до простого і лише потім – у образу, підозру, заздрість, помсту та агресію. Ресентимент породжує ресентиментальну ідентичність та ресентиментальну мову. Мислительно-патичний ресентимент є підставою морального ресентименту, а не навпаки. Подолання мислительно-патичного та морального ресентименту є складною соціальною дією рефлексивно-емоційного переналаштування суспільства, що займає цілий історичний період..."

Західні гуманітарії, зробивши важливим емоційний інтелект, мало уваги приділили викривленим, збоченим, отруйним формам емоційного інтелекту, що має групістський характер. Ресентимент як розподілений емоційний інтелект своєї групи таких же ресентименталів закриває доступ до станів емоційного інтелекту інших чи всього суспільства: радість, сподівання, довіра, захоплення. Коли іншим боляче, їм добре, і навпаки.

Як вважав **Шелер**, наповнена Ресентиментом людина проявляє таку виражену психічну дистанцію зі своїми жертвами, що ніколи не досягає бажаного стійкого задоволення, отриманого у вигляді його власних неетичних дій. "Відплата" такого роду вже не приносить жодної користі, а "експресія" такого

роду не має жодних позитивних результатів. "В справжньому Ресентименті немає емоційного задоволення, а лише довічний гнів і туга у почуттях, які порівнюють з іншими" – пише Шелер.

Ресентимент вольовий це хвороба волі, коли замість волі – заздрість, помста і поневолення інших.

Воля до контролю та примусу – це чистий Ресентимент.

Ресентимент віри – це коли замість віри фанатизм, ненависть до невірних та обскурантизм.

Це так звана віра звуженого горизонту, коли відмовляються сягати трансцендентного, зосереджуючись на іманентному.

Ресентимент не сягає складної істини. Ресентимент розкладає всяку істину на більш прості істини і протиставляє ці прості істини.

Водночас Ресентимент буває дуже творчим, бо свобода творчості може означати будь-які устремління, не обов'язково позитивні.

Найголовніше зло Ресентименту

– не у руйнуванні якихось окремих смислів, а у руйнуванні смислотворення як такого.

Смисли чи тим більше складні смисли створюються у розкутих і незалежних мисленні-патії-волі-вірі, а не у їх ресентиментальних проявах.

Особливо скандальним є небажання західних гуманітаріїв рефлексувати та осмислювати сучасний власний Ресентимент в таких рухах та явищах, які вони вважають прогресивними та перспективними. Мова йде про Black Lives Matter, радикальний фемінізм, "культуру відміни" та кампанії кон'юнктурно-ресентиментального гвалту, які можна описати на прикладі справи Вайнштейна і руху "me too".

Коли Ресентимент є сам по собі, то можна сподіватися, що решта ідентичністних уявлень можуть претендувати на багатовимірну гідність чи багатомірну справедливість. Але коли Ресентименти накладаються один на один, то ведуть до множення їх та взаємопідтримки.

Так виникає **Ресентиментальний комплекс**.

В попередню епоху окремішні Ресентименти у революціях та війнах доводили свою обмеженість.

Але тепер ми живемо в епоху множинного тотального Ресентименту, який закриває доступ до складних форм істини, добра та краси і заганяє у спрощення, тобто у фашизм.

Фашизм – це контроль і примус задля єдності спільноти у *простоті*.

Лише *складність* вимагає договору і громадського контролю за примусом.

Як ми при цьому сформулюємо просту єдність – клас, нація, гендер, вік, раса, громадянство, людяність, актуальна реальність – неважливо.

Ліберальна демократія ніяк не убезпечена від фашизму.

Ресентимент, якому вчасно не дали відсіч, завжди породжує фашизм, як би він не називався, як би не ховався і як би позірно не зрікався своєї суті.

Цифровий Ресентимент, у який світ занурюється глобально, це фактично цифровий фашизм.

4. Ідентичність Ресентименту

Саме завдяки відторгненню розуміння та багатолітньому замовчуванню цієї теми політиками, соціальними психологами та інтелектуалами взагалі Ресентимент проник не просто на рівень мислення, волі, віри, патії та глобального психічного стану людства, але і на рівень ідентичності, політики, історичних наративів, геополітичних уявлень, міжцивілізаційних відносин та навіть у гуманітарні концепції.

Ресентимент сьогодні є не просто заразним у деяких окремих сучасних середовищах: він відображається на інші середовища, розповсюджується на інші колективи та спільноти, унаслідкується від предків до нащадків, а також підхоплюється через ідейні доктрини як мислевіруси та ментальні закладки.

Психічне зараження Ресентиментом, про яке говорить Шелер, відбувається на ідентичнісному рівні через індоктринацію.

Ресентиментальна індоктринація суть викривлення масової свідомості під ресентиментальну доктрину.

Більше того, повсякчас має місце ресентиментально-доктринальне заміщення.

Тобто

— усі ресентиментальні теорії та концепції добре заміщають, а іноді навіть підтримують одна одну: теорії класового Ресентименту (марксизм, меншою мірою неомарксизм), теорії націоналістичного Ресентименту,

теорії гендерного Ресентименту (зокрема радикальний фемінізм та ЛГБТ-ресентимент), теорії расового Ресентименту (білий та чорний расизми), теорії ейджистського Ресентименту (ювенальна юстиція), теорії компенсаторної справедливості, теорія привілеїв тощо.

Коли Ресентимент добирається до рівня ідентичностей, то ресентиментальні відносини устанавлюються вже між ресентиментальними ідентичностями, тобто вони борються одна з одною і витісняють одна одну.

Ресентиментальна ідентичність завжди виправдовує себе тим, що це ж не за себе підозра, заздрість, злопам'ятність, помста, ненависть і агресія, це ж за образу всієї спільноти.

Груповий Ресентимент він завжди з блиском в очах, з завзяттям і позірною гідністю, бо нібито заради добра.

Саме тому *Ресентимент груповий* не є егоїстичним, але він завжди є *трайбалістським*, він – за своїх.

Ресентиментал – не мислитель і не дослідник. Ресентиментал – не незалежний експерт. Ресентиментал – пропагандист, контролер, обвинувач, месник і аб'юзер.

Ресентиментал руйнує будь-яку договірну комунікацію, перетворюючи її на маніпуляцію, звинувачуючи у маніпуляції інших, руйнуючи її через дискомунікацію («срач») та здійснюючи розкол аудиторії.

Мислення ресентиментала зазвичай незрозуміле для нересентименталів.

- 1) — Унікальність ресентиментального мислення в тому, що його зв'язності вибудовуються не логічно пов'язаними теоріями та концепціями, а власне єдиним Ресентиментом.
- 2) — Деякі ресентиментали доволі вдало мімікують під концептуальне мислення.

Можна говорити на будь-які теми з націоналістом, сексистом, расистом, ейджистом чи феміністкою, доки мова не заходить про ресентиментальний характер їх поглядів.

Ресентиментали не просто заперечують свій Ресентимент. Ресентиментали не просто свідомо встановлюють мислительно-рефлексивні лакуни, тобто теми, щодо яких рефлексії та мислення уникають, раціоналізуючи це у найрізноманітніші способи. Ресентиментали заперечувально-агресивно сприймають саму постановку питання, відторгуючи розмови про Ресентимент, повсякчас подаючи його як справедливість.

Мета ресентиментала – досягти справедливості для своїх за рахунок чужих або, як це робиться у західних університетах, – обернути Ресентимент проти себе, визнаючи свої привілеї та свою провину.

Обернений Ресентимент не варто плутати з дзеркальним.

- 1) — **Дзеркальний Ресентимент** – це коли Ресентимент чужих проти своїх відображається у Ресентимент своїх проти чужих.
- 2) — А **обернений Ресентимент** — це прийняття чужого Ресентименту проти себе, підкріплюючи тим самим чужий Ресентимент (наприклад, в установці "перевір свої привілеї" або в установці "пробудження").
- 3) — Ще один приклад концептуалізації оберненого Ресентименту: теорія "межі зростання" Римського клубу.

Якщо потрапляння у стан Ресентименту сталося не дуже давно, його самостійно можна відслідкувати через радикальну зміну свого кола спілкування і появу ворожого ставлення до колишніх друзів чи знайомих.

Але коли Ресентимент за давнини, коло спілкування стає усталеним і все розглядається вже як звичайний стан.

Більше того за давнини Ресентимент отримує самооцінку важливості.

Таким чином виникає **акцентуований Ресентимент**.

- 1) — Найкраще акцентуацію створюють екстраординарні стани кризи, війни, революції і т.п.
- 2) — Самооцінка акцентуованого Ресентиментала – свідомий або пробуджений, а решта – несвідомі.

Акцентуований ресентиментал мало здатен змінюватися: «він вже знає все, що треба».

Достукатися до такого ресентиментала, назвавши його ресентименталом, неможливо, тобто такі рефлексивні означення не стають маркерами "щось не так" для ресентиментала.

Високий рівень освіти і навіть вчена ступінь кандидата наук чи доктора наук не забезпечують від стану Ресентименту.

— Навіть знання про Ресентимент не забезпечує від потрапляння у цей стан.

Вочевидь

1) — психо-соціальні стани Ресентименту, особливості їх прояву та протидії потрібно вивчати в школі. Та й студентам замість лекцій та семінарів щодо толерантності, взяття на себе провини чи визнання своїх привілеїв, потрібно викладати практики уникнення широкомасштабного Ресентименту та давати навички психічного суверенітету.

Але вочевидь

2) — **державні чи навіть фінансовані олігархією університети будуть проти цього.**

Ресентимент в нинішньому світі стає не просто субкультурою, а глобальною культурою.

3) — Це "культура відміни", культурні настанови "перевір свої привілеї" ("check your privilege"), "пробудженчество" ("wokeism"), "нова нормальність" тощо.

Перспектива розширення глобального Ресентименту: генетичний, трансгуманістичний, соціальних мереж, космічний, кліматичний, цифровий, роботичний, які вже проявились, і допустимо віртуалістський та пришельський.

Особливо соціально небезпечним є виховання ресентиментальних упереджень молоді. Вони походять від індоктринованого викривлення нормативного мислення, яке привчається бачити лише ресентиментальні факти і не бачити факти любові, дружби, справедливості, гармонії та рівноваги.

Ресентиментальна компенсація у молоді суть вироджена в емоційний інтелект патія, що використовує комплекс неповноцінності, обертаючи його на комплекс переваги та вищості, тобто заздрість, ревності та помста з позиції гіпоідентичності переводяться на позицію гіперідентичності.

Скажімо, установка "перевір свої привілеї" цілком уживається з перевагою над токсичними дорослими, а толерантність уживається з "культурою відміни". Причому все це на фоні заборони на ненормативне мислення та рефлексію.

Сучасна молодь почасти збирає на собі усі можливі Ресентименти: расовий, гендерний, націоналістичний, ейджистський, феміністичний і навіть ЛГБТ-ресентимент. В кризові часи молоді люди це такі складні поєднання Ресентименту, що Ресентимент на Ресентименті сидить і Ресентиментом поганяє.

Отже для будь-якого *дзеркального Ресентименту* чи для його передачі з покоління в покоління потрібні так звані **Генератори Ресентименту**,

тобто

- 1) — люди, групи, інститути пропаганди, партії, суспільні групи, **ресентиментальні політики пам'яті** (політики злопам'ятності) та навіть стратегії довгострокового вшанування героїв і реагування на приниження та образи, включаючи холокости та геноциди.
- 2) — Генератори тотального Ресентименту – це глобальні ЗМІ та соціальні мережі під впливом держав та олігархів.

Генераторами політичного Ресентименту є саме партії та суспільні групи.

— Їх організації побудовані на жорсткому трайбалізмі "свій-чужий", а їх дискурс побудований через опозицію "ми і вони".

Останнім часом постали глобальні генератори Ресентименту, наприклад, Глобальний страх коронавірусної епідемії, що породжує інфодемію та продукує масові Ресентименти (масочники і антимасочники, ваксери і антиваксери).

В ресентиментальному суспільстві *Ресентимент* добре монетизується.

Відтак багато людей роблять генерацію Ресентименту своєю професією, коли здійснюють просування та навіть продаж простих смислів і перспектив в обмін на лояльність до Ресентименту.

Власне тому, — **Ресентимент у суспільстві неможливо викоринити, доки існують генератори Ресентименту.**

5. Подолання Ресентименту

Існують різні способи подолання *Ресентименту*.

У древніх греків, як це описує Агамбен ("Стазис. Гражданская война как политическая парадигма", 2015), Стазис як внутрішня громадянська війна на противагу Полемосу як зовнішній війні означав обов'язкову участь усіх на тій або іншій стороні, вирішення протиріччя через новий громадянський мир та Амнестію і Амнезію (прощення і забуття). Водночас це був дуже затратний щодо жертв спосіб. Більш людяним подоланням Ресентименту стало християнство.

Християнство вперше послідовно і яскраво викриває іудейський Ресентимент та пробує подолати його рефлексивними наративами прощення та милосердя.

Юдаїзм погано сприйняв антиресентиментальні настанови християнства. Іслам значним чином використав Ресентимент для свого просування, породивши явище ісламського тероризму. Найкраще антиресентиментальні установки виражені в індуїзмі (ахімса), буддизмі, даосизмі та конфуціанстві. Водночас християнство погано досягає подолання Ресентименту через обмеження психічної свободи.

Ще один більш точковий спосіб боротьби з Ресентиментом, який масово практикують в Європі та в США,

1) – інфраструктура психоаналізу і фармакотерапія релаксантами та антидепресантами.

2) — Такий спосіб дозволяє уникати Ресентименту в його зачатку через попередження витіснень, заперечень, проєкцій. **Однак при цьому ресентиментал стає психотерапевтичною людиною.**

Сучасний Ресентимент набагато складніший, ніж той, з яким стикалися Древня Греція, християнство чи навіть психоаналіз.

Сучасні **консциєнтальні війни** суть прояв Ресентименту.

Розумний може когось здурювати чи примітивізувати, доки не здурнішає чи не спроститься сам.

1) — Складні смисли не борються з простими: вони їх поглинають.

2) — Зі складними можуть боротися лише прості смисли. Але війна простих смислів зі складними ще більше руйнує прості смисли.

Ресентимент в принципі не долається психоаналізом, як це невдало пробував робити Дельоз, бо потенційний пацієнт не просто не вважає себе хворим, а, навпаки, вважає хворими самих психоаналітиків. Як би було добре лише психоаналізом лікувати усіх комуністів, націоналістів, ейджистів, расистів та феміністок. Але – зась.

Ресентимент це не просто психотравма, а багатовимірне фундаментальне спрощення, яке змінює мислення, волю, віру та патію, яке отримує безліч психо-соціальних підкріплень і стає основою ідентичності та соціальних патернів поведінки, яке може сягати як завгодно глибоко і широко – аж до духовності індивідів; культури і ментальності нації та цивілізації; історії, колективної пам'яті та політики.

Ресентимент маніпулятивно ззовні можна використовувати, корегувати, посилювати, послабляти, бо *побачити ці впливи ресентиментал не може.*

1) — **Ресентименталами можна доволі легко управляти**, провокуючи маркерні теми, доводячи комунікацію до конфронтації (45% – за, 45% – проти, лише 10% – здатні лишатися нейтральними).

2) — Для України, наприклад, такою маркерною темою Ресентименту є **"мова"**.

3) — Для західних університетів такими маркерними темами є **"визнання провини та своїх привілеїв"** щодо чорних, ЛГБТ-спільнот, жінок, мусульман тощо.

Лише добро може знаходити в собі зло і позбавлятися його.

Зло не бачить зла, зло ніколи не визнає себе злом.

Всупереч Ханні Арендт – зло не є банальним:

1) — воно ховається, бреше, приховує мотиви, виправдовується, маніпулює, тобто видає себе за добро, а добро видає за зло.

Але

2) — зло завжди видає себе тим, що практикує, підтримує або дозволяє Ресентимент.

Ресентиментальні теорії долаються історичною практикою.

1) — ХХ століття показало, що якщо з марксизму викинути класовий Ресентимент, то власне в марксизмі, окрім концепції капіталу, нічого вартісного не залишиться, бо буде хабермасівський комунікативізм та деліберативна демократія або даоський чи буддистський комунізм.

2) — А якщо з націоналізму викинути весь націоналістичний Ресентимент, що сутнісне залишиться? Чи взагалі нація – сутність?

3) — Якщо з фемінізму викинути весь Ресентимент, що сутнісне залишиться? Особливо якщо врахувати, що фемінізм це вже не про стать, а про гендер?

1) — В оперативному теперішньому Ресентимент майже ніколи не долається мисленням чи теоріями, бо він відключає мислення і всяке теоретизування.

2) — Ресентимент не долається патією, бо вона перетворюється на вироджений емоційний інтелект.

3) — Ресентимент не долається волею, бо паразитує на ній.

4) — Ресентимент не долається вірою, бо блокує її трансцендентний горизонт, зосереджуючись на іманентних її аспектах.

Позбавитися Ресентименту можливо через зживання його, тобто коли він заводиться у глухий кут обезсмислення і безперспективності та набридає своєю нав'язливістю і примітивізмом.

Вихід з Ресентименту небезпечний для життя ресентиментала так само, як і входження в нього чи знаходження в ньому.

Гуманітарне подолання Ресентименту вочевидь має договірну природу з рівноважними принципами.

Всяка акцентуїтована ідентичність ресентиментальна і зводиться до групізму.

Лише складне самовизначення та договори між складними самовизначеннями можуть бути нересентиментальними і негруповими.

Ресентименту протистоїть позитивний психічний суверенітет.

В цьому сенсі психічний суверенітет – це не анархія і не соціопатія.

1) — Психічний суверенітет – це здатність до незалежного самоперетворення, до вільного чи навіть спонтанного мислення, до самопрояву патії без емоційного диктату чи примусу, до необумовленої творчої волі та до віри широкого горизонту.

2) — Психічний суверенітет – це коли в мене немає жодних провин, жодних привілеїв, жодних обов'язків, про які я ні з ким не домовився або які я добровільно не визнав без шкоди власному духовному перетворенню.

З точки зору психічного суверенітету, будь яке обмеження свідомості, наприклад, класова, національна, расова, гендерна, ейджистська тощо свідомість – це збочена свідомість, невільна свідомість. Не буває окремої національної чи окремої класової і т.д. гідностей, бо гідність, як і справедливість, лише багатомірні.

Чи варто боротися з Ресентиментом?

1) — Якщо це не перетворюється на фашизм чи масову агресію та існує на рівні індивідуальному, то ні.

Якщо хтось бажає жити з блокованим мисленням, з викривленою несамостною патією, з обумовленою волею, з вірою звуженого горизонту, а також з мислевірусами і ментальними закладками, то це його право.

2) — Але коли це стає загальносуспільною бідю, то боротися з Ресентиментом потрібно обов'язково.

Боротьба з Ресентиментом не має бути ще одним Ресентиментом.

Ситуацію боротьби спрощує одна дуже цікава обставина:

1) — ресентименталів не потрібно гнати чи викривати, вони самі себе проявляють, самі заходять у глухий кут своєї агресії і зрештою самі зрікаються колишніх друзів, особливо тих, хто має психічний суверенітет.

2) — З ресентименталом треба вести себе, як з малими дітьми: жаліти, прощати, карати, наставляти, давати шанс змінитися і знову жаліти, прощати...

Тим не менше, **чому Ресентимент такий небезпечний?**

Бо

1) — це не просто негативна енергія, що спрямована на розкол і протистояння в суспільстві.

2) — Це самознищення багатьох талановитих людей, хто не навчений здобувати та захищати свій позитивний психічний суверенітет.

Більше того, цифровий фашизм, що розповсюджується сьогодні по всьому світу, спрямований на знищення психічного суверенітету.

1) Вільне мислення, 2) необумовлена воля, 3) самотна патія, 4) віра широкого горизонту – сьогодні це єдині привілеї.

Але це ж було завжди. Хіба не так?

№ 1.814

Офіс Президента України

1 день · 🌐

У нідерландському місті Мідделбург Президент України Володимир Зеленський від імені всього Українського народу отримав нагороду **Four Freedoms Awards** («**Чотири свободи**») за мужність і стійкість у боротьбі за свободу. Нагороду вручили Прем'єр-міністр Нідерландів Роб Еттен та Єлизавета Рузвельт у присутності Короля Нідерландів Віллема-Александра та принцеси Беатрікс.

Під час звернення до учасників церемонії нагородження Президент зазначив, що сьогодні в Україні ще один важкий день: лише за одну ніч РФ випустила майже 300 ударних дронів, 19 балістичних ракет і крилаті ракети. Унаслідок обстрілів десятки людей постраждали і, на жаль, є загиблі в Одесі, Києві та Дніпрі. Присутні вшанували хвилиною мовчання пам'ять тих, чиї життя забрала війна Росії.

Подробиці: <https://bit.ly/4vuB4DT>

Рис1

2026-04-16

Four Freedoms Awards – міжнародна нагорода, яку вручають із 1982 року людям та організаціям, що зробили значний внесок у захист чотирьох свобод, які проголосив 32-й Президент Сполучених Штатів Америки Франклін Рузвельт у 1941 році. Це свобода слова й вираження поглядів, свобода віросповідання, свобода від злиднів та свобода від страху. Щороку організатори присвоюють одну міжнародну нагороду «Чотири свободи» та чотири в номінаціях, що відповідають кожній зі свобод.

Робочий візит Президента України до Нідерландів

16 квітня 2026 року - 16:11

Рис2

Рис3

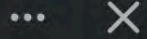
№ 1.815

Павел Вернивский

1 ч. · 🌐

2026-04-18

Не знаю кому як, але мені особисто смішно чути про фантазії щодо 300 тис мігрантів)

Ну по-перше мені цікава **технічна складова**. Тобто, процес переконання емігрантів обрати нашу країну, завезення, розселення.

От невже хтось думає, що **країна яка за 4 роки повномасштабної не спромоглась створити адекватний процес переселення своїх же громадян**, буде спроможна вирішити таке логістичне питання? Ну бо я особисто не уявляю як сюди будуть переїзжати африканці чи азіати, без будь-яких заощаджень. І як далі вони будуть знаходити житло, потім роботу, щоб оплачувати це житло.

А по-друге, мені смішно чути всю цю **демагогію про потребу в емігрантах**.

Бо в першу чергу треба шукати **причину високої еміграції серед українців**. Так, зараз це повномасштабна, але ж еміграція була до повномасштабної. І причиною цієї еміграції було безробіття.

Лише за період 2012- по 2021 Україна втратила майже 4 млн робочих місць!

В **2020** тодішній прем'єр-міністр **Шмигаль** пафосно заявляв, що **планує створити 500 тис робочих місць**. Через рік, кількість офіційно створених робочих місць **зменшилась на 300 тис!**

І це офіційна статистика!

То про яких емігрантів тут можна говорити, якщо **держава не здатна забезпечити роботою своїх же власних громадян??**

№ 1.816

Yuriy Gavrylechko поділился
вспоминанием — с Науково-дослідниєм
Інститут Публічного Правой и ещє 5.
23 ч. · 🌐 *2026-04-18*

2 роки в нікуди... питання легального озброєння суспільства з метою створення умов для **самозахисту** та підготовки до **захисту держави** - продовжує **блокуватися** парламентом...

 2 года назад
Посмотрите свои воспоминания >

Yuriy Gavrylechko сейчас с **Олег Лоцилін** и ещє 4.
17 апр. 2024г. · 🌐

Минулої п'ятниці мав честь виступати із доповіддю на першому міжнародному форумі з правового регулювання обігу зброї в Україні.

Чому міжнародному? Тому що **наших сусідів та партнерів бентежить ситуація, яка вже триває 11 рік, коли країна, що воює, не має законодавства про зброю!**

Так **Україна** - **єдина країна в Європі, яка не має закона про зброю.** І хизуватися тут нема приводу.

№ 1.817

  Олексій Кулеба

Провели **нараду** з обласними військовими адміністраціями, Генштабом і профільними міністерствами щодо виконання **планів стійкості** регіонів і підготовки до наступного опалювального сезону.

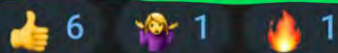
За останній тиждень **темпи інженерно-технічного захисту** об'єктів критичної інфраструктури **зросли на 20%**. Більшість регіонів покращили показники.

Повністю завершили перший підготовчий етап Київська та Черкаська області. **Прискорення** демонструють Дніпропетровська, Львівська та Одеська.

Регіони переходять до наступних етапів.

Під час наради окремо розглянули **розвиток розподіленої теплової генерації**. Уряд виділив **424.8** млн грн на **встановлення вже наявних блочно-модульних котелень**. Загальна потреба на сьогодні – **228 БМК потужністю майже 999 МВт**.

Також **формуємо системні рішення для водопостачання**. Портфель включає **26 спецпроектів** – це **захист інфраструктури, резервне живлення та автономні рішення** для великих міст.

t.me/OleksiiKuleba/8565

804 Apr 16 at 19:19

№ 1.818

2026-04-18

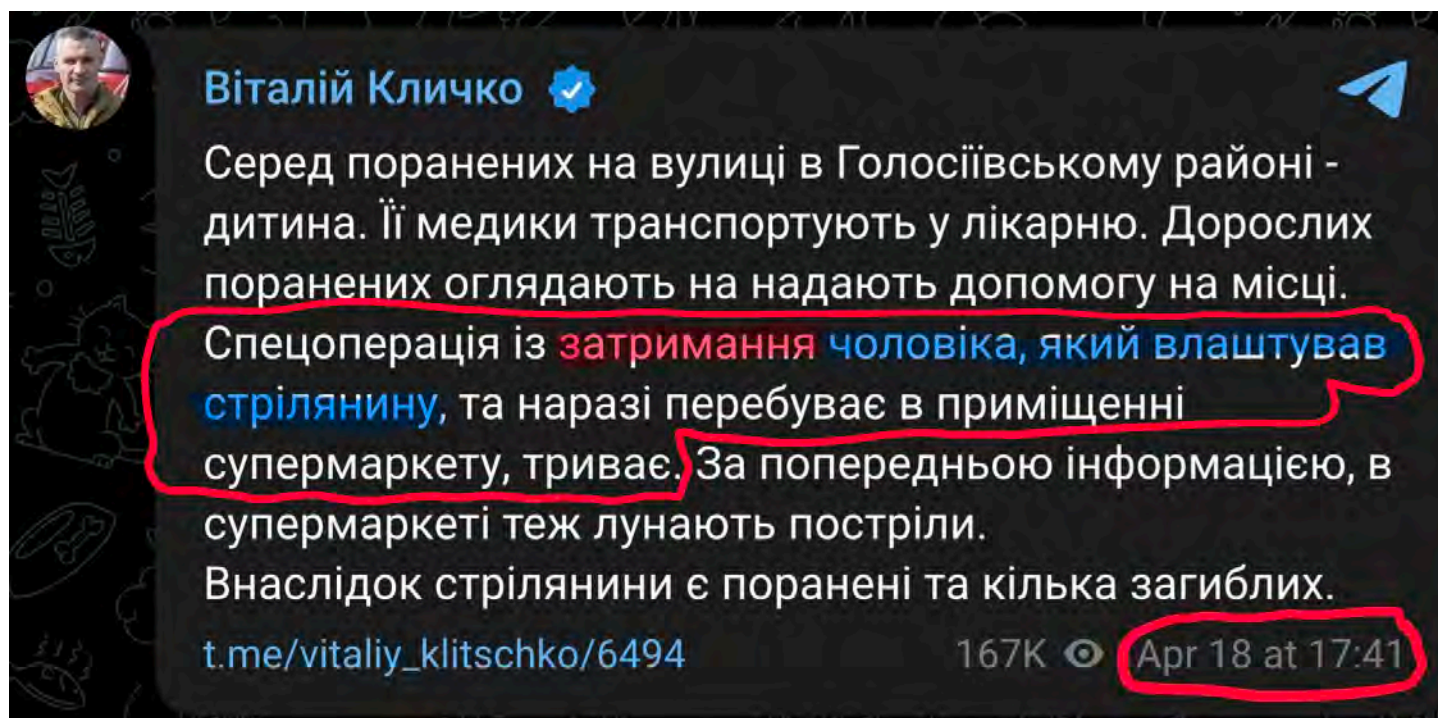

Рис1-1

Слідчі [Національної поліції](#) та [СБУ](#) ведуть зараз розслідування всіх обставин нападу в Києві на звичайних людей. Нападник був ліквідований. Він тримав заручників і одного із заручників, на жаль, убив. Чотирьох людей він убив просто на вулиці. Ще одна жінка померла в лікарні: важке поранення. Мої співчуття рідним та близьким загиблих.

Чотирьох заручників вдалося врятувати. Станом на цей час відомо, що 14 людей були поранені. Цифра, на жаль, може збільшитись: люди ще звертаються по допомогу. Серед поранених хлопчик, йому 12 років. Лікарі надають необхідну допомогу. Бажаємо якнайшвидшого одужання пораненим.

Відомо, що нападник підпалив квартиру, перед тим як вийти зі зброєю на вулицю. Раніше він вже притягувався до кримінальної відповідальності. Довго жив на Донеччині, народився в Росії.

Зараз з'ясовується все, що може бути про нього відомо і чому він таке наробив. Треба перевірити кожну деталь. В роботі у слідчих кілька версій. Усі його електронні пристрої, телефон, усі зв'язки будуть перевірені. [Міністр внутрішніх справ України](#), [Служба безпеки України](#) та [Генеральний прокурор України](#) будуть інформувати суспільство. Уся перевірена інформація має бути надана нашим людям.

🥲 1.44K 🙏 352 ❤️ 186 👍 46

t.me/V_Zelenskiy_official/18720

220K 👁️ Apr 18 at 20:15

Руслан Кравченко ✓

За фактом розстрілу цивільних та захоплення заручників у Голосіївському районі столиці розпочато кримінальне провадження за ч. 3 ст. 258

Кримінального кодексу України – **терористичний акт**, що призвів до загибелі людей.

Встановлено особу стрільця – це чоловік 1968 року народження, який використовував зареєстровану вогнепальну зброю.

Внаслідок нападу загинули шестеро осіб. Серед них – чоловік, який помер на місці події, та жінка, яка від отриманих поранень померла в лікарні. Їхній син 2015 року народження із вогнепальним пораненням перебуває у дитячому медичному закладі, де йому надається необхідна допомога.

Досудове розслідування здійснюється за процесуального керівництва Київської міської прокуратури. У взаємодії зі Службою безпеки України та Національною поліцією України вживаються всі необхідні заходи для встановлення обставин злочину, а також мотивів його вчинення.

t.me/ruslan_kravchenko_ua/825

18.5K Apr 18 at 20:45

Рис2-1

Джерело: [Клименко](#) в коментарі журналістам, що транслювався в ефірі телемарафону

Пряма мова: "Цей громадянин 1968 року народження. Скоріш за все, пенсіонер. Проживає тут недалеко. Йшов по вулиці, починав свою ходу з вулиці Деміївської. По ходу він застрелив чотирьох наших громадян. П'ятого громадянина він вже застрелив як заручника в магазині. Спецоперацію проводив КОРД Києва, поліція Києва, правопорушник був знищений.

У нього була зброя, карабін, він був зареєстрований. Більше того, в грудні 2025 року цей чоловік звернувся до дозвільної системи з проханням відстріляти відповідну зброю, бо термін вийшов. Він приніс медичну довідку. Слідство встановить, який медичний заклад видавав цю довідку. Написав заяву щодо продовження користування даною зброєю".

Деталі: За словами Клименка, [терорист](#) не виставляв жодних вимог. З ним велися переговори близько 40 хвилин.

"Розуміючи, що там була поранена людина, ми пропонували занести турнікети, але він не реагував. Тому була дана команда на його ліквідацію, тим більше після того, як він застрелив одного заручника", – розповів міністр.

Рис2-2

Новини

ФОТОГАЛЕРЕЯ

ВІДЕОГАЛЕРЕЯ

КОНТАКТИ ПРЕСЦЕНТРУ

СБУ кваліфікує розстріл цивільних у Голосіївському районі Києва як теракт, досудове розслідування триває

09:45, 18 квітня 2026

Антитерор

Безпека держави

Захищасмо Україну разом!

Слідчі Служби безпеки України кваліфікували розстріл цивільних і взяття заручників у Голосіївському районі міста Києва як терористичний акт.

За даним фактом відкрите кримінальне провадження за ч. 3 ст. 258 Кримінального кодексу України (терористичний акт, що призвів до загибелі людей).

Як свідчить наявна інформація, злочин вчинив чоловік 1968 року народження, який був озброєний зареєстрованою вогнепальною зброєю.

Рис2-3

Рис3

Стаття 258. Терористичний акт

1. Терористичний акт, тобто застосування зброї, вчинення вибуху, підпалу чи інших дій, які створювали небезпеку для життя чи здоров'я людини або заподіяння значної майнової шкоди чи настання інших тяжких наслідків, якщо такі дії були вчинені з метою порушення громадської безпеки, залякування населення, провокації воєнного конфлікту, міжнародного ускладнення, або з метою впливу на прийняття рішень чи вчинення або невчинення дій органами державної влади чи органами місцевого самоврядування, службовими особами цих органів, об'єднаннями громадян, юридичними особами, міжнародними організаціями, або привернення уваги громадськості до певних політичних, релігійних чи інших поглядів винного (терориста), а також погроза вчинення зазначених дій з тією самою метою -

Yuriy Tyzh

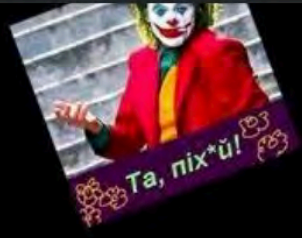
6 ч. · 🌐

2026-04-18

15:45

#піх_й

закінчиться. Головне не
закінчитися раніше п*здеця...

МЕГАВАТНО ПОТУЖНО

Yuriy Gavrylechko поділился воспоминанием — с Науково-дослідним Інститут Публічного Правой и ещё 5. 23 ч. · 🌐

2 роки в нікуди... питання легального озброєння суспільства з метою створення умов для самозахисту та підготовки до захисту держави - продовжує блокуватися парламентом...

2 года назад
Посмотрите свои воспоминания >

Yuriy Gavrylechko сейчас с Олег Лоцилін и ещё 4. 17 апр. 2024г. · 🌐

Минулої п'ятниці мав честь виступати із доповіддю на першому міжнародному форумі з правового регулювання обігу зброї в Україні.

Чому міжнародному? Тому що наших сусідів та партнерів бентежить ситуація, яка вже триває 11 рік, коли країна, що воює, не має законодавства про зброю!

Так Україна - єдина країна в Європі, яка не має закона про зброю. І хизуватися тут нема приводу.

ІДАВІП,
разрешення на
владання і носіння огнестрельного
коствольного оружжя
упність упала в 2 (два, two,
два).

ПРОДОЛЖАЙ
ИТЬ В ОСОБЫЙ
ТАПИТЕТ...

Рис4-1

UkrPatrWar-2022.02.24

Опубликовано Tyzh59 - сб, 03/05/2022 - 12:10

UkrPatrWar-2022.02.24

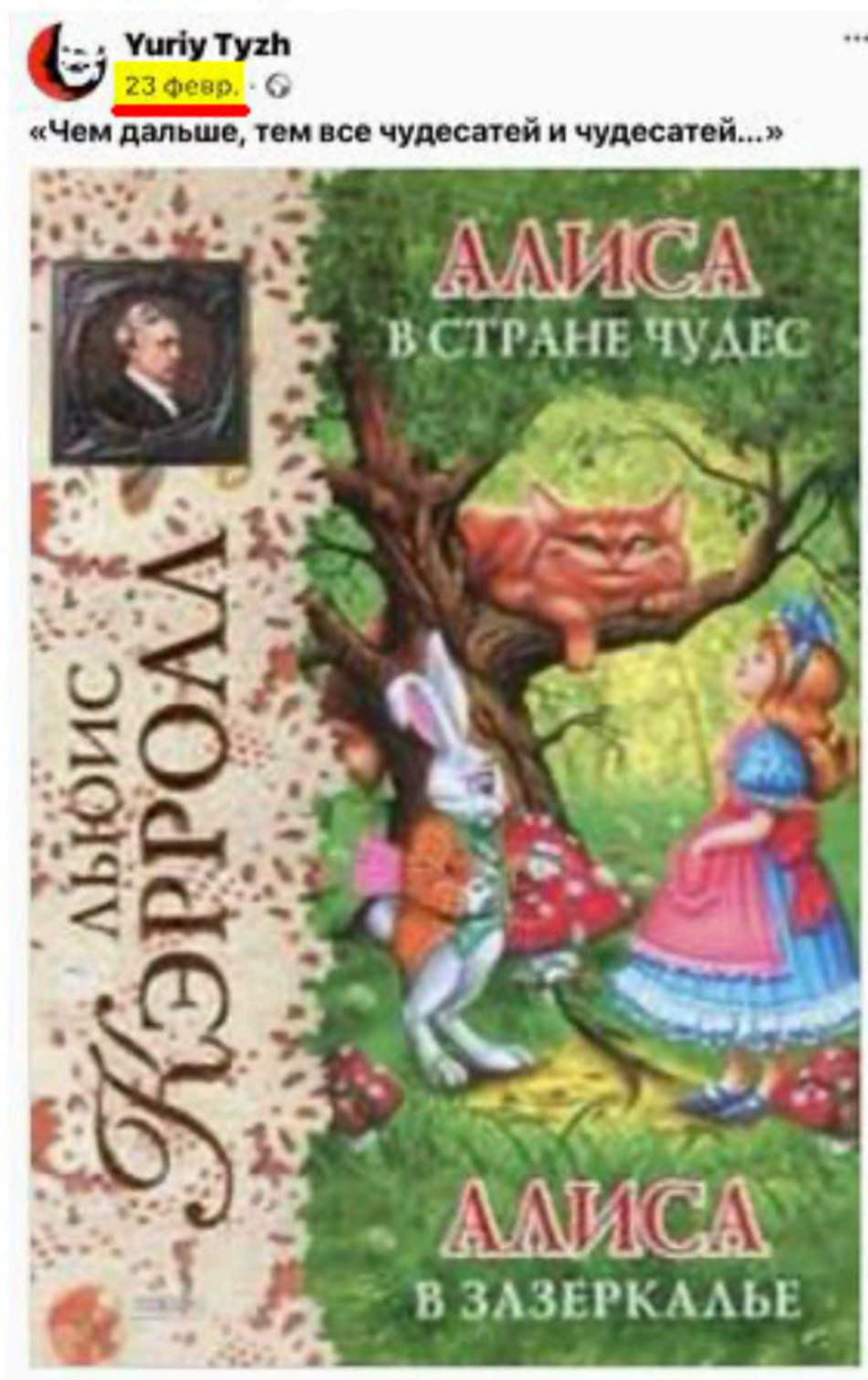

Рис4-2

№ 1.819

В 1601 році ремісника з Нордлінгену Ганса Шварца було заарештовано за порушення законодавства про зброю

2026-04-19

Чаплицін

Як виявилось - він не зберігав у себе вдома необхідної кількості зброї.

Злочин був серйозний - могли посадити, конфіскувати майно або вигнати з міста. Але суд був милостивий та справедливий. Присудили дати «14 днів аби міг гідно озброїтися».

А ось мешканцю Габершлагту повезло менше - його, за негідну поведінку, було засуджено «на вічне позбавлення користування зброєю, крім затупленого хлібного ножа».

Що та коли в історії людства пішло не так?

Історично володіння зброєю протягом століть було природним атрибутом вільної людини. Ще три-чотири століття тому практично всі вільні індивіди мали таке право. Людина сприймалася як самостійний, відповідальний суб'єкт, здатний захищати своє життя, родину та майно.

До XVII століття сучасної централізованої держави в її нинішньому вигляді не існувало. Середньовіччя являло собою епоху реальної конкуренції силових центрів: феодали могли протистояти королю, а озброєний громадянин був рівноправним учасником цієї системи стримувань і противаг.

З виникненням абсолютних монархій, а згодом сучасних держав, ситуація кардинально змінилася.

Держава поступово монополізувала легітимне насильство,

— пропонуючи громадянам «безпеку» в обмін на відмову від самостійної самооборони.

Ця модель закріпилася в теоріях суспільного договору (зокрема, у Томаса Гоббса) - ідеях, які за історичними мірками є досить молодими.

XX століття стало апогеєм цього процесу:

— більшовики, наприклад, одразу після захоплення влади зажадали тотального роззброєння населення, подібні тенденції спостерігалися в Європі та навіть у США під час Великої депресії.

Відбувалася глобальна «гонка роззброєння» населення паралельно з мілітаризацією держав.

У цьому контексті право на зброю набуває глибокого символічного значення.

— Воно уособлює готовність вільної, відповідальної людини захищати *res privata* (себе, свою сім'ю, майно) та *res publica* (свою спільноту) зі зброєю в руках.

Бо,

— коли громадяни повністю делегують свою безпеку державі-патерналу, вони втрачають частину своєї політичної суб'єктності та громадянської чесноти.

Розбросня населення, як вчить історія, завжди супроводжується посиленням державного контролю і послабленням суспільної стійкості.

Трагедія в Києві вкотре демонструє цю закономірність.

— Нападник діяв у середовищі практично беззахисних людей.

Питання полягає не лише в джерелі його зброї (яка, за деякими даними, могла бути зареєстрованою), а в тому,

— чи могла б хтось із присутніх громадян дати йому відсіч на ранній стадії, зменшивши кількість жертв.

Справжня безпека суспільства не зводиться виключно до держави та поліції.

Вона також залежить від готовності громадян брати на себе частину відповідальності за захист себе, своїх рідних та співгромадян.

Відсутність ж зброї не усуває загрозу

— воно лише змінює баланс сил на користь тих, хто ігнорує закони.

№ 1.820

Павел Себастьянович

2 дн. · 🌐

2026-04-19 ... ✕

У розумних книгах пишуть, що найвищий рівень управління суспільством — **концептуальний**. Потім іде **ідеологічний**. Потім **політичний** — три гілки влади.

Тобто під **концепцію** підводиться **ідеологія**, або набір ідеологій. А ідеологій не так багато, як партій в Україні, їх усього три — **консерватизм**, **лібералізм** та **соціалізм**.

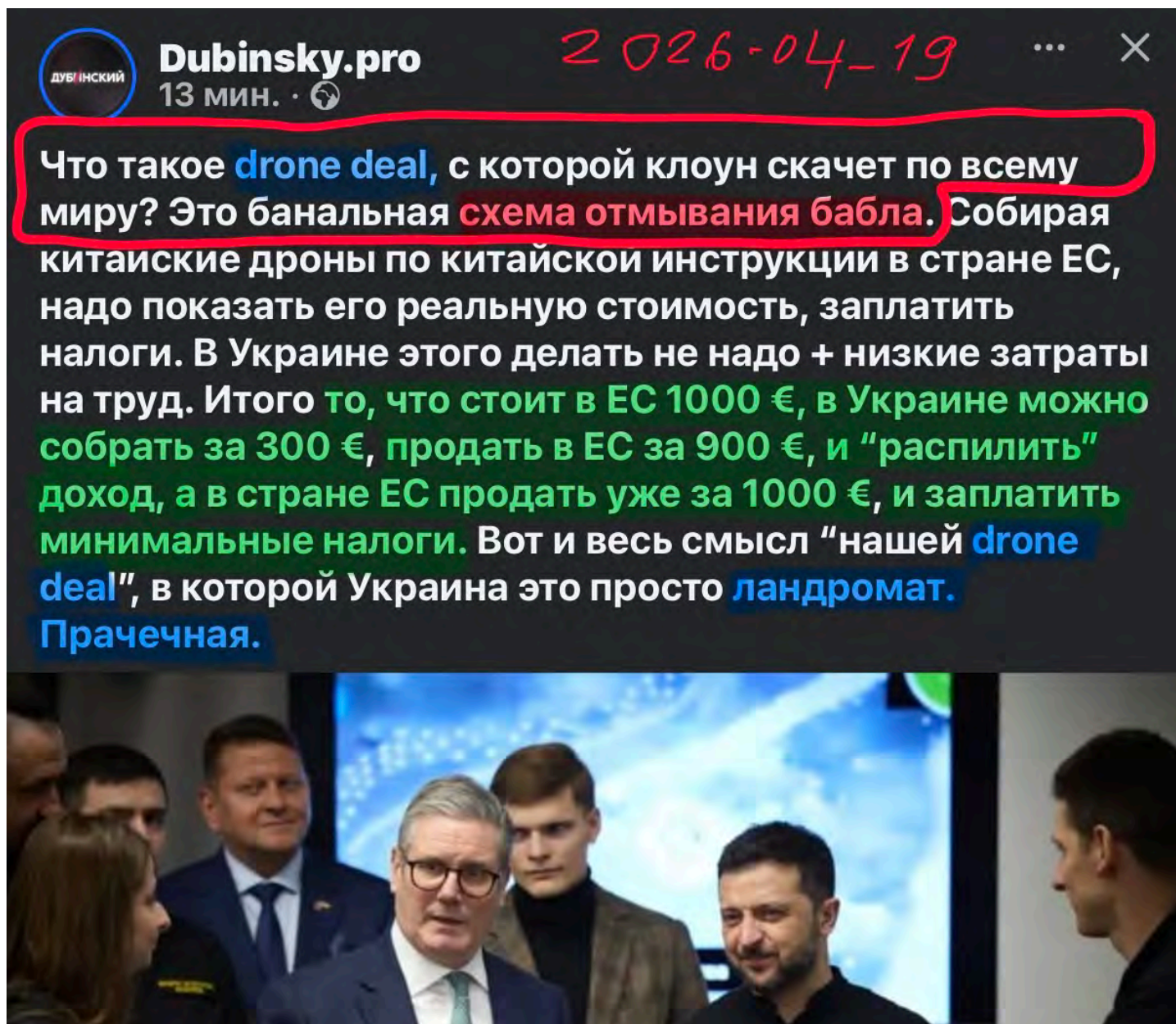
І люди, які мають політичну стурбованість, які читають розумні книги, вважають, що дуже важливо написати **концепцію**. Бо концептуальне управління найкрутіше.

А **концепцій** ще менше, ніж **ідеологій**. **Усього дві**. **Або я стаю успішним, або суспільство стає успішним**. Або я стаю мільярдером, або громадяни стають... ну хоча б заможними.

Усім нам зрозуміло: **концептуальне управління українським суспільством 35 років здійснюється за першою концепцією**. Кожен президент та його оточення стають мільярдерами. І відповідно, **народ із кожним президентом біднішає та чисельно меншає**. Оточення президента та держапарат навпаки розростаються, витрати на їх утримання збільшуються. Бо така концепція!

Але мінімальної пенсії 2595 грн, що втричі менша за фактичний прожитковий мінімум, ще не було за жодного президента.

UPD Бюджет Пенсійного фонду — 1,26 трлн. Вистачить на 10 млн пенсіонерів та 4 млн ВПО, якщо кожний отримуватиме 7400 грн — фактичний прожитковий мінімум.

КАБМІН ПРОПОНУЄ КРИМІНАЛЬНУ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА НЕЗАКОННИЙ ПЕРЕТИН КОРДОНУ: ВЕЛИЧЕЗНИЙ ШТРАФ АБО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ

Фото: Андрій Жигайло/OBOZ.UA

В Україні за ініціативою уряду можуть ввести кримінальну відповідальність за незаконний перетин кордону. В Кримінальному кодексі пропонують передбачити відповідальність в розмірі від 119 тис. до 170 тис. грн або позбавлення волі строком до трьох років.

Про це йдеться в законопроекті №13673 (ініціатор – Кабінет міністрів України).

Рис1

Про це йдеться в законопроекті №13673 (ініціатор – Кабінет міністрів України). Документ зареєстровано ще минулого року. В пояснювальній записці йдеться про те, що військовозобов'язані українці **зараз за незаконне перетинання державного кордону України можуть бути притягнуті тільки до адміністративної відповідальності.**

"**Це не має належного карального і превентивного впливу, оскільки кількість таких перетинань лише збільшується**", – йдеться в повідомленні. Щороку прикордонники виявляють десятки тисяч таких порушень (і це лише ті, що вдається виявляти).

Рис2

"Реалізація проєкту Закону сприятиме забезпеченню правового регулювання відповідальності осіб за перетинання державного кордону України з метою ухилення від призову на військову службу під час мобілізації, встановлення підстав звільнення від цієї відповідальності під час дії воєнного стану, удосконалення правових засад забезпечення правопорядку в прикордонній сфері України та матиме позитивний вплив на ефективність діяльності органів системи сил безпеки та сил оборони держави", – йдеться в документі.

Рис3

№ 1.823

Портал в режимі тестування та наповнення

GOV.UA
Державні сайти України

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ
Офіційний вебпортал

Про поліцію Діяльність Громадянам Контакти Воєнні злочини рф

Пошук

Головні повідомлення

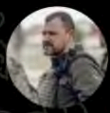
17 квітня 2026 19:25
Голова Нацполіції Іван Вигівський виступив під час онлайн-зустрічі з ERCC Механізму цивільного захисту ЄС

17 квітня 2026, 12:00
Поліцейські Києва затримали учасників угруповання, які організували ботоферму для вимагання «криптоборгів» з українців

16 квітня 2026, 11:30
На Закарпатті Нацполіція викрила учасника злочинного кіберсиндикату, який перебував у розшуку ФБР за махінації на сотні мільйонів доларів

DOM STOP. СТАНОМ НА 19 КВ. 2026

Рис1

Ігор Клименко | МВС

! Дав доручення Голові Національної поліції України Івану Вигівському провести службове розслідування щодо дій поліцейських під час теракту в Києві та надати всю інформацію у ДБР.

«Служити та захищати» - не просто гасло. Воно має бути підкріплене відповідними професійними діями. Особливо - в критичні моменти, коли від цього залежать життя людей.

Результати та рішення службового розслідування у найкоротші терміни будуть оприлюднені Національною поліцією.

t.me/Klymenko_MVS/2324

126K Apr 19 at 08:59

Рис2

Розділ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Національна поліція України

1. Національна поліція України (поліція) - це центральний орган виконавчої влади, який служить суспільству шляхом забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку.

{Частина перша статті 1 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2584-VIII від 02.10.2018}

2. Діяльність поліції спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через Міністра внутрішніх справ України згідно із законом.

Стаття 2. Завдання поліції

1. Завданнями поліції є надання поліцейських послуг у сферах:

- 1) забезпечення публічної безпеки і порядку;
- 2) охорони прав і свобод людини, а також інтересів суспільства і держави;
- 3) протидії злочинності;

4) надання в межах, визначених законом, послуг з допомоги особам, які з особистих, економічних, соціальних причин або внаслідок надзвичайних ситуацій потребують такої допомоги.

Рис3

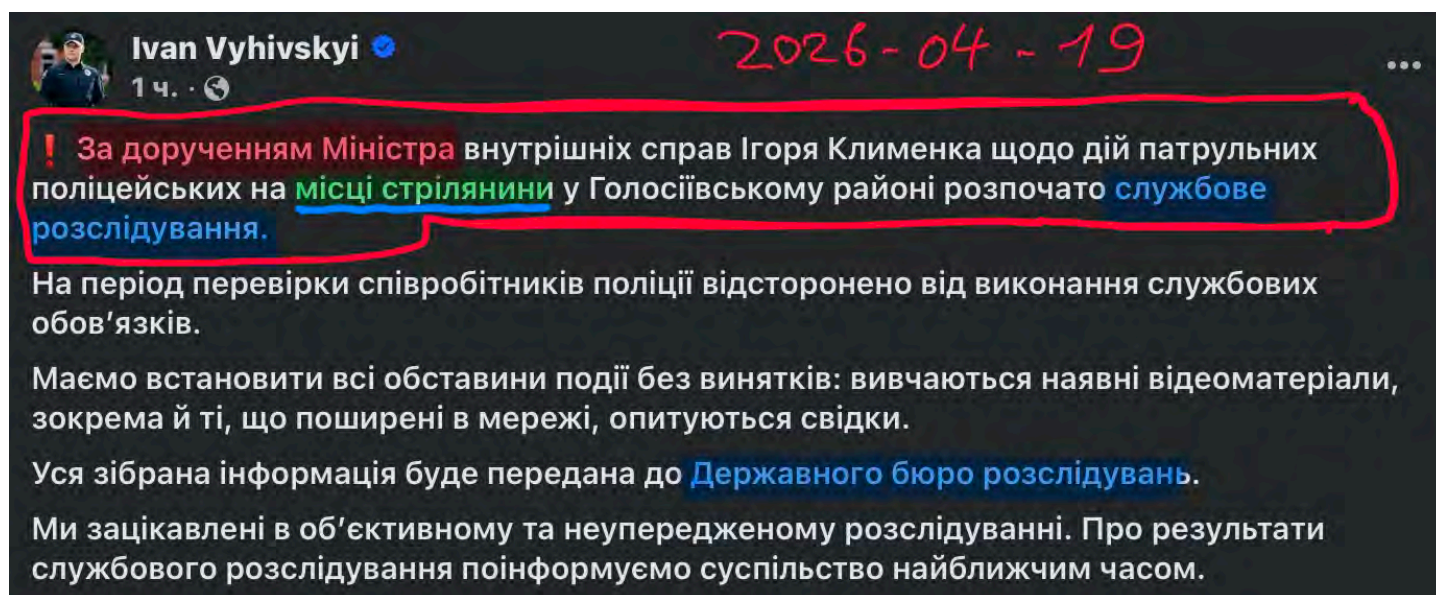

Рис4

№ 1.824

Олег Шрам

13 мин. · 🌐

2026-04-19

щодо патрульних, які втекли з місця вчорашньої події в м. Києві

окрім службового розслідування, про яке зазначив Міністр внутрішніх справ та голова Національної поліції, вбачається, що є підстави для проведення за цим фактом досудового розслідування за ч. 3 ст. 367 КК України:

невиконання або неналежне виконання службовою особою своїх службових обов'язків через несумлінне ставлення до них, якщо воно спричинило загибель людини,

-

карається позбавленням волі на строк від п'яти до восьми років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років та зі штрафом від двох тисяч до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або без такого.

підслідність - ДБР.

№ 1.825

Ігор Клименко | МВС

Вчорашня трагедія в Києві справедливо підняла ряд дискусійних питань. Хочу прокоментувати деякі позиції.

1. Дії поліцейського та поліцейської, які прибули на місце теракту.

! Ганебна, негідна поведінка. Це - сором для всієї системи. Вони відсторонені, триває розслідування щодо цього. Також будуть прийняті додаткові кадрові рішення щодо керівників.

Не зовсім коректно робити узагальнення щодо всієї поліції лише за діями двох працівників. Окремі ситуації не відображають систему в цілому. Адже навіть у цій же спецоперації професійно та швидко діяв КОРД, кримінальні аналітики та інші залучені сили.

2. Психічний стан нападника явно був нестабільний. Яким чином він отримав необхідні медичні довідки для продовження дозволу на зброю - потрібно неодмінно дослідити. Це буде зроблено в межах розслідування.

! Жодних масових перевірок власників зброї не буде.

3. Щодо надання права на вогнепальну зброю (включно з короткостволом) цивільним громадянам.

! Вважаю, що люди мають отримати право на збройний самозахист. Особливо після досвіду, коли на початку повномасштабного вторгнення цивільні люди отримували зброю для національного спротиву.

Тож найближчим часом проведемо експертні обговорення за участі народних депутатів, громадськості, журналістів, ветеранської спільноти щодо підготовки фінальної версії законопроекту про цивільну зброю.

Мої щирі співчуття рідним і близьким загиблих жертв терориста.

Наше завдання - зробити висновки і посилити систему там, де це потрібно. Саме над цим зараз і працюємо.

t.me/Klymenko_MVS/2325

569K

Apr 19 at 14:11

№ 1.826

Хвиля 6 ч. · 🌐 2026-04-19

Дацюк о телемарафоне: даже пропагандой он уже перестал быть окончательно

Украинский телемарафон перестал выполнять даже функцию пропаганды - настолько он стал унылым, неэффективным и отталкивающим для зрителя. Об этом в эфире Юрия Романенко заявил философ Сергей Дацюк. "Исчезает медиаплюрализм, исчезает управление своей информационной повесткой, власть получает некритичную информационную среду", - описывает Дацюк происходящее.

По словам Дацюка, сложные политические вопросы редуцируются до мобилизационных нарративов и до дискурса слёз - "смотрите, как разбомбили, как мама плачет, сын плачет". Даже сама власть, которая контролирует марафон, получает из него лишь искажённую картину реальности - это монополизация дискурса, которая не выполняет никакой полезной функции даже для тех, кто её установил.

№ 1.827

**«ГОСПОДАМ» — ГЛОКИ, «ХОЛОПАМ» — ВЕНКИ:
Почему власть панически боится вооружать украинцев**

2026-04-19

Warden Null

18 апреля. Киев, Голосеевский район. Шесть трупов. И что мы увидели на кадрах, облетевших всю страну? Мы увидели, как brave

патрульные, услышав выстрелы, разворачиваются и убегают в закат, оставляя гражданских один на один с вооруженным маньяком.

Это не просто трусость отдельных сотрудников. Это очередной гвоздь в крышку гроба так называемого «социального договора».

Государство с пелёнок вбивает нам в головы простую сделку:

— вы платите налоги, покорно выполняете законы, отказываетесь от права на насилие, а мы, такие сильные и организованные, гарантируем вашу безопасность.

Но в тот момент, когда вы отказываетесь наедине с агрессором, эта безопасность оказывается дешевой фикцией.

Мы видим систему, которая тотально импотентна перед лицом реальной угрозы, но продолжает кормить нас сказками о безопасности.

Продолжать верить, что абстрактное «государство» придет и спасет вас — смертельная наивность.

Ниже я детально разберу, почему нам пора перестать политкорректно блеять и начать выгрызать зубами право на защиту своей жизни.

ЧАСТЬ 1. Анатомия лицемерия: разнос аргументов противников оружия

Каждый раз, когда заходит речь о легализации короткоствола, из всех щелей лезут ***хоплофобы*** (люди, панически боящиеся оружия) и чиновные говорящие головы. Их главный, самый заезженный аргумент: «Вы же перестреляете друг друга! Любая ссора на парковке закончится пальбой!»

Слушать этот бред не просто смешно — это оскорбительно.

Эта позиция исходит из презумпции, что наш народ — это сборище неадекватных бабуинов, не способных контролировать свои эмоции. Но фокус в том, что эти страхи — лишь проекция психологической импотенции самих критиков. Адекватный человек, получив в руки пистолет, не превращается в маньяка. Напротив, оружие дисциплинирует.

И давайте не забывать о реальности. Преступный мир уже давно вооружен до зубов. Черный рынок в воюющей стране ломится от нелегального железа. Автомат Калашникова, граната или пистолет Макарова покупаются по цене средненького смартфона. Криминалу глубоко плевать на ваши законы и запреты.

Ограничения на ношение короткоствола связывают руки исключительно законопослушным гражданам, создавая для бандитов идеальные, тепличные условия. Преступник всегда знает: жертва безоружна.

Ещё нам любят рассказывать, что «оружие убивает». Какая потрясающая глупость. Убивает человек.

Откройте криминальную сводку:

— большинство бытовых убийств совершается кухонными ножами, топорами, арматурой или банальной табуреткой.

Пистолет не создает мотив для убийства, он является лишь инструментом.

Государство, пытаясь бросить кость сторонникам самообороны, подсуло нам абсурдный суррогат — «травматы». Резинострелы — это злая насмешка. Это иллюзия защиты, которая в критической ситуации чаще всего лишь провоцирует агрессора.

Нападающий не воспринимает «резинку» как угрозу для жизни, а останавливающее действие легкой пули стремится к нулю.

Настоящее сдерживание — это только свинец. Настоящая защита — это когда преступник четко осознает, что в ответ прилетит девять миллиметров смертельной тяжести, а не резиновый плевок.

ЧАСТЬ 2. Полиция как служба фиксации смерти

Любители уповать на государство забывают о безжалостной физике процесса. Когда на вас нападают, счет идет на секунды. Полиция, даже самая профессиональная и смелая, в лучшем случае приедет через несколько минут. Что вы будете делать эти минуты? Звать на помощь? Читать нападающему лекцию о гуманизме?

Истинная роль МВД в современном обществе не в том, чтобы предотвращать преступления. Это физически невозможно. Главная функция полиции — приехать на место после того, как все закончится, натянуть желтую ленточку, опросить дрожащих свидетелей и красиво обвести мелом ваш труп.

Полиция — это служба фиксации последствий.

А защищать свою жизнь здесь и сейчас должны вы сами.

Вспомним концепцию «Великого уравнителя». Бог создал людей сильными и слабыми, а полковник Кольт сделал их равными.

Без огнестрельного оружия миром правит грубая физическая сила.

— Пистолет в сумочке 50-килограммовой девушки делает её абсолютно равной 100-килограммовому амбалу-насильнику.

— Отказывая этой девушке в праве на ношение «Глока», государство фактически легализует право сильного хищника разорвать ее на части.

Делегирование права на собственную жизнь в руки чужих людей в погонах — это инфантилизм чистой воды. Это позиция ребенка, который ждет, что придет взрослый дядя и спасет его от хулиганов. Но мы не дети. Взрослый человек берет ответственность за себя и свою семью в свои руки.

ЧАСТЬ 3. Страх феодала: истинные мотивы государства

Почему же власть с таким маниакальным упорством цепляется за запрет на короткоствол?

— Думаете, они ночами не спят, переживая за вашу безопасность? Бросьте.

Все гораздо циничнее.

Государство — это монополист на насилие. И для нашей феодально-паразитарной системы эта монополия — основа их бизнеса.

Им жизненно необходимо, чтобы вы оставались беззубыми.

— **Вооруженное, осознающее свои права общество невозможно безнаказанно грабить. Его нельзя просто так остановить на улице, незаконно обыскать, унижить, бросить лицом в асфальт или засунуть в бусик. «Зубастое» общество заставляет с собой считаться. Оно требует диалога и уважения.**

Посмотрите на потрясающее лицемерие наших элит.

У каждого мало-мальски значимого депутата, министра, судьи или их прикормленной охраны есть «наградной» пистолет. Им можно. Они выдают себе «Форты», «Глоки» и «Зиг-Зауэры» пачками. Почему? Потому что свою жизнь они ценят. Они понимают, что оружие — это защита.

А вот жизнь обычного гражданина для них не стоит ломаного гроша.

Они искренне считают народ тупым, инфантильным стадом, которому нельзя доверять инструменты свободных людей.

«Господам — пистолеты, холопам — вилы».

Безоружными, напуганными людьми, которые тотально зависят от милости чиновника и силовика, управлять гораздо проще.

Запрет на оружие — это не мера общественной безопасности.

Это классический инструмент социального контроля, намордник, который позволяет системе бесперебойно обслуживать свою феодальную кормушку.

ЧАСТЬ 4. Взросление через ответственность

Когда аргументы исчерпываются, нам говорят: «Мы еще не готовы. У нас нет культуры обращения с оружием».

Это дешевая подмена понятий.

Права порождают культуру, а не наоборот!

Культура вождения автомобиля не может появиться в обществе, где запрещены машины.

Культура обращения с оружием, личная дисциплина и ответственность за каждый сделанный выстрел вырабатываются исключительно через практику обладания этим правом.

Да, скажу честно: на первых этапах будут эксцессы. Период адаптации, этакое современное «Дикое поле». Это неизбежный процесс социального естественного отбора.

Но ничто не прочищает мозги агрессивному хаму быстрее, чем понимание простой истины: «Моя свобода махать кулаками заканчивается ровно там, где начинается дуло чужого пистолета».

Вежливость в обществе резко возрастает, когда каждый потенциальный конфликт может стать для инициатора последним.

Мы должны осознать цену свободы. Свободное общество по определению не бывает абсолютно, стерильно безопасным.

Хотите абсолютной безопасности? Добро пожаловать в тюремную камеру. Там вас бесплатно накормят, там нет преступности (охрана следит), вас там гарантированно не собьет машина. Но вы там раб.

Право быть опасным — это базовая цена, которую гражданин платит за свою свободу.

Взрослое общество готово платить эту цену, потому что альтернатива — это жизнь в загоне.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ: Выбор между кобурой и ошейником

Пора перестать жить в иллюзиях.

В Украине сегодня нет выбора между тем, «будет ли оружие на улицах или нет». Оно уже там есть, и в колоссальных количествах.

Вопрос стоит иначе:

— будут ли вооружены только криминалитет и коррумпированная элита, или же право на защиту своей жизни получит обычный народ?

Нам пора отказываться от мышления жертвы.

Требование легализации короткоствольного огнестрельного оружия — нашей собственной, украинской «Второй поправки» — это не просьба о привилегии.

Это требование вернуть нам неотъемлемое право взрослого человека на жизнь и субъектность. Кольт — великий уравнитель, и только он способен сделать из бесправной толпы нацию свободных людей.

Пока мы соглашаемся быть покорными, беззубыми овцами, всегда найдутся те, кто будет нас с удовольствием стричь, а когда придет время — пускать на мясо.

Пора отрицать клыки, друзья.

№ 1.828

Украина победила коррупцию?

**Погрязший в коррупции ЕС и формальные оценки
«яйцеголовых» из ОЭСР**

Украина бьёт средний показатель ОЭСР по всем восьми факторам, по которым оценивается качество антикоррупционной деятельности. Значит, если судить по критериям ОЭСР – а они являются показательными для ЕС, стран НАТО и G-7, Украина вполне соответствует стандартам этих стран.

Коррупция не является препятствием для интеграции Украины в ЕС, тем более для получения международной, в том числе военной помощи. Ссылки на восприятие коррупции в Украине, как критерий особой коррупционности нашей страны, некорректны, сомнительны и часто лживы. Если ориентироваться на восприятие коррупции, то половина стран ЕС будет иметь примерно такие же показатели, как в Украине.

2026-04-19

Романчук

В марте 2026г. ОЭСР опубликовал интересный доклад о состоянии борьбы с коррупцией «Обзор состояния борьбы с коррупцией и обеспечения добросовестности на 2026 год.

Использование преимуществ добросовестности» («Anti-Corruption and Integrity Outlook 2026. Harnessing the Integrity Advantage.

Тема весьма актуальная практически для каждой страны мира.

В начале XX века, когда Государство в странах Запада было до 10% ВВП, и чиновники даже не думали о том, чтобы заниматься инвестициями, коррупция у них была бытовой и мелкой.

Сегодня, когда оно превратилось в Левиафана, коррупция стала частью системы государственного управления тех стран, которые десятилетиями работали в модели welfare state.

В начале 2025г. в опросе Евробарометра по теме «коррупция» (Special Eurobarometer 561. Attitude towards corruption) мы получили вот такие данные. Проблему коррупции считают широко распространённой в ЕС-27 в целом 69% жителей стран Евросоюза. В частности во Франции таких 68%, Германии – 52%, в Испании – 89%, в Греции – 97%, Хорватии – 92%, Португалии – 91%, Словакии – 78%, Словении – 86%, Венгрии – 89%, Болгарии – 80%. Минимальный уровень – в Дании – 28%, Финляндии – 22%. Даже в Швеции этот показатель составил 51%.

Состояние борьбы с коррупцией: Украина на фоне стран ОЭСР 2026

Сфера	Украина		ОЭСР	
	Нормативно-правовое регулирование	Реализация, внедрение	Нормативно-правовое регулирование	Реализация, внедрение
1. Стратегия борьбы с коррупцией	73%	80%	38%	32%
2. Лоббирование	80%	89%	43%	38%
3. Конфликт интересов	100%	67%	80%	45%
4. Финансирование политической деятельности	100%	71%	76%	58%
5. Публичная информация	89%	62%	72%	62%
6. Судебная добросовестность (integrity)	97%	92%	66%	45%
7. Прокуратура	69%	79%	66%	52%
8. Система дисциплинарного воздействия	92%	33%	66%	22%

Источник: Anti-Corruption and Integrity Outlook 2026. Harnessing the Integrity Advantage. OECD. March 2026
https://www.oecd.org/en/publications/anti-corruption-and-integrity-outlook-2026_16708b78-en.html

На вопрос, «считаете ли вы широко распространённым взятки и злоупотребления властью» среди политических партий в ЕС-27 утвердительно ответили 51% респондентов.

В Германии таких 44%,

Франции – 65%,

Португалии – 64%,

Греции – 69%,

Испании – 79%.

Меньше всего считают коррупционными политические партии в

Швеции – 29%,

Польше – 28%,

Финляндии – 30% и

Дании – 31%.

Широко распространёнными считают взятки и злоупотребления властью для получения личной выгоды среди чиновников, которые проводят государственные тендеры/закупки, в Евросоюзе в целом - 38%. В

Чехии таких 49%,

Греции – 67%,

Италии 57%,

Словении – 51%,

Португалии – 46%. Даже в

Швеции таких 40%. Меньше всего в

Дании – 16%,

Эстонии – 28%,

Польше – 22% и

Финляндии – 25%.

На вопрос, «согласны ли вы с утверждением, что коррупция широко распространена на уровне национальных органов государственного управления в вашей стране» 73% жителей ЕС ответили утвердительно.

В Испании таких 87% населения, Греции – 95%, Хорватии – 90%, Португалии – 90%, Чехии – 81%, Словении – 85%, Венгрии – 81%, на Кипре – 85%, Франции – 73%, даже в Германии – 62%. Меньше всего считают коррупционными центральные органы власти в Дании – 40%, Финляндии – 37%, Нидерландах – 49%.

С тезисом «между бизнесом и политикой в нашей стране слишком тесные связи» согласились 77% жителей стран ЕС-27. В Испании таких 82%, в Греции – 92%, Италии – 81%, Хорватии – 86%, Венгрии – 81%, Португалии – 86%, Германии – 72%, Франции – 78%. Наименьшее доля тех, кто считает связи между бизнесом и политикой тесными в Дании – 55%. Даже в Швеции таких 70%, Финляндии – 63%.

С утверждением «взятки и использование связей часто является самым лёгким путём получения определённых государственных услуг» в ЕС-27 согласились 66% жителей. В Греции таких 91%, в Испании – 70%, Хорватии – 89%, Италии – 82%, Венгрии – 78%, Португалии – 83%, Словакии – 71%, Чехии – 70%, Франции – 62%, Германии – 56%. Наименьшая доля таких в Дании – 31%, Швеции – 33% и Финляндии – 29%.

Наконец, вот отношение к утверждению «в вашей стране фаворитизм и коррупция препятствуют конкуренции в бизнесе». В ЕС-27 с ним согласны 65% жителей. В Греции таких 82%, Испании 78%, Италии – 79%, Венгрии – 78%, Португалии – 81%, Болгарии – 75%, Франции – 66%, даже Германии – 49%. Наименьше с этим утверждением согласны в Дании – 22%, Финляндии – 36% и Нидерландах – 42%.

Таким образом, считать Европейский Союз в целом образцом честной политики, эффективной борьбы с коррупцией, стандартом в отношении бизнеса и Государства категорически нельзя. Мы должны судить не по декларациям, заявлениям, наличию формальных законов и подзаконных актов, а по фактам реальной жизни. Должна быть единая, универсальная методика оценки коррупции, а не разные шкалы для стран внутри ЕС, внутри ОЭСР и вне этих организаций. Нельзя, например, оценивать Украину по восприятию коррупции глазами населения и экспертов, а ЕС/ОЭСР – по другим критериям.

Нельзя тормозить Украину на пути к интеграционным проектам Европы и мира на том основании, что Украина, мол, является очагом коррупции, а страны ЕС, НАТО и ОЭСР – это такие белые, пушистые, благочестивые ангелы.

Многочисленные опросы в странах ЕС, ОЭСР убедительно показывают наличие коррупции, как широко распространённой проблемы не только регуляторного характера, но уже институционального и даже культурного. Почти 2/3 жителей и бизнеса стран ЕС считает, что коррупция является частью культуры ведения бизнеса в их странах. Таким образом, коррупция – это не bug, а feature, т. е. не ошибка, недостаток, который случайно появился в системе, а неотъемлемая, неизбежная, вытекающая из самой природы модели Государства всеобщего интервенционизма функция. Коррупция – это один из самых убедительных, доказанных провалов Государства. Того самого государства, которое захватив институты демократии и свободного рынка под прикрытием красивого PR названия welfare state, превратилось в Левиафана.

Теоретики и идеологи Большого государства выстраивают высокое здание аргументов в пользу Государства,

— как некое идеального, совершенного, оптимального набора институтов и организаций, на фундаменте вопиюще лженаучного, вульгарного и утопического предположения, допущения: гражданин, обыватель, которые попадает в систему «Государство» неким магическим образом становится честным, мудрым, справедливым, всезнающим и непременно ставящим понятие «всеобщее благо» над личным эго.

На самом деле власть над чужими деньгами и активами, власть над жизнями и взаимоотношениями производителей и потребителей, между гражданами и чиновниками не только не делает человека ангелом.

Она многократно усиливает его слабости и пороки.

— Она как раз является самым мощным наркотиком, афродизиак и энергетиком в одном флаконе.

«Не вводи меня в искушение» - это именно о разрушительной силе Государства на личность человека, который попал в эту систему.

Исследование ОЭСР о борьбе с коррупцией и обеспечения добросовестности – подтверждение тезиса о коррупции, как о провале Государства.

Это также очень мощный аргумент против того, чтобы постоянно тыкать Украину в нос её якобы уникальной коррупцией.

Вот факты, которые должны убедить каждого чиновника ЕС, НАТО и стран G-7, когда заходит разговор о том, готова ли Украина стать членом ЕС, НАТО и другим международных организаций.

Вот сенсация, друзья.

По нормативно-правовому регулированию

(законодательная база для борьбы с коррупцией и обеспечения честности Правительства) Украина в 2025г. по фактору «стратегия борьбы с коррупцией» имела 73% из 100% возможных, в то время, как в странах ОЭСР в целом этот показатель составил 38%.

Иными словами, показатель Украины почти в два раза лучше, чем в развитых странах мира. По имплементации стратегии борьбы с коррупцией Украина имеет 80%, а страны ОЭСР – 32%. Т. е. мы на голову бьем страны ОЭСР по этому показателю. Мы даже круче шведов. У них 53% выполнения критериев по стратегии на уровне нормативки и 50% - имплементация.

Второй аспект – лоббирование.

Наша законодательная база имеет 80%, а в ОЭСР – 43%. По реализации законодательства в этой сфере Украина имеет 89%, а в страны ОЭСР – 38%. Для сравнения Польша по нормативной базе имеет 60% выполнения критериев, а по имплементации – 33%. По законодательству лоббирования Швеция выполняет только 20% критериев, а по практике – ноль. И как же шведы живут без этого и являются одной из самых некоррупцированных стран мира?

Третий аспект – конфликт интересов.

Украинская правовая база на 100% соответствует стандартам ОЭСР, а в самих странах этой организации – только на 80%. Имплементация, внедрения нормативной базы в Украине – на 67%, а в странах ОЭСР – 45%. Для сравнения в Польша на нормативно-правовом уровне выполняет 89% критериев, на практике – только 11%.

Четвёртый аспект – финансирование политической деятельности.

В Украине по нормативке у нас 100%, в ОЭСР – 76%. У нас практическая реализация, внедрение на уровне 71%, в ОЭСР – 58%. У Польши показатели хуже, чем в Украине: 70% и 43% соответственно. Мы даже существенно опережаем Швецию, у которой 56% и 22% соответственно.

Мы бьём средний показатель ОЭСР по факторам «публичная информация», «судебная добросовестность», «прокуратура», «системы дисциплинарного воздействия» (disciplinary systems). Иными словами, по всем восьми параметрам, по которым оценивается качество антикоррупционной деятельности, Украине опережает ОЭСР. Значит, если судить по критериям ОЭСР – а они являются показательными для ЕС, стран НАТО и G-7, Украина вполне соответствует стандартам этих стран. Коррупция не является препятствие для интеграции Украины в ЕС, тем более для получения международной помощи. Ссылки на восприятие коррупции в Украине, как критерий особой коррупционности нашей страны, также некорректны и сомнительны. Если ориентироваться на восприятие, то половина стран ЕС будет иметь примерно такие же показатели, как в Украине.

Вот так работают субъективные критерии оценки, которые подвержены высоким рискам технократической, политической дискреции (субъективной трактовке).

Данная ситуация чётко иллюстрирует народную мудрость «закон - что дышло, куда повернёшь, туда и вышло».

Да, по формальным критериям в проблематике «коррупция» Украина давно уже догнала и опередила даже многие страны ЕС. И что это нам дало? Членство в ЕС? – Нет. Членство в НАТО? – Нет.

Вынесем сейчас за скобки вопрос, нужно ли нам там быть.

Украину же на Западе критикуют, в первую очередь, за коррупцию, а тут ОЭСР представляет оценку, с которой сами же ЕС-овцы не спорят.

Значит, претензии к Украине носят не формальный правовой характер по коррупции, не то, как имплементируется антикоррупционное законодательство, а совсем другие факторы и причины. Отчасти это чёрный PR наших врагов, а также тех, кто по разным причинам не хочет видеть Украину в Европе, Украину с полноценными институтами свободной страны, Украину-победителя в войне против нацистской России.

Отчасти это непрофессиональная работа украинских властей, которые не умеют или не знают, как аргументировать свою позицию на переговорах с иностранными партнёрами.

Свой вклад в создание имиджа Украины, как страны насквозь пронизанной коррупцией, с неприемлемо (по стандартам ЕС) её уровнем сделали

многочисленные антикоррупционные органы и организации, которые десятилетиями живут, зарабатывают и, к сожалению, паразитируют, на теме «борьба с коррупцией». В ней очень много движений, действий, процесса, но никак не результата.

Многое в государственной системе Украины работает для галочки. Как, например, по состоянию на апрель 2026г. Украина выполнила 533 мероприятий из Матрицы реформ, которая содержит 510 условий и 806 мероприятий. Правительство отчиталось о выполнении 84% положений соглашения об ассоциации. Из Плана Украины для Ukraine Facility выполнено 81 из 151 шагов. Складывается впечатление, что всё Правительство Украины работает на выполнение формальных критериев и рекомендаций разных международных организаций, полагая, что это и есть социально-экономическая политика, нацеленная на обеспечение быстрых, долгосрочных темпов экономического роста. Кабинет Министров, Национальный банк, Министерства экономики и финансов получают лестные оценки от МВФ, ЕС, ОЭСР, Всемирного банка и ЕБРР, потому что стремительно расчёт число галочек о выполнении тех или иных формальных требований. Но что это даёт Украине?

Стало ли коррупции в реальной экономике, в отношениях между государством и бизнесом меньше?

– Нет, потому что государство у нас – это ~75% ВВП и огромный госсектор.

Даже если у нас европейские нормы, всё равно это не ликвидирует, а цементирует коррупцию. Стала ли экономика Украины расти быстрее после выполнения критериев ЕС? – Нет, она замедлилась, потому что бюрократия и удушающая регуляторная среда «убивает» рост в самом Евросоюзе. Нет оснований считать, что то, что является ядом в самом ЕС, будет лекарством для Украины.

Стала ли Украина инвестиционно привлекательней?

– Нет, потому что качество институтов защиты прав собственности, уровень экономической свободы остаются критически низкими, а полномочия Чиновника, пусть при формальном наличии Закона, доминируют и подминают под себя рыночные механизмы.

Наконец, категорически нельзя сбрасывать со счёта качество системы государственного управления в Украине.

На бумаге, т. е. в нормативной базе, может быть, что угодно.

Главное, что реально работает, как реализуются тысячи благих намерений в рамках десятков тысяч нормативных регуляторных актов.

Подчеркнём два главным вывода

Первый позитивный, а второй негативный для Украины.

Первый:

— коррупция в Украине носит не уникальный, особый, присущий только нам характер и масштаб. У нас вполне себе средневропейская коррупция с отдельными секторальными всплесками, управленческими узлами.

Второй:

— украинское Правительство подменяет жизненно необходимые, научно обоснованные экономические реформы, которые раз и навсегда убивают коррупцию (нет объекта для неё) очковтирательством, работой на процесс, для галочки, а не для результата.

Имитация системных трансформаций процессом выполнения требований *acquis communautaire*, МВФ, ОЭСР – это выгодный путь для национальной бюрократии, для синдиката «VIP-распорядителей и потребителей чужого», но не для украинского предпринимательства, общества и фронта.

№ 1.829

Почему легальное оружие у граждан выгодно стране

2016-07-09

1. Почему легальное оружие у граждан выгодно стране

Наделавший шума киевский «марш равенства» совпал с ещё одним событием – расстрелом гей-клубе «Пульс» в Орландо. Пользователи ФБ в порыве сочувствия окрасили свои аватарки радужными цветами. СМИ облетели фотографии плачущих здоровых мужиков в баре.

Но которые не сопротивлялись. По крайней мере, в сводках полиции и статьях в медиа я не нашёл свидетельств о погибших или раненых при попытке обезвредить преступника. Зато были лица, сбежавшие в гримёрку и рассказывающие об ужасах в соцсетях.

Мне, возможно, сейчас возразят. Мол такой тон в разговоре о трагедии недопустим. Надо проявить сочувствие и понимание. Не знаю. Я далеко. Но как по мне, не менее спорным выглядит поведение «убежал в гримёрку и начал постить в инстаграме и ФБ».

Не вызывать полицию, не пытаться спасти остальных — закрыть дверь (пока с той стороны идёт расстрел) и строчить мессаги.

Впрочем, разговор о другом. Про бар в Орландо знают все. А вот про другой бар в США – практически никто. Попробую немного рассказать.

Возле ночного клуба Playoffz в Южной Каролине 32-х летний Рей Томпсон решил пострелять: вначале в мужчину с которым выяснял отношения, а потом и по остальным посетителям. Пистолет достал. Сделал три выстрела. После чего был ранен и связан другим посетителем, который тоже был вооружён. Но в отличие от господина Томпсона легальным оружием.

То есть ответственный гражданин с пистолетом обезвредил преступника.

Полиции оставалось лишь надеть на того наручники и опросить свидетелей. Но вот беда, про «Пульс» в Орландо знает каждый, а про Playoffz в Южной Каролине никто. Странно.

С другой стороны логично. Люди мыслят образами, а СМИ нужна картинка. Поэтому слезливо-сопливые кадры плачущих мужчин, посты «смельчаков, которые заперлись в гримёрке» облетели весь мир. Герои фото и «смельчаки, давшие информацию в социальных сетях» известны.

Знали бы и про Playoffz, если бы стрелок завершил своё дело, т.е., если бы к 3-м раненым добавилось несколько десятков трупов. Но не случилось. В клубе был простой гражданин с простым законным стволом, спасший десятки людей. А это не интересно.

Всем

- (1) Людям-аватаркам. Потому что нет картинки, крови мало и некому сочувствовать СМИ по той же причине. Нет жутких или слезливых кадров — не продашь новость тем же аватаркам
- (2) Политикам. Ведь моден тренд на мягкость. Когда насильнику или убийце предлагают «а давай обсудим твою проблему» вместо того, чтобы дать в лоб и уже потом разбираться в причинах и следствиях.
- (3) Местным жителям. Да, в Южной Каролине такое поведение обыденно и это основа спокойной жизни, когда Гражданин может обеспечить порядок.

Напомню ещё один важный момент. Преступник пытался устроить бойню используя нелегальный ствол. Был остановлен Гражданином, получившим оружие законным образом. Это, надо признать, вполне нормальная практика для США. Особенно тех штатов, где разрешено открытое или скрытое ношение оружия.

В США оружие для самообороны применяется в 60 раз чаще, чем для совершения преступлений. При этом более чем в 80% «применений» дело ограничивается демонстрацией или выстрелом в воздух — так называемой «психологической контратакой».

А в случае применения на поражение граждане обладают удивительным чутьём. Лишь в 2% случаев принимают невинного человека за преступника. У полиции показатель 11-12%.

Но это США. Страна далёкая и богатая.

Мы же живём в Украине.

- (1) В стране, где продолжаются споры насчёт расширения списка доступного гражданам оружия.
- (2) В стране, где можно спокойно и легально купить «гражданскую версию АК» или крупнокалиберную снайперскую винтовку. Но где нельзя законно выбрать и приобрести за деньги пистолет.
- (3) В стране, где на фоне войны объёмы нелегального оружия трудно оценить. В 2014 году говорили о 2-3 миллионах (миллионах!!!) нелегальных стволов.
- (4) В стране, где почти каждый день в сводках полиции видим информацию об актах насилия с применением нелегального оружия, а случаи травм (как преднамеренных так и случайных) от легального исчисляются десятой долей процента.

(5) В стране, где по конституции все равны. Где для получения оружия нужно доказать свою вменяемость. Но где можно получить «наградной ствол» от силовиков без всякой проверки и всяких ограничений. Не всем. А лишь тем украинцам, которые чуть более «равные» среди равных.

И, наконец, в стране, где не утихают споры о разрешении короткоствольного оружия для граждан. А поэтому оставляю опыт США в стороне. И немного порассуждаю над аргументацией граждан Украины.

Несколько часов назад я запостил в Фейсбук информацию о стрельбе в Playoffz. Пост вызвал достаточно активное обсуждение, где среди комментариев были интересные. Начинающиеся, например словами «Америка эксклюзивный опыт». Вот на этом стоит остановиться подробнее. Тем более, что оценивать правильность или ошибочность вооружения граждан можно на примере государств со сравнимыми уровнем развития, менталитетом, историей.

2. Оружие и преступность. Цифры

Действительно, США далеко. Давайте взглянем на страны поближе. Например, короткоствольное оружие могут легально приобрести и носить граждане стран Балтии, Болгарии, Румынии и Молдовы. Вот их статистика весьма занимательна. Достать её — не проблема.

Например, по странам Балтии подробные данные даёт [Евростат](#). Если их мало — в помощь идут таблицы информационного центра министерств внутренних дел стран Балтии. Не долго думая я свёл интересующие меня цифры вместе. Получилась таблица, размещённая ниже.

	2003				2008				2015			
	Убийства	Грабежи	Изнасилования	Тяжкие телесные повреждения	Убийства	Грабежи	Изнасилования	Тяжкие телесные повреждения	Убийства	Грабежи	Изнасилования	Тяжкие телесные повреждения
Литва	385	4919	н.д.	н.д.	304	3452	164	228	204	1590	155	191
Латвия	220	2503	н.д.	н.д.	119	1441	100	268	87	779	60	178
Эстония	147	1885	н.д.	н.д.	84	909	160	140	50	337	161	98

Примечание: в графу убийство включены все убийства. В том числе убийства по неосторожности, убийства новорождённых, ДТП (умышленные) и так далее.

Данные: Eurostat, The Information Centre of the Ministry of the Interior of the Baltic States

Статистика преступлений в странах Балтии

Для понимания процессов дам даты, с которых были разрешены короткостволы.

В Литве закон об оружии был принят в 1994 году. Свой теперешний вид он приобрёл после поправок 1999 года.

В Эстонии оружие разрешили в 1995-м и так же «правили закон» парой лет позже.

В Латвии процесс шёл медленней. С 2002 года пистолеты были теоретически доступны, но процедура получения разрешения весьма запутана. С 2011 года новый закон, который существенно упрощает «вооружение граждан».

Теперь посмотрим на таблицу внимательней. После того, как граждане этих стран начали вооружаться, количество тяжких и особо тяжких преступлений начинает падать. Не буду угадывать как оценят цифры читатели, но как по мне уменьшение количества грабежей в 3 раза в Литве, 3,5 раза в Латвии и 6 раз в Эстонии хороший показатель.

Схожая динамика и по убийствам (хотя тут намешано всё — в том числе детская смертность), тяжким телесным повреждениям и изнасилованиям.

Это выгодно государству. Меньше преступность — меньше затрат. Меньше преступность — больше бизнеса и туристов.

Мало того, меньшая преступность заставляет задуматься о количестве полиции и средствах, что на нее выделяются.

Согласно данным того же Евростата в 2002 году в Литве было 11,7 тысяч полицейских. Уменьшение преступности сделало такое количество не нужным. И уже в 2013 году в стране осталось 9416 копов.

В Латвии было 10,3 тысячи, стало 8199.

Лишь Эстония формально увеличила численность, но это связано с изменением структуры полиции. В МВД как структурное подразделение вошла «охранная полиция» — аналог СБУ.

Если же говорить о «традиционных» полицейских — их число уменьшилось на треть.

Посмотрим на других соседей

— Болгарию и Венгрию.

— В первой короткоствольное оружие разрешили в 1998-м.

— Во второй в 1991.

Да, Болгария, куда многие любят ездить отдыхать «вооружена до зубов». И это, кстати, стало одним из краеугольных камней наведения порядка в стране, что на рубеже 2000-х была очень похожа на современную Украину.

Статистика всех преступлений с использованием насилия говорит сама за себя.

2002 год — 12,2 тысячи случаев.

2012 – 7,3.

Убийства:

было (2002) 255

— стало (2013) 141.

В Венгрии, кстати, динамика схожа.

Убийств было 203, стало 113.

В обеих странах идёт процесс уменьшения количества полицейских.

Правда, с оговоркой:

в Венгрии количество именно полиции достигло минимума 2010-м году — 8,7 тысяч.

Но потом в результате реформы в МВД передали сразу несколько ведомств и формальная численность «полицейских» возросла до до 34,5 тысяч.

И, наконец, пример Молдовы.

Где за два года после разрешения оружия уличная преступность упала на 79%, а число тяжких и особо тяжких преступлений на 55-60% (в зависимости от вида преступления). Молдову 2003-2006 годов уж никак нельзя назвать страной демонстрирующей чудеса в экономике.

Совпадение, скажете вы? Мол, в других странах тоже преступность падает. Согласен лишь отчасти. Преступность имеет множество корней и одними «стволами» её не победить. Поэтому с фактом падения частично согласен. Если меняются условия жизни индивида.

Да вот беда, темпы разные и уж точно не в разы. Чехия за 10 лет с 2002 по 2012 добилась 35% уменьшения насилия. Это считает успехом. В благополучной Дании наоборот рост. Германия на том же уровне. Польша «скинула» 40%, но даже 40% меньше 300%. Это статистика Евростата.

Кстати, после принятия очень либерального закона в Словакии в 2003 году количество тяжких преступлений тоже пошло на спад. К 2012 году уменьшилось в 2 раза. Вновь совпадение.

А словаки, кстати, зарегистрировавшись как коллекционеры могут покупать хоть боевой танк, хоть самолёт. Не говоря уже о категориях А и В — владение и ношение короткоствольного оружия для защиты личности и собственности.

Таким образом имеем факт — большинство стран-соседей разрешили своим гражданам владеть короткоствольным оружием (и не только им). А так же носить его и использовать для защиты себя и своей собственности.

Небо на землю не упало. Вал преступности пошёл... на спад. Падение уровня в разы существенно сэкономило средства государственного бюджета. И позволило, кроме всего прочего, произвести реорганизацию полиции.

Не просить деньги «на новую полицию», а использовать освободившиеся.

Ну и такой маленький бонус как появление целой индустрии (обучение — производство оружие — сервис — хобби) тоже даёт хороший доход.

3. А что в Украине

В Украине политики любят рассуждать об уникальности украинской нации.

Действительно, она, возможна уникальна. Ведь как иначе объяснить тезис о «неготовности украинцев владеть оружием». В соседних странах со схожим менталитетом вооружение граждан даёт позитив. Украинцы особенные. Политики в этом уверены и говорят про катастрофу для страны от «легализации».

При этом сами активно вооружаются. Достаточно посмотреть статистику по выдаче «наградных» стволов. Ну что же сказать — они «элита». Видимо не такие как остальные украинцы.

А для обычного люда объявляют месячник добровольной сдачи оружия. В Украине... во время войны... добровольно... и бесплатно.

Мне одному это кажется смешным? Тем временем количество нелегальных стволов увеличивается. Именно это является проблемой. Ведь владелец законного оружия не будет стрелять куда попало.

Кроме того, есть одно ключевое отличие «законного» пистолета от «левого». Первый «отстрелян». Гильза есть в гильзотеке и установить, что именно из него стреляли — дело нескольких часов. Второго вроде как и нет. Стреляют как раз из «нелегальных» стволов. Гильзы находят, а проку от них, что от козла молока.

Теперь давайте вместе подумаем. Только за последние пару месяцев в Киеве произошло не менее 5-и вооружённых ограблений. «Брали» банк на Старовокзальной, обменник, банк на Воздухофлотском и грабители были уверены в своей безопасности.

А теперь представим, что в банках были пару человек с легальными стволами. Клиент обменника имел бы пистолет на поясе. Вероятность того, что ограбления закончились бы ничем возрастает в разы.

Гопник в тёмном переулке 10 раз подумает прежде чем пытаться напасть. Ведь в ответ можно получить пулю. Думает, боится — уже хорошо.

Что касается применения легального оружия... Даже в РФ с её населением количество преступлений с «законными стволами» аж 2 штуки на 10000 (десять тысяч) единиц оружия в год. В Украине и того меньше.

Объясняется просто. Оружием легально владеет Гражданин. Человек который любит не только свои права, но осознаёт и ответственность. Который, как минимум, вменяем и адекватен. Гражданин не будет стрелять налево и направо. А оружие достанет для защиты себя, своей семьи, близких, других граждан. Или собственности. Что тоже усиливает уважение к основам существования государства и общества.

Гражданин готов платить за владение оружием. А это деньги, живые деньги. Когда граждане с оружием — преступность уменьшается, значит, государство меньше теряет. Это тоже деньги. Когда граждане защищают себя и собственность уменьшая тем самым преступность, отпадает необходимость в колоссальном штате полиции. И это тоже деньги.

И, наконец, производители, магазины, стрелковые клубы. Это деньги, господа. Деньги и рабочие места.

Имеем: во время кризиса Украина может уменьшить преступность, способствовать росту ответственности Граждан, заработать и создать рабочие места. Интересно? Но пока интерес теоретический.

Говорят, мол традиции у народа не те. Вот это меня смешит больше всего. Украинцы поют в гимне про то, что род ведут от казаков. А казаки с чем на врагов ходили? Веночки плели?

Да и сама система взаимоотношений, принятия решений была построена на компромиссах вооружённых граждан. Это было несколько сот лет назад. Так если пользоваться тезисами про «неготовность народа» получается, что украинцы уже не те?

Это же как надо ненавидеть своих соотечественников, чтобы утверждать, что за последние 300 лет они стали недостаточно умны, ответственны, рассудительны. Посему, в отличие от предков, не могут владеть оружием. Гениальное проявление патриотизма...

Бик Олексій

1h · 🌐

Дайте уточню:

1. У війську мені в обов'язковому порядку видають зброю. Багато зброї. В тому числі - великі калібри, гранати, мінно-вибухові. Але в цивільному житті мені не можна навіть короткоствол, бо я стану небезпечний.

2. Зброю громадянам не потрібно, бо поліція їх і так захистить. Але поліція не захищає, а тікає. Тому треба посилити перевірки і контроль власників зареєстрованої зброї, а не профпридатності поліції.

3. Поліція не навчена для війни, але їй все одно видають зброю, яку вона навіть не намагається використовувати для порятунку громадян згідно з посадовими обов'язками. А мені, давно вже навченому для війни, який роками захищає громадян і поліцію включно, зброю все одно не можна.

4.. Озброєна поліція тікає від злочинця, покинувши беззбройних громадян на смерть. Але поліцію не можна у військо, бо нікому буде охороняти громадян, яких поліція покинула напризволяще.

5. Якщо військовий покинув позицію і втік - його командування несе за нього повну відповідальність, аж до звільнення у важких випадках. Включно з командирами корпусів. Але коли поліцейські тікають від злочинця, внаслідок чого гинуть випадкові люди, яких поліція мала захистити - командування МВС і нацполіції жодної відповідальності не несуть.

Я нічого не пропустив?

В последнее время "как по команде" вдруг заговорили о детенизации на рынке подержанных автомобилей. По почерку - очень похоже на лоббистов Европейской Бизнес Ассоциации(ЕБА). Собственно, они и сами вылезли наружу, организовав круглый стол на эту тему

2026-04-20

Дубровский

Собственно, детенизация - это хорошо, но есть нюанс: она может борьбой со следствиями, а может - с причинами.

Вот ЕБА призывают бороться именно со следствиями, и намекают на то, что хорошо бы всех загнать к "официалам" - а то, мол, в Европе... Очень знакомо, да?

А в манипулятивном опросе, который они делали к этому КС, продвигаются и куда худшие идеи, такие как

— "утилизационный сбор" (в очередной раз обезьянничаем у рфии?) ограничения на ввоз битых автомобилей "признанных негодными к эксплуатации", и т.д. - все, чтобы наложить лапу на рынок подержанных машин, раз уж не удастся всех заставить переплачивать на новые (ну а нищевродов, которым на новую не хватает - ходить пешком).

1)

Во-первых: руки прочь от подержанных авто (как и прочего секонд-хэнда)!

Экономически совершенно естественно, что люди в бедной стране покупают то, чем не хотят пользоваться в богатых странах. Это существенно поднимает покупательную способность, и за счет этого страна в целом выигрывает - на примере автомобилей мы доказали это в исследовании (ссылка сами знаете где))). Конечно, это не нравится "отечественным производителям" и "официальным импортерам", но они со своими интересами должны идти сами знаете куда))). В частности, в автомобильной отрасли учет их интересов в виде акциза на автомобили, который дискриминирует подержанные, стоит нашей экономике 1.5 млрд. долл. в год неполученной выгоды (в том же исследовании). И это при нынешнем, относительно либеральном, по сравнению с прошлыми годами, порядке - раньше было почти вдвое больше.

2)

Во-вторых, "тень" на рынке внутренних продаж - следствие экономически необоснованных и сугубо вредных для экономики налогов на продажи (покупки) транспортных средств, а также абсурдного налогообложения продажи собственного имущества.

— Они приносят мизерные поступления, но чудовищно искажают рынок и загоняют его в тень.

Чем больше уходят от такого рода налогов - тем лучше для экономики. Их нужно просто отменить, и тогда детенизация состоится сама собой.

Единственный вид налога, который в данном случае может быть теоретически уместен - как и в случае недвижимости, налог на разницу между ценой продажи и ценой покупки (в обоих случаях - в Евро), если техническое состояние между ними не изменилось.

Но и это, по большому счету, абсурд, потому что крайне трудно заработать на перепродаже объекта, который изнашивается - разве что его ремонтировать, но это уже другая деятельность. Чтобы вывести ее из "тени" нужно отменить анахроничный совково-протекционистский акциз, и разрешить эту деятельность для ФОП на ЕН, вместе с ремонтом авто.

3)

В-третьих, если уж регулировать рынок, то в пользу честной конкуренции, а не наоборот:

— начать нужно с антиконкурентных эксклюзивных "дилерских соглашений" - они (как и на других рынках) должны быть запрещены.

У некоторой части членов ЕБА есть общая позиция, уж не знаю, согласованная или нет.

Они - уж не знаю, явно или неявно - предлагают государству договор:

— "Вы нам расчищаете рынок от конкурентов (под предлогом "детенизации", "упорядочивания", и т.д.), а мы вам с монопольной прибыли честно платим налоги".

Такой договор может казаться привлекательным только нашим невежественным в экономике политикам и чиновникам, ну и некоторой части населения, у кого плохо со здравым смыслом.

Потому что даже если это приведет к увеличению бюджетных поступлений,

1) — налоги - это только перекладывание денег из карманов частного сектора и домохозяйств в государственный.

2) — А снижение конкуренции - это чистые общественные потери, потому что выгоды монополистов никогда не сравнятся с потерями потребителей.

К сожалению, согласно известному политэкономическому закону,

— «узкие но сплоченные группы частных интересов имеют возможность руками государства эксплуатировать широкие, но неорганизованные массы».

Так вот, задача политика, особенно если он назвался "слугой народа" - не потакать интересам монополистов, желающих укрепить свою рыночную власть, а наоборот, отстаивать интересы потребителей.

А монополистов загонять "под плинтус" - даром, что "в ЕС" этим слишком часто пренебрегают, и "Европейская" бизнес-ассоциация ставит такую политику в пример Украине.

Вот из-за таких вещей ЕСовская политика во многом стала тормозом для "созидательного разрушения", а с ним - и здорового экономического роста.

Нам такая политика не нужна.

(комментарии автомобиленавистников будут удаляться вместе с авторами)

№ 1.832

Учора я написав допис про три політичні вектори — міндічі, глобалісти та модерністи. Міндічі та глобалісти сьогодні представлені у владі, модерністи (реформатори, сувереністи) — ні, або їх не помітно

Павел Себастьянович

2 дн. · 🌐

2026-04-19 ...

У розумних книгах пишуть, що найвищий рівень управління суспільством — **концептуальний**. Потім іде **ідеологічний**. Потім **політичний** — три гілки влади.

Тобто під **концепцію** підводиться **ідеологія**, або набір ідеологій. А ідеологій не так багато, як партій в Україні, їх усього три — **консерватизм**, **лібералізм** та **соціалізм**.

І люди, які мають політичну стурбованість, які читають розумні книги, вважають, що дуже важливо написати **концепцію**. Бо концептуальне управління найкрутіше.

А **концепцій** ще менше, ніж **ідеологій**. **Усього дві**. **Або я стаю успішним, або суспільство стає успішним**. Або я стаю мільярдером, або громадяни стають... ну хоча б заможними.

Усім нам зрозуміло: **концептуальне управління українським суспільством 35 років здійснюється за першою концепцією**. Кожен президент та його оточення стають мільярдерами. І відповідно, **народ із кожним президентом біднішає та чисельно меншає**. Оточення президента та держапарат навпаки розростаються, витрати на їх утримання збільшуються. Бо така концепція!

Але мінімальної пенсії 2595 грн, що втричі менша за фактичний прожитковий мінімум, ще не було за жодного президента.

UPD Бюджет Пенсійного фонду — 1,26 трлн. Вистачить на 10 млн пенсіонерів та 4 млн ВПО, якщо кожний отримуватиме 7400 грн — фактичний прожитковий мінімум.

2026-04-20

Себастьянович

 Павел Себастьянович 2026-04-19 19 ч. · 🌐

Прочитав одразу у двох своїх друзів про існування в Україні **трьох політичних векторів**. Кожний називає ті групи по-різному, я теж надам їм імена.

Перша група — "нехай буде, як було". Я б назвав їх "**міндічі**". Це ті самі "свинарчуки", та сама "злочинна влада", ті самі "любі друзі".

Друга група — це фінансисти-**компрадори-глобалісти**, які після Майдану 2014 року окупували Кабмін, Нацбанк, держбанки, держпідприємства. Ця група — глобалісти.

Третій вектор — **модерністи, прагматики, реформатори**. Вектор нібито є, а групи немає. У владі вони не представлені. Щось пишуть у фейсбуці, знімають відео, але впливу на політику не мають. Як їх назвемо? Пропонуйте.

У міндічів з глобалістами абсолютний консенсус у трьох питаннях:

- 1) **Армію** фінансуємо за залишковим принципом
- 2) **Пенсіонери та ВПО** мають здохнути
- 3) **Підприємці** мають релокуватися до Польщі

Рис2

Міндічі та глобалісти розкручують своїх кандидатів на майбутнє. Але прикол полягає у тому, що прямо зараз як у міндічів, так і у глобалістів є всі можливості для проведення будь-яких реформ.

У міндічів сам президент, спікер парламенту, монобільшість. У глобалістів Нацбанк, Кабмін, представництво в парламенті.

— Будь-хто з них може збільшити фінансування армії, розпочати кредитування ОПК, встановити реальний прожитковий мінімум для пенсіонерів та ВПО, припинити розкрадання бюджету та Пенсійного фонду, зупинити схеми податківців та митників, зупинити схеми на державних закупівлях Прозорро.

Але вони цього не роблять.

Представники влади їздять країною, зустрічаються з бізнесом, співчують громадянам, проводять опитування щодо проблем суспільства, але нічого не змінюють, нічого не роблять для вирішення цих проблем.

Складається враження, що усі ці проблеми потрібні міндічам та глобалістам для збільшення власного рейтингу осіб, які світяться при обговоренні.

Мене вразили фото останнього зібрання в Аспені. Зібралися представники влади, а також ті, хто, напевно, претендуватиме на владу у майбутньому. Який результат обговорення? Які рішення влади після зустрічі? Нуль.

Припустимо, що всі ці добрі люди об'єдналися і взяли всю владу у свої руки. Що перемогла умовна партія Притули, або умовна «Дія» Борнякова, або умовна «Євроінтеграція» Качки, тобто перемогли глобалісти. І що очікує на країну в такому випадку? Жодних змін.

Прямо зараз у їхніх руках Міністерство фінансів, Міністерство економіки, Міністерство цифрової трансформації. Прямо зараз вони можуть зробити багато корисного... але не роблять.

Імітують.

Ось і вимальовується задачка для українського народу — ніколи, ніколи, ніколи не голосувати за тих, у кого вже була можливість зробити щось корисне для народу, але вони нічого не зробили.

До речі, усі ці ігри з МВФ — це справа рук саме глобалістів.

Звичайно, через парламент глобалісти пов'язані з міндічами, але ініціаторами фінансування армії за залишковим принципом, збільшення податків, знищення ФОПів, встановлення ганебного мінімуму для пенсіонерів та ВПО є суто кабмінівські (глобалістські) ініціативи.

Операція «Євроінтеграція»...

№ 1.833

Виктор Небоженко

17 мин. · 🌐

2026-04-20

...

ЕВРОПА «ПРОИГРАЛА» БОЛГАРИЮ.

Европа выиграла Венгрию, но проиграла Болгарию, которая остается пропутинской прокси-страной. Но Болгарии не удастся повторить «исторический успех» Орбана - нет времени, ни у слаборазвитой и коррумпированной Болгарии, ни у ЕС. Европе приходится учиться жить в условиях разрыва евроатлантических отношений с США и приближение реальной войны с путинской Россией. В этой ситуации каждая страна важна для ЕС. Европейское сообщество уже меняется. В ходе гибридной войны Кремля против Европы, ЕС уже научилось, как работать с прокремлевскими странами и политиками. В конечном счете, деньги дает Брюссель, а не Москва и Болгарии придется менять ориентацию.

На очереди - Румыния, где Путин сильно спешит. С одной стороны, он хочет взять реванш за проигрыш страны. А с другой стороны, его пугает, что Румыния и Молдова уже в этом году планируют воссоединиться, что делает ситуацию вокруг Приднестровья критической для Москвы.

№ 1.834

Виктор Небоженко

9 мин. · 🌐

2026-04-20

...

РАССТРЕЛ В КИЕВЕ.

Огромное возмущение непрофессионализмом и трусостью полицейских во время массового расстрела людей в Киеве. Проблема не в конкретном министре МВД - проблема в порочной природе президентской украинской власти, которая принципиально не может и не хочет ничего менять, ибо боится потерять контроль над правоохрнительными органами, защищающие прежде всего не население Украины, а власть от народа. Основной принцип Офиса президента - назначение на ответственные посты либо лояльных чиновников, либо замешанных в коррупции. Власть боится назначать профессионалов и ответственных на любой большой пост, ибо такими людьми трудно управлять. Как и во всем, Офис президента не пойдет на радикальную реформу МВД, потому что боится непредсказуемых последствий для себя и полиции. Реформа в правоохрнительных органах может потянуть за собой реформу в экономике и может сильно снизить коррупционный потенциал украинской власти. Скорее всего, Офис президента, с одной стороны, ограничится официально критикой работы МВД и сменой фамилий в полиции. С другой стороны, президентская власть будет терпеливо ждать, когда возмущенное, усталое и угнетенное войной общественное мнение чуть успокоится и все можно будет спустить на тормозах. До следующей чудовищной трагедии.

№ 1.835

  ДБР затримало на хабарі керівника ВЛК у Берегові - знайшли майже 500 000\$

Мені стало відомо, що працівники ДБР спільно з СБУ та нацполком затримали на хабарі керівника ВЛК у Берегові, який, за версією слідства, організував схему з оформлення висновків про непридатність до військової служби.

Йдеться про Володимира Паука - дерматовенеролога та голову військово-лікарської комісії при Берегівській лікарні.

За моєю інформацією, його взяли на гарячому під час отримання неправомірної вигоди за допомогу військовослужбовцю в отриманні відповідного висновку ВЛК.

Після затримання правоохоронці провели обшуки.

 Вдома у фігуранта вже знайшли майже 500 000\$ ГОТІВКОЮ.

Наскільки мені відомо, обшуки тривають, і це може бути не остаточна сума, яку виявлять у керівника ВЛК.

» Надіслати новину

 Віталій Глагола | Підписатися

 1 100 77 42 23 10 5

 5

t.me/VGlagola/14783

31.8K edited Apr 20 at 14:35

№ 1.836

Задовбали ваші срачі навколо цієї зброї

2026-04-20

Дмитро *Томчук*

В 2022-2024 я їздив в машині не те що з АКСУ біля ноги, але й з аркою в салоні. І шо? В мене в будинку зберігаються належним чином згідно діючого законодавства та регуляцій МВС декілька стволів, і я планую прикупити ще. І шо? В мене не тільки дружина, але й діти стріляють на полігоні, й всі вони знають, як поводитися зі зброєю, яка зберігається належним і т.д., якщо будинок будуть штурмувати отакі тривожники, як ото пишуть у новинах. І шо? Я знаю, що завдяки стволам вдома й полігону не тільки дружина, але й діти, зайнявши відомі їм місця в будинку, покладуть принаймні п'ятьох отаких військових пенсіонерів російської армії. Але головне моє питання: і шо з того? Комусь від цього полегшає, окрім мене і моєї родини, коли всі залишаться в живих? Ні. Тобто це, виходить, суто сімейна справа.

Про шо це я зараз? Про те, що ніхто з моїх рідних не чекатиме поліцію, бо вони все знають про нашу поліцію ще до того, як вона побігла, лишивши дитину під пострілами. Й вбитому на місці батькові лишалося перед смертю тільки закрити дитину собою.

Якщо б в нас було вільне носіння зброї, стрілок навіть не став би виходити з квартири після того, як підпалив її. Він спокійно застрелився б в середині серед полум'я, усвідомлюючи, що на перший же постріл на вулиці його завалить перехожі відразу з кількох стволів.

Так, я топлю за вільне носіння зброї. За законне вільне носіння зброї.

Бо шо таке некероване незаконне носіння зброї, ми побачимо відразу після закінчення війни просто на наших вулицях.

Я – за регуляцію й закон. Бо нас нема кому захистити, окрім нас самих. Легальне носіння зброї – це не те, що витягати її будь-коли та шмаляти в усіх, хто не подобається. Це якраз навпаки. Це про НЕ дістати зброю в ситуації, коли життя не на волосині. Бо носити зброю - це по-перше знати наслідки та покарання, яке буде за застосування зброї. Важкі наслідки та важке покарання. Настільки важке, що людина мільйон разів подумає, перш ніж діставати ствол.

В нас неможливо оформити короткоствол 9 мм для самозахисту, але без проблем можна оформити калібр 50 BMG, який пробиває броню БТРа. Бо в нас все через сраку. Так, всі знають, як купляються всі довідки психіатрів та

інших, хто потрібен для дозволу. Й знову ж: і що? Це масово в корумпованій країні, але до чого тут зброя? Давайте не дамо її нікому, хай гинуть на асфальті, як тато й мати 11-річного хлопчика, бо поліція не стрілятиме, не захищатиме, просто покине вас – саме вас! – під кулями та здрисне наступного разу так само, як у цей раз. Не знаю, чи усвідомлюєте ви, що жертвою наступного єбаната будете ви та ваша дитина?

Чим більше ви розвозите ці високоінтелектуальні та без сумніву високоморальні шмарклі, тим більше людей загине незабаром, бо у кожній багатоповерхівці в кожному місті України сидить принаймні по одному такому військовому пенсіонеру рф, й у нього, на відміну від вас, є на руках і ствол, і дозвіл. І все залежить тільки від того, коли саме його накриє. Чи ви серйозно думаєте, що це якийсь унікальний кадр, один у всесвіті?

Так от, він не один. І їх треба буде відстрілювати, коли вони тепер виходитимуть один за одним на вулиці. Відстрілювати, та нести потім за це важке покарання. Сидіти в клітці в судах, які триватимуть роки. Потім сидіти роками у в'язниці. Бо легальна зброя – вона не безкарна. Вона поперше про покарання за її застосування. Це в цивільних країнах.

У нас люди чомусь плутають законне носіння зброї з безкарним безпределом а-ля рюсс та стрілянину на вулицях. Але це працює не так.

В суспільстві, де люди не знають, чи озброєна людина поряд, всі поводяться стримано, чемно й спокійно. Щоб не нариватися.

Славнозвісна японська вихованість та чемність, глибока повага один до одного збудована на середньовічних самурайських мечях, саме на озброєних людях того часу, які не замислюючись застосовували зброю. Це за пару десятків років у середньовічній Японії відбило в людей бажання поводитися агресивно.

У питанні зброї головне не зброя. Головне, якраз – законодавство й механізм невідворотності покарання за застосування.

— На руках цивільного населення [США](#) знаходиться **2/3** усієї вогнепальної зброї в країні. **100 000** разів за рік зброя застосовується для самозахисту в США. При цьому рівень злочинності впав з 90-х років на **40%**.

— В [Бразилії](#) з 2010 року, навпаки, обмежили права на носіння зброї, це призвело до зросту злочинності в **2,5** разів.

— Також [Канада](#): ще у 1980-х обмежила права на зброю, й отримала збільшення злочинності на **45%**.

— **Заборона зброї в Англії в 1996 році призвела до двократного збільшення злочинності.**

— В Естонії з 2001 року на мільйон громадян країни нараховується 120 тисяч стволів. Ви щось чули про естонську злочинність? Рівень злочинності в Естонії впав за цей час у 5 разів, штат поліції скорочено удвічі, в рік від вогнестрілу гине десь 100 людей – здебільшого самогубці.

Схожа ситуація в Латвії, Литві, Молдові.

— В Швейцарії кількість зброї – 27 стволів на 100 громадян. Але рівень злочинності залишається одним з найнижчих у світі. Не через зброю, а через те, про що я казав – суворий контроль за зброєю та культурою відповідального володіння зброєю.

— В Чехії дозволено приховано носити до двох стволів з набоями в патронниках. Кількість – 16 стволів на 100 громадян. В законодавстві є принцип права на захист свого життя та життя іншої людини. Стаття конституції 6(4) дозволяє оборонятися із зброєю в руках.

Де така стаття в нашій конституції? Чи треба ставити питання більш коректно – де наша конституція?

При цьому в Чехії одні з найсуворіших правил щодо видачі зброї.

Можна було б перелічувати ще довго. Але, з огляду на реальні чинники, питання для української реальності те саме, що на початку цього тексту: і що?

Тож, раджу: не вбивайтеся ви так, ви так все одно не вб'єтеся. Все буде як попало...

№ 1.837

Виктор Небоженко

2 ч. · 🌐

2026-04-20

НОВЫЙ-СТАРЫЙ ВЕНГЕРСКИЙ ШАНТАЖ С КРЕМЛЕВСКИМ ВКУСОМ.

Требования к Украине нового лидера Венгрии **Мадьяра** вместо старого **Орбана**: **восстановите нефтепровод «Дружбу» и мы согласимся на передачу Украине от ЕС 90 млрд евро, но при условии, если Брюссель вернет задолжавшие нам 35 млрд. евро.**

№ 1.838

Милин Дмитрий

2 ч. · 🌐

2026-04-21

[Даже эстонцев **Зеленский** достал в конце!]

Министр иностранных дел Эстонии **Маргус Цахкна** заявил Эстонской радиовещательной компании (ERR), что "Украина с начала полномасштабной войны в 2022 году неоднократно указывала на то, что они могут быть не единственными, на кого нападет Россия. Более того, прямо упоминались страны Балтии... Подобные заявления союзника никак не упрощают сотрудничество."

+

"... в словах **Зеленского** нет правды... Такие высказывания, во-первых, не соответствуют нашим разведанным и нашей оценке угроз. Мы не видим того, чтобы Россия концентрировала свои войска или вообще как-либо готовилась в военном отношении к нападению на НАТО или страны Балтии - скорее наоборот. Россия находится в не очень сильном положении на украинском фронте, а также в экономическом плане".

А лидер оппозиционной Консервативной народной партии Эстонии **Мартин Хельме**, критикуя правящую в Эстонии Партию Реформ, заявил: "Мне кажется, что они, на самом деле, сами создали этот нарратив."

С самого начала войны в Украине основным посылом Партии реформ было то, что людей нужно сводить с ума от страха перед Россией, и под прикрытием этого страха можно повышать любые налоги и демонизировать внутривнутриполитическую оппозицию как пособников Кремля".

Целью **Зеленского** в таких выступлениях, по мнению **Хельме**, является создание фона страха, который заставил бы союзников давать ему больше денег и военной техники.

"Бесконечное доведение людей до стресса и запугивание в итоге больше не работают на то, чтобы все начали действовать более сконцентрировано для предотвращения военной угрозы или лучшего планирования - это превратилось в риторические нападки", - заключил **Хельме**.

№ 1.839

Милин Дмитрий 2 ч. · 🌐 2026-04-21 ... ✕

Еврокомиссар рассказал, насколько **Россия опережает ЕС по объемам производства вооружений**

Россия производит в **два раза** больше **артиллерийских снарядов**, почти в **четыре раза** больше **крылатых ракет** и в **семь раз** больше **бронетехники**, чем все страны ЕС, вместе взятые. Такие оценки представил на слушаниях в Европарламенте еврокомиссар по обороне Андриус Кубилюс.

По его словам, в **2025 году РФ произвела 4 млн артиллерийских боеприпасов**, в то время как страны Евросоюза в совокупности – **2 млн**.

Производство **крылатых ракет**, согласно приведённым данным, составил **1100 в РФ и 300 в ЕС**, **боевых машин пехоты – 3500 в РФ и 500 в ЕС**, а **баллистических ракет – 900 в РФ и ноль в ЕС**.

Как утверждает Кубилюс, эти цифры он взял в «общедоступных источниках». Еврокомиссар назвал это **«самым масштабным вызовом»** и призвал Европу производить больше оружия, если она хочет «эффективно сдерживать» Россию.

№ 1.840

Виявив в свої статті про фінанси КП "Київський метрополітен" помилку, яка впливає на висновок щодо

переплати з бюджету Києва 7.8 мільярдів протягом 2022-2025 року

4. Майно та кошти Підприємства

4.1. Майно Підприємства становлять виробничі і невиробничі фонди, а також інші цінності, вартість яких відображається в самотійному балансі Підприємства.

4.2. Майно Підприємства є комунальною власністю територіальної громади міста Києва і закріплюється за Підприємством на праві господарського відання.

Здійснюючи право господарського відання, Підприємство володіє, користується і розпоряджається майном, закріпленим за ним Власником (уповноваженим ним органом), з обмеженням правомочності розпорядження щодо окремих видів майна за згодою Власника у випадках, передбачених законодавством України та цим Статутом.

4.3. Статутний капітал Підприємства становить 20 399 844 700,43 гривень (двадцять мільярдів триста дев'яносто дев'ять мільйонів вісімсот сорок чотири тисячі сімсот гривень 43 копійки).

4.4. Джерелами формування майна Підприємства є:

4.4.1. Грошові та матеріальні внески Власника.

4.4.2. Доходи, одержані від реалізації продукції, послуг, інших видів господарської діяльності.

4.4.3. Доходи за фінансовими інструментами.

4.4.4. Кредити банків.

4.4.5. Капітальні вкладення і дотації з бюджетів.

4.4.6. Майно, придбане у встановленому законодавством порядку.

4.4.7. Інші джерела, не заборонені законом України.

2026-04-21

Могильний

Тому вибачаюсь перед читачами та окремо перед Іryна Fedoriv та Mick Pidvezianiy.

Я не врахував одну з корупційних оборудок 2021, яку завдяки шахрайству провели через Київраду.

Найсмішніше, що розібратися допоміг экс-заступник директора Департаменту фінансів КМДА, а нині директор одного з департаментів Мінфіну Олександр Мороз, що був одним із безпосередніх виконавців корупційної оборудки ;)

КИЇВСЬКА МІСЬКА РАДА

II СЕСІЯ IX СКЛИКАННЯ

РІШЕННЯ

22.04.2021 № 595/636

Про збільшення розміру статутного капіталу КОМУНАЛЬНОГО ПІДПРИЄМСТВА «КИЇВСЬКИЙ МЕТРОПОЛІТЕН»

Відповідно до статті 57, частини четвертої статті 78 Господарського кодексу України, частини п'ятої статті 60 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» Київська міська рада

ВИРІШИЛА:

1. Збільшити розмір статутного капіталу КОМУНАЛЬНОГО ПІДПРИЄМСТВА «КИЇВСЬКИЙ МЕТРОПОЛІТЕН» на суму 17 389 407 790,43 (сімнадцять мільярдів триста вісімдесят дев'ять мільйонів чотириста сім тисяч сімсот дев'яносто грн 43 коп.) гривень за рахунок вартості основних засобів, що належать територіальній громаді міста Києва та закріплені на праві господарського відання за КОМУНАЛЬНИМ ПІДПРИЄМСТВОМ «КИЇВСЬКИЙ МЕТРОПОЛІТЕН», зазначених у додатку до цього рішення.

2. Виконавчому органу Київської міської ради (Київській міській державній адміністрації) забезпечити внесення відповідних змін до статуту КОМУНАЛЬНОГО ПІДПРИЄМСТВА «КИЇВСЬКИЙ МЕТРОПОЛІТЕН» в установленому законодавством порядку.

3. Контроль за виконанням цього рішення покласти на постійну комісію Київської міської ради з питань власності, постійну комісію Київської міської ради з питань бюджету та соціально-економічного розвитку та постійну комісію Київської міської ради з питань транспорту, зв'язку та реклами.

В чому проблема.

Подивіться Статут КП "Київський метрополітен" (скріншот додаю).

Як бачите, все його майно є власністю територіальної громади Києва і передане йому на праві господарського відання.

Тобто, передане БЕЗКОШТОВНО.

Але є нюанс.

— Це майно може бути передано і обліковуватися у два різні способи, що внаслідок специфіки бухгалтерського обліку призводить до принципово відмінних результатів.

КП «Київський метрополітен»
Примітки до річної фінансової звітності за 2023 рік

Примітка 24. Капітал у дооцінках

	31 грудня 2023	31 грудня 2022
Переоцінка основних засобів	129 261 042	24 410 706
Всього	129 261 042	24 410 706

Підприємство з необхідною регулярністю проводить переоцінку вартості основних засобів за методом виключення нарахованої амортизації з валової балансової вартості активу (метод списання зносу).

Справедлива вартість основних засобів визначена незалежним оцінювачем (представником міжнародної аудиторської мережі) по групах «Транспортні засоби», «Будівлі та споруди» і «Машини та обладнання» станом на 01.10.2023 року.

Протягом 2023 року було проведено ліквідацію деяких основних засобів. Згідно облікової політики Підприємства сума дооцінки відноситься до складу нерозподіленого прибутку (непокритого збитку) при ліквідації необоротних активів і за 2023 рік становить 28 902 тис. грн.

1) - Його можуть просто передати у господарське відання. Тоді воно де-юре обліковується, як безоплатно передане.

2) - Його можуть передати шляхом внесення в статутний капітал. Це майно все одно в результаті знаходиться у господарському віданні, але обліковується вже інакше.

Головна різниця - це облік амортизації.

— В першому випадку, в доходи має вписуватися сума, яка дорівнює амортизації, як державний грант. І воно теоретично не може створювати збитки КП.

— А в другому випадку, це саме безкоштовне передане в господарське відання, але через внесення в статутний капітал, майно амортизується вже за загальним правилом - **державний грант не фіксується і амортизація може створювати шалені збитки КП.**

Корупційна оборудка - це рішення Київради від 22.04.2021 № 595/636

— Про збільшення розміру статутного капіталу КОМУНАЛЬНОГО ПІДПРИЄМСТВА «КИЇВСЬКИЙ МЕТРОПОЛІТЕН».

На перший погляд, нічого видатного

- просто збільшили статутний капітал КП на 17.5 мільярди грн за рахунок майна, яке знаходилося в господарському віданні самого КП. Навіть сума, як на фоні вартості метрополітену, виглядає невеликою.

Але сума невелика, тому що депутатів банально надурили з вартістю майна

— в рішенні вказали балансову вартість, не проводячи переоцінку.

А вже починаючи з 2023 року, КП почало це майно в статутному капіталі активно переоцінювати і лише за 4 роки збільшило його балансову вартість у 9 разів.

— Лише в 2023 році ці "17 мільярдів" стали дорожчими відразу на 100 мільярдів (скріншот додаю).

А збільшення вартості у 9 разів, призвело і до підвищення амортизації.

основні засоби, за рахунок вартості яких збільшується статутний капітал, закріплені на праві господарського відання за комунальним підприємством «Київський метрополітен» до прийняття Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».

4. Фінансово-економічне обґрунтування.

Основні засоби, які будуть внесені до статутного капіталу комунального підприємства «Київський метрополітен», створені, у тому числі, за рахунок асигнувань з бюджету міста Києва, зокрема, на виконання Програм економічного та соціального розвитку м. Києва за відповідні роки.

Реалізація рішення не потребуватиме виділення додаткових коштів із бюджету міста Києва.

5. Позиція заінтересованих органів.

Проект рішення не стосується інтересів інших органів і не потребує додаткового узгодження.

Але обман із вартістю майна, це дрібниця.

Бо головний обман з боку чиновників КМДА в іншому

— вони заявили, що це рішення ніяк не впливає на витрати з бюджету.

І під заявою, що «це рішення не потребує витрат з бюджету», підписалося по черзі

- все керівництво Департаменту фінансів КМДА, починаючи зі вже згаданого Мороза, і закінчуючи директором Департаменту Репіком. (Скріншоти їх листів додаю).

Ось тільки **це рішення ДУЖЕ впливає на витрати з бюджету.**

Бо внаслідок його прийняття,

— **КП "Київський метрополітен" отримав право писати амортизацію комунального майна, як свої власні збитки.**

— **А ці збитки внаслідок низького тарифу на проїзд йому зобов'язані компенсувати тепер з бюджету Києва.**

Наприклад, в минулому році ці збитки з амортизації становили вже 6 мільярдів.

В бюджеті коштів не вистачає, тому компенсувалися не всі збитки через амортизацію.

За чотири роки повномасштабної війни, як це і зазначено в моїй статті, з бюджету КП переплатили 7.8 мільярди грн.

Ось ці 7.8 мільярди лише за 4 роки

— **це те саме "не потребує додаткових витрат з бюджету" в пояснювальній записці і листах керівництва профільного Департаменту.**

Вдумайтесь в цей абсурд.

УКРАЇНА

ВИКОНАВЧИЙ ОРГАН КИЇВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ
(КИЇВСЬКА МІСЬКА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ)

ДЕПАРТАМЕНТ ФІНАНСІВ

вул. Хрещатик, 36, м. Київ, 01044 тел. (044) 202 79 29, 202 77 58, 202 73 45
Контактний центр міста Києва (044) 15 51 E-mail: info@kmfd.gov.ua Код ЄДРПОУ 02317474

Зауваження до проєкту рішення Київської міської ради «Про збільшення розміру статутного капіталу комунального підприємства «Київський метрополітен»

Департамент фінансів виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) вдруге розглянув зазначений проєкт рішення, та повідомляє.

Як зазначалось у попередніх зауваженнях Департаменту фінансів від 03.07.2020 № 054-2-2-10/1735, оскільки реалізація зазначеного проєкту не передбачає витрачання коштів бюджету міста Києва, проєкт рішення не потребує погодження з боку фінансового органу.

Пункти 2-4 зауважень до проєкту рішення, наданих юридичним управлінням апарату виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації), не ґрунтуються на реальному стані справ та до уваги можуть не браться.

Департамент фінансів наполягає на необхідності **вилучити** з переліку посадових осіб, що погоджують проєкт рішення, директора Департаменту фінансів **Володимира Репіка**.

Заступник директора

Олександр МОРОЗ

Київрада

- 1) — передала БЕЗКОШТОВНО комунальне майно КП, а тепер
- 2) — Київрада зобов'язана щороку сплачувати КП додаткові мільярди з бюджету, бо КП тепер отримує збитки від комунального майна, що знаходиться в його господарському віданні.

Тобто, за одне і те саме майно гроші з бюджету сплачуються двічі - спочатку платили:

- 1) — за створення, а тепер 2) — за амортизацію.

Або мають підвищити тариф на проїзд в метро в кілька разів, щоб збитки за амортизацію власного майна (майна громади Києва) сплачували по другому коли самі кияни.

УКРАЇНА

ВИКОНАВЧИЙ ОРГАН КИЇВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ
(КИЇВСЬКА МІСЬКА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ)

ДЕПАРТАМЕНТ ФІНАНСІВ

*вул. Хрещатик, 36, м. Київ, 01044 тел. (044) 202 79 29, 202 77 58, 202 73 45
Контактний центр міста Києва (044) 15 51 E-mail: info@kmfd.gov.ua Код ЄДРПОУ 02317474*

**Зауваження
до проєкту рішення Київської міської ради
«Про збільшення розміру статутного капіталу комунального
підприємства «Київський метрополітен»**

Департамент фінансів виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) повідомляє щодо зазначеного проєкту рішення.

Департамент фінансів підтримує ініціативу капіталізації підприємств з метою повного і точного відображення в обліку активів територіальної громади міста Києва та зміцнення їх фінансового стану.

Разом з тим, як вже зазначалось у попередніх зауваженнях Департаменту фінансів від 03.07.2020 №054-2-2-10/1735, від 05.11.2020 №054-2-2-10/2559, зазначене питання не відноситься до компетенції Департаменту фінансів, оскільки стосується питання управління майном територіальної громади міста Києва і не передбачає залучення коштів бюджету міста Києва.

Відповідно до пункту 2.2. глави 2 розділу VIII Регламенту виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації), затвердженого розпорядженням виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) від 08.10.2013 року №1810, зазначене рішення не потребує погодження з Департаментом фінансів.

Директор

Володимир РЕПІК

Виправити цей треш елементарно

— Київрада має скасувати своє власне рішення і повернути комунальне майно зі статутного капіталу у звичайне господарське відання.

Всі підстави для цього є, бо рішення від 22.04.2021 № 595/636 приймалося не лише завдяки шахрайству посадовців КМДА, але і з

— прямим порушенням законодавства без погодження Антимонопольного комітету на надання державної підтримки КП шляхом збільшення його статутного капіталу, про що прямо вказувало юридичне управління.

№ 1.841

Sofiya Fedyna

1 ч. · 🌐

2026-04-21

Сьогодні починається **восьмий рік п'ятирічного терміну** президентства Володимира **Зеленського**.

Президентства, яке починалося з безпрецедентного кредиту довіри. Президентства, якому віддали всю повноту влади. Президентства, яке мало потенціал для великих змін, але увійде в історію як час змарнованих шансів, обманутих очікувань і небезпечних ілюзій, тотального прожектизму і трагічних результатів.

Минуло достатньо часу, щоб судити не за словами, а за результатами.

А результати такі: Зеленський обіцяв **країну без війни, без корупції, без кумівства, без бідності, без приниження** людей державою. Натомість разом зі «слугами» він залишив по собі зовсім інше.

- ❶ Він обіцяв **мир**. Натомість країна увійшла у повномасштабну війну після років самообману, ілюзій, «зазирання в очі», недооцінки загрози і свідомо проваленої підготовки держави до відбиття великого вторгнення.
- ❷ Він обіцяв **справедливість**. Натомість ми отримали вибіркоче правосуддя, "недоторканих" друзів/сусідів/кумів президентів, втечі фігурантів справ, застави для корупціонерів і політичне прикриття своїх.
- Він обіцяв **нову якість влади**. Натомість країну заповнили випадкові люди, друзі, куми, «свої», люди без досвіду, без державного мислення і часто без елементарної компетентності. Державне управління перетворили на експеримент над країною.
- Кумівство і кварталівство просто стало новим офіційним стилем влади.
- ❸ Він обіцяв **підтримку бізнесу і свободу економіки**. Натомість бізнес отримав посилення податкового тиску, блокування, силовий пресинг, непередбачувані правила гри і постійні спроби латати бюджет за рахунок тих, хто ще працює легально. І гетьманцівське "общипування гусей" ...
- ❹ Він обіцяв **заможного українця**. Натомість мільйони людей на межі виживання, пенсії далекі від гідної, молодь виїжджає закордон, а бідність залишається масовою реальністю.
- ❺ Він обіцяв, що на **посади приходять за розумом**, освітою, талантом і совістю. Натомість кадрова політика Зеленського і «слуг» стала одним із найбільших ударів по державності. Бо саме слабкі, залежні, випадкові і безпорадні люди в системі влади коштують країні надто дорого.

Він обіцяв боротьбу з корупцією. Натомість країна раз за разом бачила корупційні

Рис1

- Він обіцяв боротьбу з **корупцією**. Натомість країна раз за разом бачила корупційні скандали на найвищих щаблях, розмивання інституцій, атаки на антикорупційну систему і повну відсутність політичної волі по-справжньому ламати схеми. Чого вартий лише "Міндічгейт"...
- Він обіцяв **сильну державу**. Натомість разом зі «слугами» вибудував систему ручного управління, слабких і залежних інституцій, тиску на місцеве самоврядування, концентрації влади в вузькому колі і постійного розриву між публічною картинкою та реальною якістю рішень.

Тобто проблема навіть не лише в тому, що Зеленський не виконав програму. Проблема в тому, що в багатьох питаннях він і його команда зробили ще гірше.

Не просто не поборолі корупцію, а створили відчуття безкарності для своїх. Не просто не дали поштовх економіці, а посилили тиск на тих, хто тримає країну на плаву. Не просто не оновили політику, а завели у владу масу випадкових людей. Не просто не побудували справедливість, а закріпили вибірковість. Не просто не зміцнили довіру до держави, а підірвали її ще більше.

Так, заради об'єктивності треба сказати, що окремі пункти програми були виконані бодай формально. Це закон про **імпічмент**, скасування депутатської **недоторканності**, закон про всеукраїнський **референдум**, цифровізація через **Дію**, запуск **ринку землі**.

Але навіть тут постає головне питання: чи дали ці рішення людям ту країну, яку їм обіцяли? І відповідь очевидна.

Бо між обіцянкою і реальністю утворилася не просто прірва, а катастрофічно криза довіри.

Українцям продавали образ нової чесною, сильною, сучасною і справедливою держави. А отримали **країну, де красивих слів завжди більше, ніж відповідальності**. Де **піар системно підміняв державну політику**. Де **стратегічне мислення замінювали емоціями, імпрровізацією і самозакоханою вірою у власну незамінність**. Де «слуги народу» одразу стали **слугами Банкової**, а не суспільства. Зеленський ішов як кандидат великого оновлення. А став президентом **великого обману очікувань**.

І це треба пам'ятати особливо сьогодні, коли починається вже восьмий рік його п'ятирічного президентського терміну.

Бо питання вже не в тому, що він обіцяв.

Питання в тому, **скільки Україна заплатила за свій вибір**, за те, що він і його команда **не зробили**, і за те, **що вони встигли зіпсувати**.

Рис3

№ 1.842

**Виктор Олегович Пелевин. Непобедимое солнце
(фрагмент)**

– Всезнание бога – глупая человеческая концепция, – ответил он. – Нильс Бор в беседе с Эйнштейном говорил – если бог желает узнать, как выпадут кости, он их кидает. Так бог постигает, что произойдет с миром. Он дает этому произойти.

– А заранее он ничего не знает?

– Заранее, – сказал Тим, выделив слово интонацией, – бывает только для людей. Это одна из их нелепых выдумок. Для бога ничего подобного нет. Люди существуют именно для того, чтобы выяснилось, что с ними произойдет. Их жизнь и есть тот способ, каким бог желает это увидеть – и выяснять это обходными путями так же глупо, как кипятить в ладонях воду, чтобы потом налить ее в чайник, придуманный исключительно для кипячения воды. Во всяком случае, с точки зрения бога...

— Наши люди тоже когда-то думали, что у них самая устойчивая система, – сказала я, осторожно подбирая слова. – И тоже верили, что без нее будет лучше. Всюду так думают... Люди не понимают самого главного.

– Чего именно?

– Своей скоротечности, – сказала я. – Они считают, что перемены будут происходить с миром, а они будут их наблюдать, попивая мохито. Но под нож пустят именно их, потому что система, которую они так не любят – это и есть они все вместе. Но про это в песне «Wind of Changes» ничего нет. А начинаться она должна так: «Все, кто слышит эти звуки – приготовьтесь к скорой смерти!»

Удивительно, но сейчас я почти что повторяла за Алексеем-референтом. Хотя, с другой стороны, чему тут удивляться? Услышала бы что-то другое, другое и повторила бы. Я блондинка.

– Но люди, – сказал Хосе, – которые боролись за перемены, не позволяют...

– Ими удобряют почву, – перебила я, делая вид, что не замечаю, как он взял меня за руку.

– У нас так уже делали, причем много раз. Работали профессиональные военные дружинники. С тринадцатого века до последней девальвации. Грамотный геноцид не оставляет картинку, которую можно показать по тиви. И повторять его можно часто, потому что через двадцать лет никто ничего уже не помнит.

Как вообще можно подпускать к ядерной кнопке последователей авраамических религий, которые возлюбили Господа и в рай хотят? Они же туда поедут на наших спинах. Иранским муллам нельзя, а этим почему можно? Лучше уж психи и наркоманы – они хоть за свою задницу переживают. Эх, Грета, Грета. Не того ты боишься. Потеплеть оно потеплеет, но твоему агрессивному педофрастическому нарративу будет уже все равно.

У людей существует много мнений о том, что такое их мир, кем он создан и какой цели служит. Философы, поэты и пророки спорят про жизнь человека и то пространство, куда он брошен, с глубокой древности. Раньше эти дебаты были весьма наивными. Сегодня человек стал опытнее и научился создавать

похожие измерения сам. Ему кажется, он вот-вот постигнет тайну. Но он ошибается. Споры относительно человеческого назначения вовсе не приблизились к своему разрешению, потому что такого разрешения для людей нет. Что такое человеческая жизнь? Благословение? Наказание? Кем создан мир? Полным любви божеством? Злобным безжалостным демоном? Что сильнее – добро или зло? Что такое рождение – проклятие или дар?

Я услышала низкий хрип. Львиноголовый смеялся.

– Мнения меняются от века к веку – но человеческое понимание происходящего всегда сохраняет одну особенность. Оно остается, попросту говоря, полным непониманием. Меняются только выражающие непонимание слова, образы и математические формулы. Людям кажется, что они отодвигают границу познанного и приближаются к тайне. Движение границы – это правда. Но приближение к тайне – иллюзия... Человечество спускается в глубины фрактала познания. Но природа фрактала такова, что в него можно углубляться бесконечно. Он специально задуман так, чтобы любое познавательное усилие ума становилось новой цепью загадок. Мир по-прежнему не понят – но сегодня это непонимание выражают настолько сложные теории и гипотезы, что обсуждать их способны лишь лучшие умы человечества. Так называемое «познание» может продолжаться бесконечно, но природа сущего никогда не станет человеку яснее... Она будет делаться только загадочней.

Опять хриплый рык. Смех.

– Люди будут муравьями ползать по границам своего понимания, передвигая их все дальше в никуда – и перемещаться вместе с ними, пока не исчезнут. Человек не способен заглянуть за ширму творения и постичь истину в одном могучем когнитивном акте.

Почему?

Да потому, друзья мои, что он для этого не предназначен. Силы, стоящие над людьми, ничего не прячут.

Цель человеческого существования не известна никому из людей по той единственной причине, что не может быть ими понята – и осознание этого факта есть высшая доступная человеку мудрость.

Объяснение находится на другом уровне реальности, куда человека при всем желании нельзя взять в гости. У него нет органов чувств и механизмов постижения, способных прикоснуться к разгадке.

Все теории людей о том, почему они есть и что такое этот мир – просто рисунки головешками на стенах пещеры, из которой человечество так и не вышло, потому что выхода из нее нет...

Слушать Львиноголового было интересно и страшно, но от его холодных багровых огней в моем животе словно бы смерзлась большая сосулька – поэтому я обрадовалась, когда опять заговорила Со.

– Есть нечто, пронизывающее все планы бытия. Это милость. Но человек, увы, обделен и ею тоже. Любое развитое существо способно понять, хочет оно быть или нет. Любое, кроме человека. Человек сконструирован так, что за редкими исключениями он держится за свое бытие до последнего, даже когда его страдания становятся невозможными.

Поэтому нет способа определить, что такое человеческая жизнь – проклятие или благо.

Существовали и существуют целые религии, объявляющие конец человеческого мира целью и окончательным выбором бога. Но у силы, которую люди называют богом, нет личных предпочтений по этому вопросу. Именно поэтому благие зоны, стоящие над людьми, и передают окончательный выбор самому человеку.

Снова засверкал Львиноголовый – и опять это было похоже на прекрасный и грозный зимний закат.

– Представьте, что мир с его кажущимися обитателями подобен проекции на экране, создаваемой неким божественным устройством. В известном смысле так все и есть, хотя слово «устройство» подходит здесь не слишком.

Проектор «Непобедимое Солнце», одушевленная машина, порождающая человеческий план реальности, делает то, что ни один из земных проекционных аппаратов не в силах совершить: выбирает одну из иллюзорных фигурок и дает ей пульт управления иллюзией. Фигурка получает полную власть над проектором. Она выключает его, а затем включает заново, становясь подлинным создателем и обновителем мира. Она делает это с той же веселой легкостью, с какой люди порождают себе подобных. Человек танцует. Его танец уничтожает прежний мир, и создает новый – очень похожий, но другой.

Мало того, человек может отключить проектор совсем, и тогда мир исчезнет, высвободив затаенную в него божественную природу. «Непобедимое Солнце», таким образом, перестает быть непобедимым по своей воле.

В багровом ореоле, окружавшем Львиноголового, стали появляться лиловые и фиолетовые лучи, словно зимнее солнце заходило за горизонт.

– Все исторические эпохи так сильно различаются друг с другом потому, что созданы разными людьми. Всемирные катаклизмы, подлинные и поддельные, прячут шов между разными версиями мира. Боги отвечают только за машину,

создающую иллюзию – если говорить на понятном человеку языке, они снимают с себя ответственность за все остальное.

Мы не можем объяснить вам, зачем существует иллюзия, потому что это выходит за пределы человеческого разума. Но мы можем дать вам право выбирать, быть частью иллюзии или нет. И если мир продолжается до сих пор, то не по божественной воле, а по человеческой. Если же он исчезнет, это тоже будет решением человека.

Главная Песня, сказала она, вовсе не песня, которую поет бог. Эту песню поешь ты. Ты сама в тайном храме своей души решаешь, быть миру или нет. Ты выбираешь, дать миру еще один шанс, или нет. Это твой мир. Он существует только потому, что ты так хочешь, и ты всегда можешь выключить проектор, который его создает. Твоя душа так захотела – быть тем, чем она стала. Она отдыхает здесь от своего всеведения и всемогущества. Поэтому не завидуй тем, кто велик и силен. Они невероятно нелепы.

Вселенная – вовсе не то, что пишут в учебниках по астрономии. И не то, что говорят попы.

Каждая душа создает свой мир, но все души, как нити, переплетены друг с другом... И все они – одна и та же нить, одна мгновенная бесконечность, одна и та же заблудившаяся в себе пустота, одна неразделимая боль и радость.

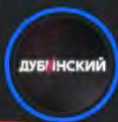
Что значит – бабочке приснилось, будто она Чжуан-Цзы?

Это значит, ей приснились все люди, которых тот знал, весь Древний Китай и вся Вселенная, какой он ее видел.

Чтобы превратиться в Чжуан-Цзы, бабочке пришлось придумать целый мир, и она это сделала мимоходом, даже не заметив.

Как делаем и мы – много раз каждую ночь и каждый день. Всякой бабочке приходится заново создавать все мироздание, даже если ей снится, что она просто двигает крылышками как Ума Турман.

№ 1.843

То, что американцы не вводят санкции против окружения Зеленского, говорит только о том, что пока эта шайка выполняет поставленные перед ней Вашингтоном задачи, и не сыграла еще отведенную ей в планах США роль. Если рассматривать действия США через призму необходимости разделения Китая и России, то украинский кейс является одним из неперенных инструментов давления на Москву, и делать что-то в отношении Зеленского, без достижения твердых договоренностей с Москвой, Штаты не будут.

В свою очередь, это понимают и кукловоды Зеленского, которые также ощущают приближение некоего переломного момента, и потому запускают клоуна скакать в направлении альянса с Европой без США.

Одновременно запуская кампанию по убеждению в том, что Украина способна воевать и без поддержки Вашингтона. Хотя, очевидно, что это самая худшая из всех возможных опций, которые остались у "партии войны".

Виктор Небоженко

41 мин. · 🌐

2026-04-21

...

ЕВРОПЕЙСКИЙ ПОЗОР УКРАИНЫ.

Во время страшной и кровавой российско-украинской войны украинский олигарх Ахметов покупает в Монако очень дорогую и перспективную недвижимость, 21 комнаты, роскошные апартаменты за 550 миллионов долларов на уровне вкусов президента Трампа. В то время, когда путинская Россия методично разрушает Украину и убивает каждый день десятки людей, СКМ Ахметова сосредоточилась на скупке премиальной собственности, а не помощи Днепру, Харькову, Одессе. Стратегия Ахметова - инвестиции на Запад, а не в разрушенную войной Украину. По примеру Ахметова, так сделают все остальные старые олигархии. Зачем помогать и возится с покоренной и разрушенной войной Украину, когда можно спокойно, без риска сделать деньги в престижной недвижимости богатой Европы.

№ 1.845

Yuriy Gavrylechko сейчас с Костянтин
Матвієнко и ещё 7.

1 ч. · 🌐

2026-04-21

Тарифы на электроэнергию растут исключительно ради того, чтобы украинские олигархи тратили сотни миллионов долларов на свои удовольствия.

Иных причин для подорожания - нет! И каждый, кто утверждает обратное: мошенник, вор или соучастник мошенничества и воровства.

"Богатейший бизнесмен Украины Ринат Ахметов приобрел в Монако роскошные пятиуровневые апартаменты за 554 млн долларов. Эта сделка может стать одной из крупнейших в истории продаж отдельного жилья в мире".

Об этом сообщает Bloomberg.

Пруф - в комментариях.

P.S. Особенно шикарно и показательно для европейских избирателей (да и политиков) смотрится данная новость на фоне выпрашивания нами очередного кредита у ЕС...

А также недавних инициатив КМУ об увеличении налогов и введении НДС для ФОП.

P.P.S. €Оселя VIP! Вже у "Дії"! Не звоікай! Доеднайся вчасно!

№ 1.846

Сергій Лещенко

28 мин. · 🌐

2026-04-21 ...

Окрім квартири в Монако за півмільярда євро, Ахметов також отримав у 2024 році яхту Lumiance ціною також півмільярда євро

@PRESTIGEYACHTS

**UKRAINIAN
BILLIONAIRE BOUGHT A
140M SUPERYACHT**

Офіс Президента України

53 мин. · 🌐

2026-04.21

«Домовилися з Прем'єр-міністром України Свиріденко та міністром економіки Соболевим, що найближчими тижнями визначимось із додатковими економічними заходами, які допоможуть Україні стати сильнішою.

Потрібен більш стратегічний, системний підхід, який дозволить Україні покладатися на свої сили суттєвіше й дати суспільству зараз, в умовах цієї війни, можливості жити достойніше. Це стосується і податкової стратегії, і детінізації економіки, і реальної підтримки українців та українського бізнесу. Дякую всім нашим людям, хто б'ється заради інтересів України, як заради себе самого. Дякую всім, хто допомагає! Слава Україні!»

Звернення Володимира Зеленського наприкінці 1518-го дня війни.

№ 1.848

Почему право на оружие — это не страшно, а жизненно необходимо для свободного общества.

Часть 2

2026-04-21

Warden Null

Мы уже разобрались с тем, что государственная монополия на вашу безопасность — это кровавая иллюзия.

Розовые очки мы сняли и признали: в критическую секунду, когда в вашу сторону летит пуля или нож маньяка, вы остаетесь один на один со смертью, пока полиция где-то в пробке допивает свой кофе. Но давайте отбросим эмоции, вытрем слезы по невинно убиенным и включим холодный, взрослый рационализм.

Легализация короткоствольного огнестрельного оружия для скрытого ношения — это ведь не просто «право пострелять» в тире по выходным. Это не игрушка для параноиков.

Если копнуть глубоко, это фундаментальная смена операционной системы всего общества.

Это системный апгрейд, который разрушает привычные коррупционно-силовые схемы паразитарного государства.

Именно поэтому чиновники, генералы и политики так истошно, до эпилептических припадков, боятся нашей Второй поправки.

Давайте разберем, какие конкретные, прагматичные выгоды получит Украина, если мы выдадим из этого феодального болота право на владение клыками.

1. КОНЕЦ ЭПОХИ «ТИТУШЕК» И ФИЗИЧЕСКОГО РЕЙДЕРСТВА

Как в нашей стране десятилетиями работает классический силовой отжим бизнеса, фермерских земель или строительных площадок?

Заказчик нанимает стадо спортивных маргиналов в спортивных костюмах — тех самых пресловутых «титушек». Их вооружают арматурой, битами, баллончиками и травматическими пистолетами.

Они берут массой, наглостью и абсолютной уверенностью в своей безнаказанности, зная, что их прикрывает коррумпированный прокурор или начальник райотдела.

Максимум, чем рискует этот уличный пехотинец — синяк, пара царапин или смешной административный штраф за хулиганство.

А теперь вводим в это уравнение легальный короткоствол у владельца бизнеса и его сотрудников. Экономика силового рейдерства рушится в ту же секунду. Наемник готов помахать кулаками за сто баксов в день. Но он не готов за эти же сто баксов получить пулю в пузо от владельца магазина, который защищает дело всей своей жизни.

Уровень риска для исполнителя взлетает в космос.

Нанимать людей, готовых идти под боевой свинец, становится нерентабельно дорого, а отбитые дураки очень быстро заканчиваются естественным путем.

Частная собственность впервые в истории страны становится по-настоящему неприкосновенной не из-за бумажки с печатью, а потому что она защищена свинцом.

2. ФЕНОМЕН «ВЕЖЛИВОГО ОБЩЕСТВА» И СТРАХ ХАМА

Писатель-фантаст и философ Роберт *Хайнлайн* однажды сформулировал гениальную аксиому:

«Вооруженное общество — это вежливое общество. Манеры становятся хорошими, когда за ошибку приходится платить собственной жизнью.»

Посмотрите на наши улицы. Уличный гопник, оборзевший автохам на дорогом внедорожнике или пьяный неадекват в очереди чувствуют себя королями жизни. Почему?

Потому что они видят перед собой интеллигентного парня в очках, хрупкую девушку или пенсионера и точно знают: перед ними безоружный кусок мяса. Они знают, что могут безнаказанно унижить, ударить, втоптать в грязь.

Легализация скрытого ношения создает в обществе эффект «Глока Шредингера».

Хам никогда не знает, есть ли у этого очкарика под курткой заряженный аргумент.

Этот первобытный страх перед неизвестностью заставит даже самых примитивных бабуинов фильтровать базар и сдерживать свою агрессию. Уровень бытового хамства упадет драматически. Никто не захочет проверять на своей шкуре, насколько метко стреляет вон тот тихий мужик, которому только что подрезали машину.

3. КОЛЛАПС УЛИЧНОЙ ПРЕСТУПНОСТИ

Криминал ленив и прагматичен. Хищник всегда ищет слабую жертву, он никогда не ищет равного боя.

Изнасилования, грабежи в подворотнях, разбойные нападения строятся на одном простом расчете:

— жертва не сможет дать адекватный отпор.

Если в стране принимается адекватный закон о самообороне и легализуется скрытое ношение, преступник каждый раз начинает играть в русскую рулетку.

Ему больше не гарантирована безопасность.

Каждая женщина, возвращающаяся вечером домой через темный парк, потенциально смертоносна. Да, далеко не все купят оружие. Возможно, ствол будет лежать в сумочке лишь у 10% граждан. Но преступник-то не знает, кто именно входит в эти проценты!

Таким образом, вооруженное и готовое стрелять меньшинство раскрывает огромный «защитный зонтик» над всем остальным, невооруженным большинством.

Статистика штатов США, где гражданам разрешено скрытое ношение, неумолимо бьет по лбу «хоплофобов» (людей боящихся оружия):

— количество изнасилований и грабежей на улицах там стабильно падает. Потому что насильник боится пули больше, чем тюремного срока.

4. ПРИНУДИТЕЛЬНАЯ ЭВОЛЮЦИЯ ПОЛИЦИИ

Когда среднестатистический патрульный или следователь знает, что перед ним находится безоружный, бесправный холоп, у него неминуемо возникает соблазн включить режим «мелкого царька». Можно нахамить, можно применить избыточную физическую силу, можно выбить показания или заняться вымогательством.

Безнаказанность развращает систему.

Но если общество вооружено, баланс сил радикально выравнивается.

Полицейский, подходя к машине или останавливая гражданина на улице, будет обязан действовать строго по протоколу. Он станет подчеркнуто корректным и вежливым, потому что любая незаконная эскалация, любая попытка беспредела с его стороны может привести к фатальным последствиям.

Это не значит, что в копов начнут палить на каждом углу — это страшилки для идиотов.

Это значит, что полиция будет вынуждена эволюционировать из государственной карательной банды в высокопрофессиональный сервис.

Они начнут уважать граждан, потому что граждане станут субъектами силы.

5. МОЩНЕЙШИЙ ЭКОНОМИЧЕСКИЙ БУСТЕР

Пока наши чиновники выпрашивают кредиты по всему миру, они намеренно блокируют колоссальный внутренний рынок.

Оружейная индустрия — это миллиарды гривен, которые сейчас либо не работают вообще, либо циркулируют в серой зоне, оседая в бездонных карманах генералов МВД, приторгующих «наградными» стволами для избранных.

Легализация — это немедленный запуск огромного сектора реальной экономики. Это легальное производство и импорт пистолетов. Это производство миллионов единиц патронов ежемесячно, потому что оружие требует регулярных тренировок. Это повсеместное открытие тиров, современных стрельбищ, оружейных мастерских. Это бум производства

сопутствующих товаров: сейфов, кобур, тактической одежды, средств по уходу.

Но самое главное — это индустрия обучения.

Сотни тысяч людей пойдут на курсы безопасного обращения с оружием. И кто станет инструкторами? Наши ветераны, вернувшиеся с фронта.

Это элегантное и масштабное решение проблемы их социальной адаптации и трудоустройства. Мы заберем деньги из коррупционной кормушки феодалов и вольем их в здоровый, легальный бизнес.

6. НАЦИЯ-ДИКОБРАЗ: ФУНДАМЕНТ СТРАТЕГИЧЕСКОЙ БЕЗОПАСНОСТИ

Вспомните февраль и март 2022 года. Вспомните, как в Киеве с бортов грузовиков десятками тысяч раздавали автоматы Калашникова обычным мужикам в джинсах. Государство тогда само расписалось в том, что спасти его могут только вооруженные граждане.

Но как только кризис спал у столицы, чиновники снова начали закручивать гайки, пытаясь загнать джинна обратно в бутылку.

Мы живем рядом с экзистенциальным врагом. Эта угроза не исчезнет ни завтра, ни через десять лет.

В условиях перманентной войны профессиональная армия — это щит, но само общество должно быть неприступной крепостью.

Наличие миллионов граждан, которые имеют дома легальное личное оружие, умеют с ним обращаться, регулярно жгут патроны в тире и, главное, психологически готовы нажать на спусковой крючок — это самый мощный в мире фактор сдерживания для любых внешних посягательств.

Государство не может приставить солдата с автоматом к каждому перекрестку. Но если в каждом многоквартирном доме живут десятки вооруженных людей, способных за минуты организовать в тактическую группу для зачистки своего двора от диверсантов или мародеров до подхода регулярных частей — такую страну невозможно ни оккупировать, ни удержать.

Это концепция «Нации-дикобраза», о которую сломает зубы любая империя.

ИТОГ

Плюсы легализации короткоствольного оружия выходят далеко за рамки банальной самозащиты от пьяного гопника в темной подворотне.

Это комплексная, жесткая, но жизненно необходимая шоковая терапия для всего нашего общества.

Это процесс болезненного, но неизбежного выдавливания из себя по капле психологии вечной, бесправной жертвы.

Да, короткоствол не решает всех проблем. Но он дает нации хребет. Он делает людей самостоятельными, ответственными и сильными. А именно такие люди строят сильные государства, а не те, кто блеет в загоне в ожидании пастуха.

№ 1.849

ЗАКОН «ПРО ЗРУЧНИЙ ДОСТУП»: СПРОБА ЗЛАМАТИ ЦИВІЛЬНИЙ КОДЕКС ПІД РИНОК ПРОВАЙДЕРІВ

Сервітут — це обмежене право користування чужою земельною ділянкою або іншим нерухомим майном. Він встановлюється для забезпечення потреб (прохід, проїзд, прокладання мереж), які неможливо задовольнити інакше, та зазвичай є платним. Сервітут не позбавляє власника прав володіння майном, але обмежує його. Wikipedia +4

Ключові особливості сервітуту в Україні:

- **Підстави встановлення:** Договір, закон, заповіт або рішення суду.
- **Види:** Земельний (для ділянки) та особистий (на користь конкретної особи).
- **Державна реєстрація:** Право сервітуту виникає лише після його державної реєстрації.
- **Характер:** Може бути платним або безплатним, строковим чи безстроковим.
- **Збереження при зміні власника:** Сервітут зберігається у разі переходу права власності на ділянку до іншої особи. Wikipedia +4

Поширені приклади:

- Право проходу або проїзду через сусідню ділянку.
- Прокладання водопроводу, ліній електропередач.
- Встановлення будівельних риштувань для ремонту. Wikipedia +1

Сервітут здійснюється способом, найменш обтяжливим для власника земельної ділянки. WikiLegalAid

2026-04-21

Попенко

Коли з'являються **законопроекти №15130 та №15131** авторства Олександр **Федієнко**, важливо не читати пояснювальні записки. Важливо дивитися в суть.

А суть тут проста і дуже небезпечна:

— це не про «зручний доступ». Це про перерозподіл прав власності без згоди власників.

Фактично, нам пропонують демонтувати один із базових механізмів захисту співвласників — інститут **сервітуту**, закріплений у Цивільний кодекс України.

І зробити це не через відкриту дискусію, а через точкову зміну правил гри під конкретний ринок.

1. ЩО НАСПРАВДІ ВІДБУВАЄТЬСЯ

Якщо відкинути риторичку, маємо три ключові зміни:

1. Ліквідація сервітуту як інструменту переговорів

Сервітут — це не бюрократія. Це баланс інтересів.

Це єдиний механізм, який змушує провайдера домовлятися з співвласниками.

Його прибирають.

2. Примусовий доступ до спільного майна

Провайдер отримує де-факто безумовне право заходити в будинок, прокладати мережі, використовувати інфраструктуру.

Без реального права співвласників сказати «ні».

3. Нівелювання судової практики

Фактично, пропонується обнулити вже сформовані рішення судів, які визнавали право співвласників контролювати доступ до свого майна.

Це вже не про ринок. Це про демонтаж правової визначеності.

2. ЦЕ НЕ ПРО ІНТЕРНЕТ. ЦЕ ПРО ВЛАСНІСТЬ

Ключова маніпуляція — підміна понять.

Нам продають це як:

— «забезпечення доступу до інтернету»

Але реальна суть:

— хто контролює спільне майно будинку

Сьогодні це кабелі провайдерів.

Завтра — будь-яка інша інфраструктура.

Як тільки ви забираєте у співвласника право погодження — ви забираєте саме право власності.

3. ЧОМУ ЦЕ НЕБЕЗПЕЧНО

1. Створюється прецедент обходу власників

Якщо можна тут — можна всюди.

2. Ринок перестає бути договірним

Конкуренція замінюється адміністративним доступом.

3. ОСББ, перетворюється на формальність, співвласники не мають впливу на прийняття рішень щодо їхньої власності,

— без права вирішувати, хто і як використовує їх майно.

4. Держава стає інструментом лобізму

І це вже системна проблема, а не окремий закон.

Якщо раніше це подавалося як «регуляторне вдосконалення»,

то зараз — це пряма атака на цивільно-правову модель власності.

Без маскуванню.

4. ВИСНОВОК

Ці законопроекти — не про розвиток інфраструктури.

Це тест:

1) — «чи можна в Україні переписати базові норми права під інтереси конкретного бізнесу».

2) — Якщо ця історія пройде — далі підуть інші ринки: енергетика, тепло, вода.

І тоді питання буде вже не в провайдерах.

А в тому, чи залишиться у співвласників хоч якийсь контроль над своїм майном.

№ 1.850

Вийшло інтерв'ю Володимира Зеленського нідерландському суспільному мовнику. Шкода, правда, що не українському. Там йшла мова і про реформи

Volodymyr Zelensky about peace for Ukraine, EU-membership and his presidency | Buitenhof

[Посилання](#)

2026-04-22

Дарія Каленюк

З 12 хвилини журналістка запитує в нашого президента щодо його прохання надати прискорене членство в ЄС для України. І цитує Міністра закордонних справ Нідерландів, що для членства ЄС

— "Україна досі має зробити значні кроки у секторі верховенства права, антикорупції та прозорості, і ці критерії не обговорюються".

1. Зеленський дуже цікаво відповідає

1. Він не приймає полегшену версію членства України в ЄС.

Лише повноправне членство.

2. Просить ЄС зробити лише одне виключення із загальних правил для України – назвати дату членства.

Більше виключень він не очікує.

3. Просить дати конкретний список реформ, які має зробити для повноправного вступу Україна.

Ну хоча би 5-10 конкретних кроків. Як це було зі статусом кандидата.

4. Говорить, що важко під час війни приймати закони,

які підвищують податки, бо це значно б'є по людях, які і так виживають.

5. Попереджає ЄС, що

через 2-3 роки підтримка в Україні вступу в ЄС впаде з 80+ % населення, до 50%. І ЄС тоді втратить Україну, як Грузію.

6. Каже, що важко йому переконувати парламент голосувати якісь закони, якщо після того ЄС не виконує своїх обіцянок.

Він попросив парламент проголосувати одне, друге, третє. Все зроблено. А кластери не відкриті. 90 мільярдів доларів ЄС не надав. Як тепер президенту знову переконувати парламент щось для ЄС голосувати?

2. Мої думки з приводу відповідей президента

1. Членство України в ЄС - це взаємовигідне партнерство, в якому Україна потрібна ЄС не менше, аніж Європа - нам, тому обидві сторони зацікавлені у повній інтеграції без штучних перешкод чи невиправданої бюрократії.

Імітація чи гарна назва не задовільнить народ, який послідовно захищає свій європейський вибір із 2013 р. Президент молодець, що відстоює європейський вибір українців

2-4. Так є ж список реформ, які є пріоритетними для вступу до ЄС.

Це 10 пунктів Качки-Кос. Вони відображають фактично рекомендації звіту Єврокомісії від листопада 2025 року.

В цих пунктах – посилення НАБУ і САП, призначення і звільнення Генпрокурора по конкурсу, перезапуск ДБР, судова реформа.

За 4 місяці ми виконали рівно НУЛЬ.

Громадські експерти з натяжкою оцінюють рівень виконання на 9% зі 100%.

І всі ці реформи стосуються справедливості через посилення НАБУ і САП та перезапуск корумпованих прогнилих правоохоронних та судових органів.

Там немає нічого про збільшення податків для громадян, про що бідкається президент.

Більше того, всі ці реформи підтримуються українським суспільством, яке прагне справедливості.

Якби українська влада швидко виконала цей список, це дало б потужні аргументи для громадянського суспільства їхати до Берліну, Парижу, Гааги та переконувати ЄС, як ми це робили в 2022 р під час кампанії по статусу кандидата.

5. Так а чому це підтримка вступу в ЄС в Україні має впасти за 2-3 роки?

Можливо, різні пропагандистські проросійські блогери так зомбуватимуть українців? А чому СБУ дозволяє цим блогерам працювати? Чому СБУ не досліджує джерела їх фінансування, а Telegram з анонімними каналами досі є рупором владної пропаганди?

Причому, чимало провладних анонімних Telegram каналів куруються самою ж СБУ.

Тож якщо антиєвропейські настрої і будуть поширюватися в Україні, то ми чітко зможемо ідентифікувати, хто за цим стоятиме. Я не здивуюся, якщо ці наративи поширюватиме сама влада.

6. Справді, переконати парламент знищити НАБУ і САП влітку минулого року було дуже просто.

А зараз Угорщина знімає блок з 90 мільярдів, і невдовзі в ЄС офіційно відкриють переговорні кластери (неофіційно вимоги по ним українська влада знала з грудня). ЄС виконує свої обіцянки.

А коли президент Зеленський разом зі своїм парламентом та урядом виконає свої обіцянки перед ЄС та народом України?

№ 1.851

Надо отбросить этот фиговый листок, с помощью которого в СМИ пытаются прикрыть тот факт, что **ТЦК** - это **ЗСУ**. И **взятки**, которые собирают в **ТЦК**, идут руководству **ЗСУ**, как в **мусарне** или **СБУ** идут к главе и министру, а не растворяются на уровне отдельного подразделения.

Бусификация - это "касса" **Сырского**, который собирает на ней напополам с **Клименко** до **200 млн \$** в месяц.

Павел Себастьянович

3 ч. · 🌐

2026-04-22

...

Операція "Євроінтеграція"

Це Катерина, вона працює в МВС і відповідає за протидію гендерно зумовленому насильству та впровадження принципів гендерної рівності в органах МВС. Її з/п за рік - майже 2 мільйона гривень

Вона не хірург і не лікар, не науковець і не вчитель. Вона простий чиновник Міністерства Внутрішніх Справ.

Хоча, може, і пенсіонер теж.

08.2012 - 06.2013 головний державний податковий інспектор юридичного відділу державної податкової інспекції у Подільському районі міста Києва ДПС України

06.2013 - 08.2013 головний державний інспектор юридичного відділу державної податкової інспекції у Подільському районі міста Києва ГУ Міндоходів у м. Києві

08.2013 - 08.2015 головний державний ревізор-інспектор відділу правового супроводження перевірок управління правової роботи Державної фіскальної служби

Це вже грабіж бюджету, чи ще просто хуліганка?

№ 1.853

Соціальне vs Доступне: чому термінологічна плутанина загрожує житловій реформі

2026-02-05

[Тетяна Бойко](#), координаторка житлово-комунальних та енергетичних програм громадянської мережі «ОПОРА»

Чітке розмежування понять має визначити - чи отримають українці реальні квадратні метри, чи реформа так і залишиться амбітним планом на папері

Після початку повномасштабної війни житлова криза в Україні перетворилася на одну з найгостріших соціально-економічних проблем. Кількість внутрішньо переміщених осіб зросла до мільйонів, а держава й громади досі не мали інструментів для довгострокового забезпечення людей житлом через застарілий Житловий кодекс 1983 року.

Ухвалений 13 січня 2026 року Закон «Про основні засади житлової політики» нарешті закладає фундамент для сучасної системи. Проте диявол криється в деталях: успіх реформи прямо залежить від чіткого розмежування понять соціального та доступного житла.

1. МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД: ЯК ЦЕ ПРАЦЮЄ В ЄС

Україна прагне впровадити європейську модель, де ці два сегменти чітко розділені, оскільки вони виконують різні економічні завдання.

- (1) **Досвід Австрії (Віденська модель):** Тут понад 60% мешканців столиці живуть у субсидованому або муніципальному житлі.

Головний принцип – це житло ніколи не виходить на вільний ринок. Воно належить громаді або обмеженим у прибутках асоціаціям, що гарантує стабільність цін на десятиліття.

- (2) **Досвід Нідерландів:** Країна має найбільшу в ЄС частку соціального житла (близько 30%).

Ним управляють житлові корпорації – приватні неприбуткові організації, які виконують державне завдання. Вони самостійно фінансують будівництво, але не мають права розподіляти прибуток між власниками – усі кошти реінвестуються у фонд.

- (3) **Ризик «британської моделі»:** У 1980-х роках у Великій Британії дозволили масовий викуп соціального житла орендарями (Right to Buy).

Це призвело до стрімкого скорочення фонду та нинішньої кризи доступності, з якою країна бореться досі.

Саме тому європейська модель, на яку орієнтується Україна, вимагає чіткого поділу на програми власності та фонд соціальної оренди.

2. ВЛАСНІСТЬ ПРОТИ ОРЕНДИ: УКРАЇНСЬКИЙ КОНТЕКСТ

- (1) Доступне житло – це шлях до власності. Логіка приватної власності закладена тут від початку: це пільгові кредити або оренда з викупом.
- (2) Соціальне житло – це виключно оренда за доступною ціною. Договір соціальної оренди не може передбачати можливості викупу. Тільки так громада може сформувати стабільний фонд, який постійно працюватиме на її потреби.

3. ЧОМУ ПОТРІБНІ РІЗНІ ОПЕРАТОРИ

Закон вводить поняття операторів житла. Тут важливо також розділити функції для:

- (1) Оператор соціального житла має бути виключно неприбутковою юридичною особою. Це критично: доходи повинні повертатися у фонд, щоб запобігти виведенню майна на ринок або податковим маніпуляціям.

(2) У сфері доступного житла діють провайдери послуг, чия місія закінчується в момент набуття сім'єю права власності.

4. ЩО НА КОНУ?

Без чіткого розмежування на практиці ми ризикуємо:

- (1) Втратити новостворений житловий фонд через механізми приватизації.**
- (2) Надати податкові пільги девелоперам замість реальної підтримки громадян.**
- (3) Не виконати зобов'язання перед ЄС щодо прозорості житлової політики.

Ухвалення нового законодавства – це унікальний шанс для України побудувати житлову систему за європейським зразком – прозору, стійку та розраховану на десятиліття.

Проте успіх багато в чому залежить від того, чи вдасться уникнути термінологічної плутанини під час імплементації нового закону.

Саме чітке розмежування понять стане тим маркером, який визначить: чи отримають українці реальні квадратні метри, чи реформа так і залишиться амбітним планом на папері.

№ 1.854

Верховна Рада України · Подписаться

1 ч. · ⚙

2026-04-22

Створення Пантеону видатних українців, повернення в Україну постатей, які відіграли ключову роль у нашій історії, та формування гідної політики вшанування національних героїв.

Голова Верховної Ради Ruslan Stefanchuk взяв участь у нараді під головуванням Президента України Володимира Зеленського, присвяченій стратегічним рішенням у сфері національної пам'яті.

«Це питання нашої державної стійкості, самоусвідомлення та фундаменту, на якому ми будемо майбутнє», — зазначив Руслан Стефанчук.

Ми у Телеграм: <https://t.me/verkhovnaradaofukraine>

№ 1.855

ЕС предоставляет Украине кредит на 90 млрд евро на 2026–2027 годы (это примерно две трети от оценочных финансовых потребностей Украины)

2026-04-23

Решение было принято на уровне Европейского совета в декабре 2025 года, а в апреле 2026 года после преодоления вето Венгрии (связанного с нефтепроводом «Дружба») страны ЕС дали предварительное и окончательное одобрение.

Под этот кредит будут выпущены облигации на свободном рынке капитала.

ЕС (через Европейскую комиссию) привлекает средства путём совместного заимствования (common EU borrowing / joint EU debt).

- (1) Комиссия выпускает смесь краткосрочных и долгосрочных облигаций (EU bonds) на рынках.
- (2) Обеспечение — «headroom» (свободный запас) долгосрочного бюджета ЕС (не за счёт прямых взносов стран, а за счёт резервной ёмкости бюджета).
- (3) Это классический механизм совместного долга ЕС (аналогично предыдущим инструментам поддержки, таким как SURE или NextGenerationEU).

ЕС занимает деньги у инвесторов на рынке, передаёт их Украине в виде кредита, а обслуживание этого долга ложится на бюджет ЕС. Украина несёт ответственность только за возврат основного тела при получении репараций.

1. Основные условия кредита

- (1) Структура пакета: около 60 млрд евро — на оборонную поддержку (укрепление оборонно-промышленного комплекса Украины, закупки военной техники).
- (2) Около 30 млрд евро — на макрофинансовую помощь и бюджетную поддержку (покрытие дефицита бюджета, макроэкономическая стабильность). Часть идёт через инструмент Ukraine Facility.

Проценты и погашение

- (1) Кредит беспроцентный (interest-free) для Украины.
- (2) Основной долг (principal) Украина обязуется вернуть только после получения военных репараций от России. Пока репараций нет — возврат не требуется.
- (3) Обслуживание долга (проценты по облигациям ЕС) покрывает бюджет ЕС (около 1 млрд евро в 2027 году и по ~3 млрд евро ежегодно с 2028 года).

2. Реформы и условия

Строгие условия

- (1) **продолжение демократических реформ**, верховенство права, защита прав человека (включая права меньшинств), борьба с коррупцией и укрепление институтов.
- (2) Для оборонной части — **закупки продукции у компаний ЕС, Украины или стран Европейской экономической зоны (ЕЭЗ)**.

[Очень интересный пункт, означающий, что ракет для комплекса Patriot не будет - их выпускают только в США]

Выплаты траншами зависят от выполнения условий и обновлённого плана Украины (Ukraine Plan). Первый транш ожидался к концу II квартала 2026 года.

3. Особенности участия стран ЕС

Венгрия, Словакия и Чехия не участвуют в финансировании (механизм усиленного сотрудничества — enhanced cooperation). Они не несут финансовых обязательств.

Главный вопрос

— **под какой процент эти облигации будут размещены на свободном рынке на таких условиях?**

Если репараций не будет, то **кто вернет "тело" кредита инвесторам?**

№ 1.856-1

Останнім часом нам все частіше розповідають, що лише через залучення іммігрантів з Африки, Близького Сходу і Південної Азії ми зможемо подолати демографічну кризу та вирішити повоєнні економічні проблеми

2026-04-22

Чаплицін

Але математика проста: імміграція плюс низький рівень народжуваності серед корінного населення дорівнюють заміщенню населення з часом.

І що би там не говорили - це є прямим та результатом політичних рішень.

Для прикладу розглянемо дослідження "*Long-Term Fiscal Impact of Immigrants in Netherlands, Differentiated by Motive, Source Region and Generation*" про те, як культурні відмінності впливають на адаптацію та економічну спроможність мігрантів.

Посилання

Основна мета даного дослідження - оцінити, які фінансові наслідки несе імміграція для державних доходів та витрат,

— залежно від 1) походження мігрантів, їх 2) мотивів для переїзду та 3) рівня освіти

з огляду:

— на 1) вікові групи, 2) типи податків, 3) соціальні виплати та 4) витрати на суспільні блага.

1. Що таке культурна дистанція?

Культурна дистанція - це різниця в соціальних нормах, звичках, мовах, цінностях та загальноприйнятих моделях поведінки між країною, звідки приїхав мігрант, та країною, до якої він переїхав.

DISCUSSION PAPER SERIES

IZA DP No. 17569

**The Long-Term Fiscal Impact of
Immigrants in the Netherlands,
Differentiated by Motive, Source Region
and Generation**

Jan van de Beek
Joop Hartog
Gerrit Kreffer
Hans Roodenburg

DECEMBER 2024

Чим сильніші ці відмінності, тим складніше мігрантам освоюватися в новій країні, знаходити престижні та високооплачувані робочі місця, а отже, робити вагомий внесок в економіку країни, що приймає.

Головні результати дослідження:

- (1) - **Лише 20% мігрантів у Нідерландах за своє життя роблять позитивний фінансовий внесок у бюджет.** Це означає, що їхні податкові відрахування та участь в економіці перевищують витрати держави на їхню адаптацію та підтримку.
- (2) - **Найбільш успішними у плані адаптації та фінансової віддачі є мігранти з країн із меншою культурною дистанцією.** Це громадяни Скандинавії, США, Канади, Франції, Японії та Австралії. Вони швидко освоюють мову, знаходять роботу та починають приносити користь економіці.
- (3) - У той же час **вихідці з країн з великою культурною дистанцією, наприклад, з Африки, Близького Сходу та Південної Азії, часто стають одержувачами соціальних допомог і потребують**

додаткових витрат на адаптацію. Ці групи найчастіше стикаються з труднощами на шляху до повної інтеграції у суспільство.

2. Чому культурна дистанція впливає на економіку?

1) Мовний бар'єр та система освіти

Діти мігрантів із країн з великою культурною дистанцією часто починають навчання з відставанням з мови та академічних дисциплін. Це ускладнює їхню адаптацію в школі, що надалі відбивається на виборі професії та рівні доходу. Навіть у дорослому віці мовний бар'єр стає на заваді працевлаштуванню на кваліфіковані позиції.

2) Проблеми на ринку праці

Мігранти з країн з великою культурною дистанцією найчастіше заробляють менше, ніж їхні однолітки з культурно близьких країн, навіть якщо вони здобули освіту в тих самих університетах. Такий нюанс підкреслює, що проблема криється не в освіті, а у сприйнятті та культурних відмінностях, які продовжують відігравати роль навіть за наявності однакових стартових умов.

3) Сімейна міграція та біженці

Особливо високі витрати несе держава у разі сімейної міграції чи прийому біженців. Такі групи рідко приїжджають із метою роботи - вони шукають притулку та безпеки. Держава повинна забезпечити їх житлом, медичним обслуговуванням, навчанням та професійною підготовкою, що призводить до значних бюджетних видатків.

Загальний висновок авторів:

— чим менше культурна дистанція, тим швидше й успішніше відбувається адаптація мігрантів у суспільстві.

Найбільший негативний ефект пов'язаний не так з високими витратами на мігрантів, як з низькими податковими надходженнями від них.

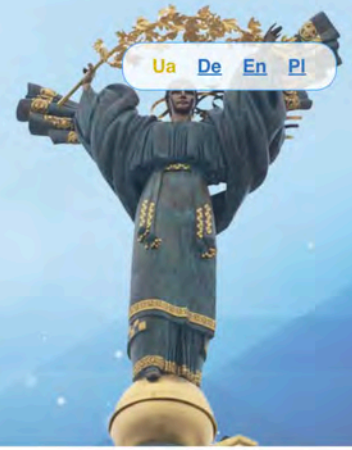
№ 1.856-2

«В Україні розпочалася робота над новою Стратегією державної міграційної політики до 2035 року, яка матиме особливий акцент на трудовресурсному забезпеченні.

Про це повідомив завідувач відділу міграції Інституту демографії та досліджень якості життя імені Михайла Птухи НАН України Олексій Позняк.

Офіс міграційної політики

створений для вирішення міграційних проблем України

Цей проєкт є логічним продовженням двох *попередніх ініціатив*

Проект «Візія-2033»: збереження
та розвиток трудових ресурсів
України в найближче десятиріччя

Завантажити

(формат pdf, 0,62 Mb.)

 ОФІС МІГРАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ

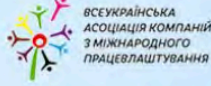
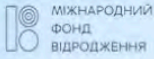
Проект «Візія-2033»: збереження та розвиток трудових
ресурсів України в найближче десятиріччя

— *«Візія 2033: збереження та розвиток трудових ресурсів України»*,
та

Обґрунтування основних напрямів удосконалення Стратегії державної міграційної політики на період до 2035 року

Проект номер G55608 Міграційна політика України:
шляхи вдосконалення, 2024-2025

За підтримки Міжнародного фонду «Відродження»

Завантажити

(формат pdf, 0,38 Mb.)

ОФІС МІГРАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ

Обґрунтування основних напрямів удосконалення Стратегії державної міграційної політики на період до 2035 року

— «Міграційна політика України: шляхи вдосконалення», що реалізовувалися за підтримки Міжнародного фонду «Відродження».

У їх межах було проведено п'ять фундаментальних досліджень, які **заклали наукову основу для підготовки нової стратегії**.

Актуальність документа зумовлюють кілька факторів:

- (1) масовий **виїзд українців** за кордон та внутрішнє переміщення через війну;
- (2) потреба економіки у робочій силі для повоєнного відновлення;
- (3) завершення дії чинної стратегії міграційної політики у 2025 році.

До роботи над новою стратегією залучені Інститут демографії та досліджень якості життя імені Михайла Птухи НАН України, Всеукраїнська асоціація компаній з міжнародного працевлаштування та громадська організація «Офіс міграційної політики» за підтримки Міжнародного фонду «Відродження». Їхня мета — сформулювати бачення державної міграційної політики з урахуванням трудових ресурсного аспекту, яке може бути використане Кабінетом Міністрів України під час підготовки офіційного документа.

Основні напрями нової стратегії включають:

- (1) створення умов для: а) гідної праці та б) зменшення еміграції;
- (2) сприяння добровільному поверненню українських біженців та внутрішньо переміщених осіб;
- (3) **залучення іноземних трудових мігрантів** відповідно до потреб економіки;
- (4) захист прав українців за кордоном;
- (5) **інтеграцію** ВПО та **іноземців** у громади;
- (6) гармонізацію законодавства зі стандартами ЄС.

Серед ключових принципів

— людиноцентричність, інклюзивність, співпраця з країнами, які надали тимчасовий захист українцям, та наукове обґрунтування рішень.

У межах реалізації проєкту передбачено проведення публічних заходів — круглих столів та дискусій із залученням широкого кола учасників. Очікуваним результатом стане підготовлений проєкт **Стратегії державної міграційної політики України до 2035 року**, який базуватиметься на широкому експертному та суспільному обговоренні.

Дослідження в межах проєкту **«Розробка Стратегії державної міграційної політики України до 2035 року: трудоворесурсний аспект»** фінансуються Міжнародним фондом «Відродження».

№ 1.857

**КАЗАХСТАН ПОКАЗАВ УКРАЇНІ, ЯК МОЖНА І
ПОТРІБНО ЗАКЛЮЧАТИ РЕСУРСНУ УГОДУ З США
НА КОРИСТЬ СЬОГОДЕННЯ ТА МАЙБУТНЬОГО
СВОЄЇ КРАЇНИ**

2026-04-23

Олександр *Гончаров*

Отже, у ЗМІ пройшла інформація про те, що 13 лютого цього 2026 року було підписано [ресурсну угоду між США й Казахстаном](#) з такими вихідними даними:

- (1) - запаси: ~90 тис тонн вольфраму + 13 тис тонн молібдену;
- (2) - сума інвестицій: \$1,1 млрд;
- (3) - до \$900 млн – фінансування через американський експортний банк.

При цьому важливо відзначити, що Казахстан зумів домогтися включення до договору наступних ключових умов цієї угоди:

- (1) - заборонено експорт сировини;
- (2) - обов'язкова умова: переробка всередині Казахстану;
- (3) - відповідно до затвердженого плану будуть задіяні 2-і збагачувальні фабрики + металургійний завод;
- (4) - формат: спільне підприємство, а не прямий продаж землі;
- (5) - створення щонайменше 2 000 нових робочих місць.

Тобто це не просто видобуток, а реальний контроль з боку Казахстану за ланцюжком:

— видобуток → переробка → метал → технології.

А враховуючи той факт, що вольфрам = стратегічний метал (ВПК, електроніка, чіпи), то надалі:

- (1) - США фіксують доступ до ресурсу;
- (2) - Казахстан фіксує виробництво всередині країни.

І за аналогією з блокчейном це не передача активу, а розподіл прав доступу.

Як мультисиг (подібно до технології криптогаманців, що вимагає підписів кількох приватних ключів (M із N) для авторизації транзакції, що підвищує безпеку, запобігаючи крадіжці коштів, та використовується для спільного управління активами й захисту великих сум):

- 1) США - капітал і технології;
- 2) Казахстан - ресурс та юрисдикція.

Висновок для влади й громадян України:

— Казахстан не «продав надра країни»,

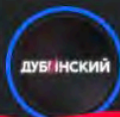
а здійснив

— сборку сучасної моделі – ресурс + капітал + контроль усередині системи своєї країни.

І все відкрито та прозоро, без закритих додатків до угоди.

Foreign Affairs (про экономическую войну)

- **Мировая экономика трансформируется** в систему **экономического противостояния**: государства используют **санкции, технологии, финансы и цепочки поставок** как **инструменты давления**, **одновременно снижая собственную уязвимость**.
- **Решающую роль играют "узкие места"** (eng. "chokepoints") — критические сегменты, такие как **финансовая система, редкоземельные ресурсы, высокие технологии, контроль над которыми обеспечивает асимметричное влияние**; при этом **ошибки в их определении делают экономическое давление неэффективным**.

Dubinsky.pro

2 ч. · 🌐

2026-04-23

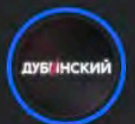
...

Системно действуя на срыв переговоров о мире, Зеленский вернулся к тезису о том, что иностранные войска должны быть на линии разграничения с РФ. Это - месседж о политической капитуляции, который Европа передает через клоуна Путину. Если тот готов на мир через политическую капитуляцию, обернутую в вывод украинских войск с Донбасса, то европейцы выдвигают свой максималистский тезис - они готовы на капитуляцию РФ, обернутую в разрешение Кремля разместить на территории Украины иностранные войска.

Так как максималистские требования обеих сторон пока недостижимы военным путем, то война будет продолжаться до полного истощения одной из стран.

№ 1.860

Dubinsky.pro

1 ч. · 🌐

2026-04-23

...

Если внимательно читать слова Зеленского, то очень многое понятно даже без дополнительных комментариев. К примеру: "американские партнеры дают сигнал о том, что можно построить новые укрепления, но зачем? Они дают деньги, но зачем нам это делать? Урбанизированная зона все равно намного шире, чем укрепления в поле. Там живут 200 тысяч человек".

Рис1

Эти слова Владимира Зеленского прозвучали в контексте обсуждения возможных сценариев завершения боевых действий и требований по отводу украинских войск из Донецкой и Луганской областей.

Согласно заявлениям президента Украины (в частности, в интервью, распространенных в апреле 2026 года), логика отказа от строительства новых линий обороны вместо удержания текущих позиций заключается в следующем:

- **Урбанизированная зона** — более надежный щит: Зеленский считает, что города и промышленная застройка Донбасса (урбанизированная зона) являются гораздо более сильной оборонительной позицией, чем любые фортификации, построенные в чистом поле.
- **Сохранение контроля над людьми**: Он подчеркивал, что в подконтрольной части Донбасса остаются около 200 тысяч человек, и отступление означает передачу этих людей под оккупацию.
- **Стратегический проигрыш**: Отвод войск с оборудованных позиций в поле он назвал «стратегическим проигрышем», который ослабит ВСУ морально и физически.
- **Оценка предложений партнеров**: Комментируя сигналы от американских партнеров о финансировании новых укреплений, Зеленский задавался вопросом о целесообразности оставления уже созданной мощной обороны ради строительства новой в поле, что требует много времени. [Ukrinform - Ukrainian National News A... +4](#)

Таким образом, слова Зеленского — это аргументация против сдачи укрепрайонов, которые удерживаются с большим трудом, даже при предложении финансовой помощи для постройки новых линий на другом рубеже.

Рис2

№ 1.861

БУДАНОВ ПРОТИ ЛЕГАЛІЗАЦІЇ ЗБРОЇ ДЛЯ ЦИВІЛЬНИХ: "ЦЕ НІКОЛИ НЕ ПРАЦЮВАЛО"

Відео

23 квітня, 2026 13:00

Поділитися

Рис1

ЕКСКЛЮЗИВ! Буданов виступив проти вільної легалізації зброї в Україні

Керівник ОП відповів на запитання журналістки Новини.LIVE Галини Остаповець щодо можливого дозволу на зброю для цивільних.

За його словами, масова легалізація не працює і може лише погіршити ситуацію.

” Це має дві сторони: уявний захист і значно більша кількість подібних випадків, як нещодавно. ”

Буданов наголосив, що ефективніше мають працювати поліція та спецслужби, а не поширювати зброю серед населення.

48

21

6

5

1

1

t.me/novynylive/195508

2.79K

Apr 23 at 12:13

Рис2

В МОЛДАВИИ,
после разрешения на
хранение и ношение огнестрельного
короткоствольного оружия
преступность упала в 2 (два, two,
zwei) раза.

А ТЫ ПРОДОЛЖАЙ
ВЕРИТЬ В ОСОБЫЙ
МЕНТАЛИТЕТ...

Рис3

№ 1.862

Весь бізнес України повинен дякувати Пінчуку за ціни на електрику та те, що він вмирає заради його надприбутків

2026-05-23

Олег *Белінський*

Це справді верх цинізму, адже сьогоднішнє рішення НКРЕКП від 23 квітня 2026 року остаточно замикає пастку, де Пінчук одночасно грає роль і «бідного» споживача, і «надбагатого» продавця.

Він купує за безцінь, а продає за космічні гроші, і все це в межах однієї державної системи яку він і побудував.

1. Ось як виглядає ця «двохрівнева» енергетична мародерка

Рівень перший

Купує майже задарма (Зелена металургія)

Завдяки закону про «зелену металургію», який лобісти EastOne виписали під заводи Пінчука (Interpipe Steel, Ніко Тюб), він має унікальний тариф на передачу енергії.

- (1) • Для звичайного бізнесу: Тариф з квітня 2026 — 786 грн/МВт-год.
- (2) • Для Пінчука: Тариф — 428 грн/МВт-год.

Він споживає величезні обсяги енергії з мережі, сплачуючи державі майже вдвічі менше, ніж будь-який хлібзавод.

Тобто за право Пінчука купувати дешево платить кожен український підприємець у своїй платіжці.

Рівень другий

Продає втридорога (Сьогоднішні прайс-кепи)

Сьогоднішнє рішення НКРЕКП про підняття граничних цін (прайс-кепів) до 15 000 – 17 000 грн/МВт-год — це джекпот для його фірми «Дніпросталь-Енерго».

- (1) • Коли в системі дефіцит (а він зараз постійний), Пінчук запускає свої газопоршневі установки (когенерацію).
- (2) • Тепер він може продавати цю енергію в мережу по 15–17 тис. грн.

Це і є верх цинізму:

— він економить на тарифі як «зелений», а

— заробляє на дефіциті як «газовик», викачуючи гроші з енергосистеми, яку сам же і знекровлює пільгами.

Рівень три

Швейцарська «прокладка» для прибутку

А щоб ці гроші не залишилися в Україні, працює швейцарський трейдер Interpipe Central Trade GmbH (Лугано).

- (1) • Схема: Українські заводи Пінчука виробляють труби, використовуючи ту саму «пільгову» енергію. Собівартість продукції виходить мізерною.
- (2) • Потім швейцарська фірма викупує ці труби за внутрішньою ціною і перепродає світовим нафтовикам чи енергетикам за повну ціну.
- (3) • Результат: Основна маржа осідає в Швейцарії та на Кіпрі (Interpipe Holdings PLC), де за 2025 рік вже зафіксовано понад \$150 млн чистого прибутку.

Це не бізнес, це паразитство на державному рівні.

Поки країна збирає копійки на відновлення енергетики, одна людина через свої фірми у Лугано та Лімасолі вибудувала систему, де дефіцит енергії це не біда, а прямий шлях до надприбутку.

Рівень другий: Продає втридорога (Сьогоднішні прайс-кепи)

Сьогоднішнє рішення НКРЕКП про підняття граничних цін (прайс-кепів) до 15 000 – 17 000 грн/МВт-год — це джекпот для його фірми «Дніпросталь-Енерго».

- Коли в системі дефіцит (а він зараз постійний), Пінчук запускає свої газопоршневі установки (когенерацію).
- Тепер він може продавати цю енергію в мережу по 15–17 тис. грн.

Це і є верх цинізму: він економить на тарифі як «зелений», а заробляє на дефіциті як «газовик», викачуючи гроші з енергосистеми, яку сам же і знекровлює пільгами.

Рівень три. Швейцарська «прокладка» для прибутку. А щоб ці гроші не залишилися в Україні, працює швейцарський трейдер Interpipe Central Trade GmbH (Лугано).

- **Схема:** Українські заводи Пінчука виробляють труби, використовуючи ту саму «пільгову» енергію.

Собівартість продукції виходить мізерною.

- Потім **швейцарська фірма** викупує ці труби за внутрішньою ціною і **перепродає** світовим нафтовикам чи енергетикам **за повну ціну.**

- **Результат:** **Основна маржа осідає в Швейцарії та на Кіпрі (Interpipe Holdings PLC)** де **за 2025 рік** вже зафіксовано понад **\$150 млн** чистого прибутку.

Це не бізнес, це паразитство на державному рівні. Поки країна збирає копійки на відновлення енергетики, одна людина через свої фірми у Лугано та Лімасолі вибудувала систему, де дефіцит енергії це не біда, а прямий шлях до надприбутку.

Рівень другий: Продає втридорога (Сьогоднішні прайс-кепи)

Сьогоднішнє рішення НКРЕКП про підняття граничних цін (прайс-кепів) до 15 000 – 17 000 грн/МВт-год — це джекпот для його фірми «Дніпросталь-Енерго».

- Коли в системі дефіцит (а він зараз постійний), Пінчук запускає свої газопоршневі установки (когенерацію).
- Тепер він може продавати цю енергію в мережу по 15–17 тис. грн.

Це і є верх цинізму: він економить на тарифі як «зелений», а заробляє на дефіциті як «газовик», викачуючи гроші з енергосистеми, яку сам же і знекровлює пільгами.

Рівень три. Швейцарська «прокладка» для прибутку. А щоб ці гроші не залишилися в Україні, працює швейцарський трейдер Interpipe Central Trade GmbH (Лугано).

- **Схема:** Українські заводи Пінчука виробляють труби, використовуючи ту саму «пільгову» енергію.

Собівартість продукції виходить мізерною.

- Потім **швейцарська фірма** викупує ці труби за внутрішньою ціною і **перепродає** світовим нафтовикам чи енергетикам **за повну ціну.**

- **Результат:** **Основна маржа осідає в Швейцарії та на Кіпрі (Interpipe Holdings PLC)** де **за 2025 рік** вже зафіксовано понад **\$150 млн** чистого прибутку.

Це не бізнес, це паразитство на державному рівні. Поки країна збирає копійки на відновлення енергетики, одна людина через свої фірми у Лугано та Лімасолі вибудувала систему, де дефіцит енергії це не біда, а прямий шлях до надприбутку.

Рис2

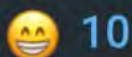
№ 1.863

ВАЖЛИВО

Переговори США з Іраном впливають на темпи діалогу щодо України, — Буданов

Керівник Офісу Президента на **Київському безпековому форумі** зазначив, що Україна продовжує розраховувати на подальші контакти з партнерами, **попри те**, що окремі представники США, зокрема Джаред Кушнер, **брали участь у переговорах із Москвою, але не відвідували Київ.**

” Ми чекаємо їх у Києві. Це абсолютно відома всім інформація, і я думаю, що це все ж таки станеться. ”

10

4

2

t.me/novynylive/195550

2.14K 👁️ edited Apr 23 at 14:10

№ 1.864

Кирило Буданов під час участі в Київському безпековому форумі розповів про переговорний процес, дроніві технології та вплив українських ударів по російських нафтових об'єктах

2026-04-23

Офіс Президента

«Триває мирний процес із пошуку конфігурації, щоб війна Росії проти України не повторилася».

Про це керівник Офісу Президента України Кирило Буданов заявив під час інтерв'ю в межах Київського безпекового форуму.

Кирило Буданов зазначив, що

— **ситуація навколо Ірану негативно впливає на інтенсивність ведення мирних переговорів щодо закінчення війни, яку Росія розв'язала проти України.**

Водночас Україна **очікує на візит представників Президента США** Стівена Віткоффа та Джареда Кушнера.

«Червона лінія проста. Я думаю, вона всім зрозуміла.

Перше: ми нічого не визнаємо, цього не буде, хто б там що не намагався. І так просто не буде, навіть не мрійте. Стосовно Донбасу ми знайдемо, я впевнений, рішення, яке задовольнить перш за все нас, бо це наша земля і ніхто тут не вправі торгувати землею», – зазначив він.

Керівник Офісу Президента наголосив, що

— «для успішних переговорів Україна має не втрачати темп на фронті».

За його словами,

— вже є розробки дронів, які самі ідентифікують цілі та маневрують, і потрібне масштабування цих технологій.

«Потрібен новий технологічний стрибок.

Тобто 1) технології штучного інтелекту та нові 2) технології передачі сигналів управління.

Бо з тими, які є, в принципі, вважаю, як ми, так і росіяни – ми вже досягли свого максимуму.

Далі тільки кількісно можна, але це не вирішить питання», – зазначив він.

Також посилюють позицію України удари по російських нафтових об'єктах.

Кирило Буданов переконаний, що це завдає агресору не лише

— конкретних фінансових втрат,

але й

— іміджевого удару, бо ставить під сумнів можливості Росії вчасно постачати сировину в країни призначення.

«Наша сила, внутрішня сила, – це наша єдність.

Зовнішня – це робота з партнерами, із союзниками.

Але внутрішня наша сила – це наша єдність, це наша стійкість і здатність боротися.

Якщо ми будемо роз'єднані зсередини, все інше взагалі не має жодного значення», – підсумував Кирило Буданов.

Даниил Монин

1 ч. · 🌐

2026-04-27

...

Принятые сегодня поправки к регламенту ЕС о многолетней финансовой рамочной программе подтверждают, что кредит поддержки Украины будет финансироваться за счет заимствований ЕС на рынках капитала и будет обеспечен бюджетными резервами ЕС. Погашение кредита будет осуществляться за счет репараций, причитающихся Украине от России.

назовите хоть одну причину зачем Зеленскому останавливать войну?

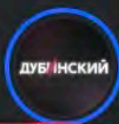
деньги дают... возвращать их не надо.

фактически кредит под условия что орки заплатят ЕС.

ЕС ещё выгоднее дают деньги орков в залог... чтобы

украинцы ценой жизни своих людей и разрушения ещё 2 года формировали щит и беззаботную жизнь Европейцев

№ 1.866

Если взять, и скопом оценить все то, что **Трамп** реально предпринял на украинском направлении для **принуждения зеленского к миру** - то почти **ничего и не найдется**. **Посольство** США в Украине - как было, так и остается **дисфункциональным**, раз **соросят**ам и **гному** позволено **вытирать о президента США ноги**. **Сорос** как **контролировал**, так и **контролирует** украинскую **власть**. Дело о "русском вмешательстве в выборы 2020 года в интересах Трампа" как **фальсифицировалось**, так и **продолжает**. **Очень много слов, но очень мало, практически ноль, действий за 15 месяцев**. И вполне ожидаемый результат - **зеленский спокойно заявляет, что Трамп ему не указ, а Украине - не гарант**.

Очередное доказательство пи_дежа зеленского - расхождение его басен про оборонный союз ЕС - Турция, Британия, Норвегия и Украина, с заявлением фон дер Ляйен о том, что влияние Турции в ЕС воспринимают такой же угрозой, как России и Китая. При этом Украину в ЕС все также не хотят. А оборонный союз с теми, кого не хотят и боятся - это из той же области фантастики, что и "фламиндич" с "лазерным ПВО".

№ 1.868

Що таке клітка для Левіафана?

2026-04-23

Себастьянович

Яскрава демонстрація від нашого сусіда — Польщі.

У чому секрет польського успіху?

— Як вони досягли ВВП понад один трильйон доларів?

Польські політики посадили Левіафана у клітку.

Вони **встановили сітку зарплат, жорстко прив'язану до рівня життя найнезахищеніших верств населення.**

Мінімальна зарплата у Польщі 57 672 грн

Мінімальна пенсія у Польщі 24 140 грн

Зарплати в держапараті

Референт: (~56–73 тис. грн)

Спеціаліст: (~77–111 тис. грн)

Головний спеціаліст: (~94–139 тис. грн)

Начальник відділу: (~118–181 тис. грн)

Директор департаменту: (~174–261 тис. грн)

Зверніть увагу — директор департаменту у Польщі отримує 10 мінімальних пенсій. У нас це було б 25 тис. грн.

Вищі посади

Прем'єр-міністр: (~266 400 грн)

Міністр: (~230 800 грн) — 10 мінімальних пенсій!!!

Депутат Сейму: (~168 000 грн).

Суддя районного суду (~172 тис. грн)

Суддя апеляційного суду: ~264 тис. грн

Суддя Верховного суду (~347 тис. грн)

Суддя Конституційного трибуналу: (~482 тис. грн)

Ще раз!!!

Мінімальна пенсія в них 24 140 грн (у нас 2595 грн)

Мінімальна зарплата 57 672 грн (у нас 8647 грн)

Міністри у Польщі отримують 10 мінімальних пенсій. У нас це було б 25 тис. грн, а не 250 тис. грн! Суддя ВС у нас би отримував 36 тисяч, а не 300 тисяч.

Тобто

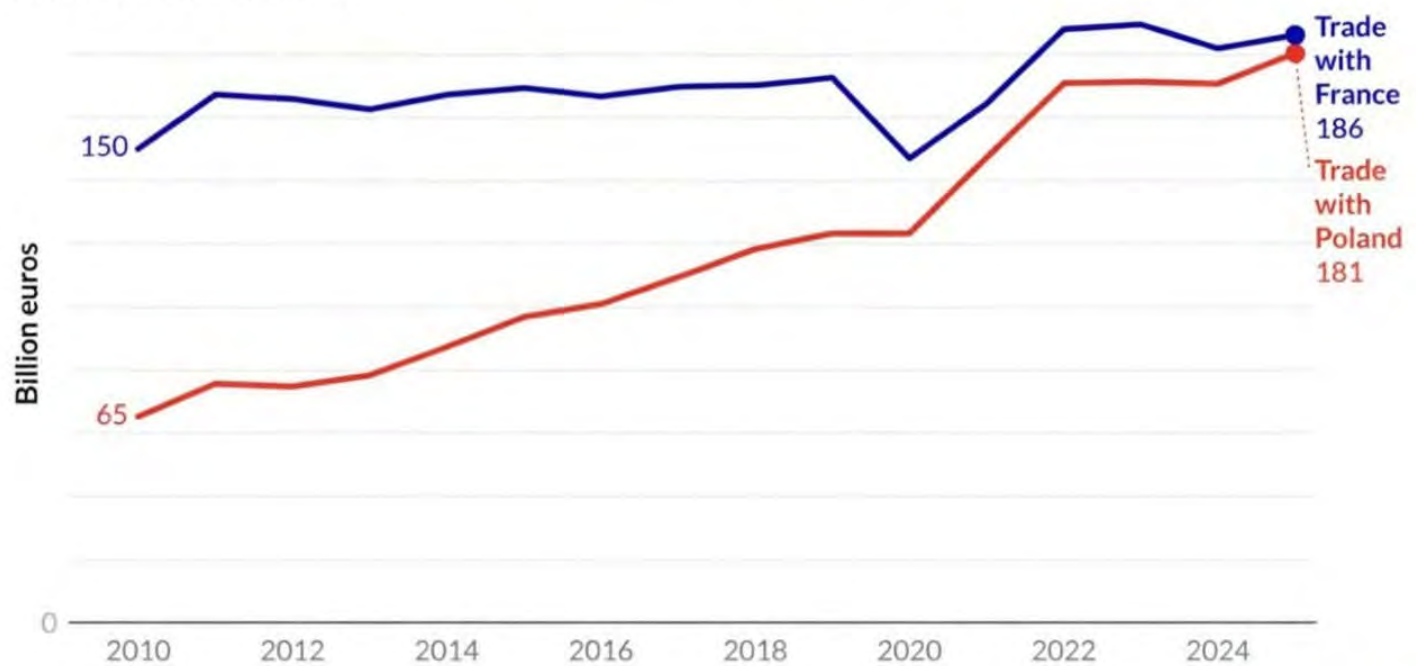
— український чиновник встановив собі зарплати, як у Польщі, а мінімальну пенсію для українців — у 10 разів меншу, ніж у поляків. Молодці!

— Зарплата наших чиновників жодним чином не залежить від результату їхньої праці — рівня життя українців.

— Ось вам і секрет українського занепаду і польського успіху.

Далі — текст від Олег Чеславський

Value of trade turnover of Germany with Poland and France in billion euros, annual data

Source: XYZ based on Destatis data

«Подивіться на цей графік уважно. У 2010 році торговий оборот Німеччини з Польщею становив 65 мільярдів євро. Німеччини з Францією — 150 мільярдів. Розрив - більш ніж удвічі. У 2025 році цифри зійшлися: Польща - 181, Франція - 186. Країна з населенням 38 мільйонів наздогнала країну з населенням 68 мільйонів і ВВП утричі більшим. За 15 років.

Це не просто статистика. Це вирок цілій філософії розвитку.

— **Польща не будувалась на кредитах МВФ. Останню позику від Фонду вона взяла в 1994 році - під час виходу з комунізму - і погасила в 1996-му.**

Після цього використовувала МВФ виключно як страхову лінію в кризові 2009-2017 роки, не витративши жодного долара.

Тобто дві третини цього феноменального зльоту відбулися без зовнішніх умовностей і структурних реформ "на замовлення".

Натомість зростання тягнули євроінтеграційні фонди - але за польськими пріоритетами, а не за чужими рецептами.

Тепер міграція - і тут картина ще цікавіша.

Польща не проводила "активну міграційну політику" в популістському розумінні. Вона просто відкрила ринок праці для тих, хто міг заповнити реальні дірки в економіці.

Результат: 1,13 мільйона іноземних працівників зараз зареєстровані в польській системі соціального страхування. Українські заробітчани ще до великої війни давали Польщі 0,5 відсоткового пункту щорічного зростання ВВП - 13% від загального приросту в 2013-2018 роках.

А після лютого 2022 року українські біженці, отримавши автоматичне право на роботу, додали польській економіці 2,7% ВВП лише за 2024 рік - за підрахунками УВКБ ООН.

Феномен польського дива пояснюється не якимось секретом. Польща робила те, що більшість постсоціалістичних країн не наважувалась:

- захищала внутрішній ринок, не розпродуючи стратегічні активи за першою вимогою,
- залучала мігрантів як виробничий ресурс, а не як соціальний тягар,
- будувала логістичну і виробничу інтеграцію з Германією - найбільшою економікою ЄС - поступово перетворившись на її фактичне промислове передмістя.

Наступний крок у цій логіці - природний.

Польща як ядро нового єдиного торгового простору Центрально-Східної Європи, з Україною і рядом інших країн на орбіті.

Не просто коридор між Заходом і Сходом, а самостійний полюс тяжіння.

Графік - лише перше число в цьому рівнянні.

№ 1.869

Вчора у Брюсселі в межах Бізнес-саміту ЄС-Україна 2026 з міжнародними партнерами та бізнесом обговорили підходи до економічної трансформації України та практичні кроки для інвестицій у відновлення й довгострокове зростання

2026-04-23

Соболев, міністр економіки України

Це була відверта та чесна дискусія на ключовій панелі саміту, і головне її питання:

— **що робити інвесторам в умовах війни та поточної невизначеності?**

Так, гендиректор директорату European Commission з питань розширення Герт Ян Купман відзначив, що українська економіка інноваційна, і саме в нас зараз відбувається активний розвиток нових технологій. Майбутнє української економіки – це вступ до ЄС. І цей шлях буде як у польської економіки, але на «стероїдах», якими виступатимуть масштабні європейські інвестиції. І це реальна можливість для фондів та приватного бізнесу – прийти в проекти з капіталом вже зараз.

Мобілізація приватного капіталу має стати основою відновлення та економічного зростання України і на думку віцепрезидента European Investment Bank банку Карла Негаммера. Державне фінансування може запустити процес, але не здатне забезпечити його самостійно. Тож ЄІБ активно застосовує інструменти дерискінгу та співінвестування, аби дати надійний сигнал приватному європейському бізнесу – заводити капітал і технології в Україну і поглиблювати її інтеграцію до єдиного ринку ЄС.

Окремо зосередилися на секторах, де інвестиції вже сьогодні можуть мати найбільший ефект – енергетиці, інфраструктурі та промисловості, товарах подвійного призначення.

Уряд уже працює над фінансовими інструментами, що підтримують ці пріоритети. Зокрема, Американсько-український фонд відбудови (URIF), який уже здійснив першу інвестицію в сектор товарів подвійного

призначення. Влітку очікуємо запуск EU Flagship Fund за підтримки Ukraine Investment Framework.

Всі ці підходи вже закладені в основу нашого робочого проєкту стратегії «Економіка майбутнього».

— Вона об'єднує наявні урядові стратегії, реформи та євроінтеграційні пріоритети в цілісну модель довгострокового розвитку України, спільну для держави, бізнесу та міжнародних партнерів.

Проєкт ми розробили за аналітичної підтримки World Bank Group.

Ідеї, закладені у ньому, вже попередньо обговорювали з українським бізнесом в Києві та з міжнародними партнерами у Вашингтоні на полях щорічних зустрічей МВФ і Світового банку.

Вже наступного тижня плануємо залучити до дискусії аналітичні центри та громадський сектор.

75-80% економічної трансформації України має забезпечити приватний капітал.

Це означає, що

у центрі нової економічної моделі – сильний приватний сектор, а роль держави – створити умови для системного залучення інвестицій.

Наша спільна думка за результатами дискусії:

у довгостроковій перспективі Україна для інвесторів – це справді перспективний варіант.

Бо саме тут буде майбутнє:

народжуються нові індустрії та випробовуються передові технології.

І ті компанії, які заходять до нас зараз, безальтернативно отримують перевагу першопрохідця.

Øleksii Sobolev с Natalija Shapoval. · [Подписаться](#)

3 ч. · 🌐

2026-04-23

Вчора у Брюсселі в межах **Бізнес-саміту ЄС-Україна 2026** з міжнародними партнерами та бізнесом **обговорили підходи до економічної трансформації України** та практичні кроки для **інвестицій у відновлення й довгострокове зростання**.

Це була відверта та чесна дискусія на ключовій панелі саміту, і головне її питання: що робити інвесторам в умовах війни та поточної невизначеності?

Так, гендиректор директорату **European Commission** з питань розширення Герт Ян Купман відзначив, що українська економіка інноваційна, і саме в нас зараз відбувається активний розвиток нових технологій. Майбутнє української економіки – це вступ до ЄС. І цей шлях буде як у польської економіки, але на «стероїдах», якими виступатимуть масштабні європейські інвестиції. І це реальна можливість для фондів та приватного бізнесу – прийти в проекти з капіталом вже зараз.

Мобілізація приватного капіталу має стати основою відновлення та економічного зростання України і на думку віцепрезидента **European Investment Bank** банку Карла Негаммера. Державне фінансування може запустити процес, але не здатне забезпечити його самостійно. Тож ЄІБ активно застосовує інструменти дерискінгу та співінвестування, аби дати надійний сигнал приватному європейському бізнесу – заводити капітал і технології в Україну і поглиблювати її інтеграцію до єдиного ринку ЄС.

Окремо зосередилися на секторах, де інвестиції вже сьогодні

Окремо зосередилися на секторах, де інвестиції вже сьогодні можуть мати найбільший ефект – енергетиці, інфраструктурі та промисловості, товарах подвійного призначення.

Уряд уже працює над фінансовими інструментами, що підтримують ці пріоритети. Зокрема, Американсько-український фонд відбудови (URIF), який уже здійснив першу інвестицію в сектор товарів подвійного призначення. Влітку очікуємо запуск EU Flagship Fund за підтримки Ukraine Investment Framework.

Всі ці підходи вже закладені в основу нашого **робочого проєкту стратегії «Економіка майбутнього»**. Вона об'єднує наявні урядові стратегії, реформи та євроінтеграційні пріоритети в цілісну модель довгострокового розвитку України, спільну для держави, бізнесу та міжнародних партнерів.

Проєкт ми розробили за аналітичної підтримки **World Bank Group**. Ідеї, закладені у ньому, вже попередньо обговорювали з українським бізнесом в Києві та з міжнародними партнерами у Вашингтоні на полях щорічних зустрічей МВФ і Світового банку. **Вже наступного тижня плануємо залучити до дискусії аналітичні центри та громадський сектор.**

75-80% економічної трансформації України має забезпечити приватний капітал. Це означає, що у центрі нової економічної моделі – сильний приватний сектор, а роль держави – створити умови для системного залучення інвестицій.

Наша спільна думка за результатами дискусії: у **довгостроковій перспективі Україна для інвесторів – це справді перспективний варіант.** Бо саме тут буде майбутнє: народжуються нові індустрії та випробовуються передові технології. І ті компанії, які заходять до нас зараз, безальтернативно отримують перевагу першопрохідця.

Рис3

№ 1.870

Путин готов встретиться с Зеленским в Москве — Песков

Пресс-секретарь президента РФ Дмитрий Песков заявил, что Владимир Путин готов к встрече с президентом Украины Владимиром Зеленским.

По его словам, российский президент ранее отмечал, что может провести такую встречу в Москве в любое время, однако смысл переговоров должен быть очевиден и предметен, сообщает Exclusive.kz.

Песков также подчеркнул, что подобный контакт может быть результативным только на финальном этапе согласования возможных договорённостей.

Кроме того, он отметил, что Москва не видит со стороны Киева политической готовности к урегулированию вооружённого конфликта.

Ранее глава МИД Украины Андрей Сибига заявлял, что Киев поддерживает идею проведения встречи президентов России и Украины.

<https://exclusive.kz/putin-gotov-vstretitsja-s-zelenskim-v-moskve-peskov/>

№ 1.871

ТРУПЫ, ЛОЖЬ И СТАТИСТИКА: Мифы о «кровавой Америке»

2026-04-23

Warden Null

Как только вы в приличном обществе произносите слово «короткоствол», в комнате обязательно материализуется эксперт. Он победоносно поднимет палец и выдаст свой главный, заученный методичковый козырь: «А вы хотите как в Америке?! Вы посмотрите на их статистику! Там же каждый день массшутинги и реки крови! Оружие — это смерть!».

Этот аргумент работает безотказно. Но только на тех, кто привык питаться пережеванной информационной жвачкой с лопаты лживых медиа. На обывателя, который боится цифр больше, чем реальной жизни.

Давайте снимем белые перчатки и препарируем эту любимую манипуляцию хоплофобов.

Спойлер:

— **вся их аргументация — это интеллектуальное мошенничество высшей пробы.**

Это классическая игра в наперстки, где вам показывают страшные цифры смертей, но профессионально прячут контекст.

1. ГЕОГРАФИЯ СМЕРТИ, ИЛИ ПРАВИЛО ДВУХ ПРОЦЕНТОВ

Нам любят показывать график убийств по всем США, словно это одна сплошная зона боевых действий. Но криминал не размазан по стране ровным слоем, как масло по бутерброду. Включаем оптику реальности: более 50% всех убийств в Америке происходят всего в 2% округов.

США — это огромная страна, большая часть которой спит с открытыми дверями, а фермеры оставляют ключи в замке зажигания своих пикапов. Если вычесть из статистики несколько криминальных черных дыр вроде Балтимора, Сент-Луиса, Детройта и южного Чикаго, то уровень насильственной преступности в вооруженной до зубов Америке окажется на уровне уютной, приглаженной Бельгии или Швейцарии.

И вот вам самая смешная и злая ирония. Знаете, что объединяет эти самые кровавые мегаполисы? В них десятилетиями действуют самые жесткие, самые драконовские законы против оружия! В Чикаго легально купить пистолет и носить его — это квест уровня фантастики. Помогло это? Хрена с два. Разоружив честных налогоплательщиков, политики превратили эти города в идеальные тирры для уличных банд, у которых стволы нелегальные. Убийцам плевать на таблички «Gun-Free Zone».

2. ЯДРЁНЫЙ КОКТЕЙЛЬ И СКАЗКИ ПРО «МИРНУЮ ЕВРОПУ»

Дальше диванный эксперт обязательно выдаст: «Посмотрите на цивилизованную Европу! Там нет свободного обращения оружия, и там не убивают тысячами, как в вашей Америке! Делайте как в Европе!».

Это классическое передергивание. Сравнить рафинированные, благополучные европейские страны с Америкой — это как сравнивать утренник в элитном детском саду с тюремным бунтом.

Европа (по крайней мере, до недавних миграционных кризисов) — это моноэтнические общества с общими культурными кодами, мощнейшей социальной поддержкой и отсутствием масштабных гетто. А США — это гигантский, кипящий плавильный котел. Это ядрёный коктейль из рас, религий, диаспор, глубочайшего исторического неравенства и жесточайших картельных войн за наркотрафик на границе с Мексикой.

В таких условиях колоссального социального напряжения уровень насилия по определению будет в разы выше — с легальным оружием или без него. Если по мановению волшебной палочки изъять из Америки все законные пистолеты и винтовки, она не превратится в тихую Норвегию. Она превратится в Бразилию или Мексику, где честные граждане безоружны, а банды с нелегальными автоматами вешают трупы на мостах.

Фокус в том, что легальное оружие в руках американского среднего класса — это не причина хаоса. Это единственная бетонная дамба, которая не дает этому хаосу выплеснуться из криминальных гетто на газоны благополучных пригородов. Если бы в этом кипящем котле у граждан не было права на жесткую самооборону, страна захлебнулась бы в крови слабых, отданных на растерзание сильным, еще полвека назад.

3. МАГИЯ ТЕРМИНА «GUN VIOLENCE»

А теперь — о самом подлом трюке. Когда вам кричат о «десятках тысяч смертей от огнестрела» (так называемый Gun Violence), они намеренно сваливают в одну статистическую мусорку абсолютно разные вещи.

Знаете ли вы, что около 60% всех этих смертей — это самоубийства? Человек решил свести счеты с жизнью. Он закрылся в гараже и нажал на спуск. Трагедия?

Безусловно. Но при чем здесь право нормального человека на защиту? Если суицидник повесится на веревке, мы запретим продажу нейлоновых шнуров в строительных магазинах? Оружие не создает депрессию, оно лишь инструмент.

Оставшиеся 40% — это, в подавляющем большинстве, криминальные разборки.

Это 17-летний латинос с краденым «Глоком», стреляющий в 19-летнего афроамериканца из-за угла на почве дележа точки продажи крэка.

Легальные владельцы оружия — те самые мужики с лицензиями, сейфами, прошедшие проверки ФБР и отучившиеся на курсах, — в статистике убийств практически не фигурируют. По статистике, люди со скрытым ношением совершают преступления в шесть раз реже, чем сами сотрудники американской полиции. Но хоплофоб берет труп бандита из подворотни, труп самоубийцы, лепит их к легальному стволу и кричит: «Смотрите, как опасно давать вам пистолеты!». Это грязная, циничная ложь.

4. ПОЧЕМУ МАСС-ШУТИНГИ ЛЮБЯТ ЗАПРЕТЫ

«А как же расстрелы в школах и супермаркетах?!» — срывается на визг оппонент.

Признаем честно. Маньяк — это трус. У него нет цели вступить в честный бой, у него цель — набить максимум жертв за минимальное время.

Именно поэтому более 90% всех массовых расстрелов в США происходят в так называемых Gun-Free Zones — зонах, свободных от оружия (кампусы, школы, кинотеатры, торговые центры).

Государство вешает на двери табличку «С оружием нельзя». Законопослушный гражданин оставляет свой пистолет в бардачке машины. Маньяк, переступая через этот закон, заходит внутрь и видит перед собой идеальное стадо безоружных жертв.

В штатах вроде Техаса или Индианы, где разрешено так называемое конституционное ношение оружия (без справок и разрешений), масс-шутинги часто заканчиваются через 15 секунд. Псих достает ствол, успевает сделать пару выстрелов, после чего в него прилетает шквал свинца от пенсионера в ковбойской шляпе или парня с соседней кассы.

5. НЕВИДИМЫЕ СПАСЁННЫЕ ЖИЗНИ

И самое главное, что гробовым молчанием обходят все антиоружейные лоббисты.

Это статистика DGU (Defensive Gun Use — использование оружия для самообороны).

Даже сверхконсервативный Центр по контролю за заболеваниями США (CDC) по результатам исследований признал: американцы используют огнестрельное оружие для защиты своей жизни, семьи и собственности от 500 тысяч до 3 миллионов раз в год.

Миллионы раз в год! И в подавляющем большинстве случаев до стрельбы даже не доходит. Преступник видит черный зрачок ствола, направленный ему в лицо, мгновенно трезвеет и убегает в ночь.

Миллионы неизнасилованных женщин. Сотни тысяч неограбленных домов.

Десятки тысяч спасенных жизней таксистов, продавцов и простых прохожих.

Но эта статистика не продается в медиа. Газеты не выходят с заголовками: «Вчера ничего не произошло, потому что у Джона был кольт 45-го калибра, и грабитель обделался». Газеты продают кровь.

ИТОГ

Когда вам в очередной раз будут тыкать в лицо американской статистикой, не оправдывайтесь. Переходите в наступление. Эти люди не умеют и не хотят работать с данными. Они вырывают удобные им кровавые куски из сложнейшего социокультурного пазла, чтобы навязать вам комплекс неполноценности.

Их цель проста: убедить вас, что вы — неадекватный бабуин, которому нельзя доверять. Убедить вас, что безопасность может обеспечить только государство.

Не ведитесь на дешевые фокусы наперсточников. Нам, воюющей и взрослеющей нации, не нужны инфантильные страхи диванных экспертов. Нам нужна холодная логика, ответственность и, черт возьми, легальный свинец в кобуре. Потому что статистика — это просто цифры на бумаге. А ваша жизнь — она у вас одна.

№ 1.872

**Галлюцинирующий мир. Всегда ли плоха
информационная «мильна бульбашка»? Острова,
архипелаги, созвездия как единственная опора в болоте
безумия**

2026-04-23

Автор: Дмитрий *Пастернак-Таранушенко*

1. Принято считать, что мильна бульбашка, порождаемая ей «эхо-камера» - это плохо.

Так как мы в Украине впереди планеты всей, замечу следующее. Я рад, что в свое время жестко фильтровал людей на входе в друзья. Поэтому во времена коллективного безумия, у меня в ленте довольно высокий процент людей этому безумию не поддавшихся.

2. Что бы сейчас человек не читал — новостные ленты ведущих СМИ, ведущие телеграм-каналы и т. п.

— всюду он обнаружит пространство, практически не переработанное, затопленное материалом коллективного бессознательного.

3. Поэтому те, кто перерабатывают и сохраняют способность мыслить здраво выполняют важную работу.

Другое дело, что и такие люди, и их читатели-комментаторы в явном меньшинстве.

Но лучше так, чем никак.

Лучше хоть острова здравого смысла, чем сплошной океан безумия.

4. 27 февраля 2024 г. я писал (картинка из того поста) о «контрстране из тысяч островов, борющейся с болотом».

И что проблемы Украины могут быть решены только сверху, с опорой на острова.

Потому что украинское болото между островами веками незыблемо и никаких изменений на самом деле не хочет.

Писал, что в социальном отношении Украина окончательно превратилась в пространство X островов. Эти острова повсюду. В тылу, на фронте. Индивидуальные, малых групп.

— И что на интеллектуальной, творческой, предпринимательской активности и энергетике этих островов все еще удерживается от развала само пространство.

И не догма, что удержится, потому что

— между этими островами — море или даже болото пассивности, отсутствия мысли и инициативы, деградации, жажды шары, пафосного вранья самим себе и другим, неведения, самозабвенного забвения.

За пределами островов очень трудно найти какую-либо основу для человекоориентированности. Там не хватает для нее ни предпосылок, ни мотивации.

Как показала украинская история, в т.ч. трех десятилетий независимости, такая ситуация остается незыблемой и стремящейся к самовоспроизводству.

Болото побеждает, при этом порождая особый тип доминирующих в элитах представителей и групп.

5. Писал, что эти болоторожденные или болотом порожденные группы перераспределяют ресурсы строго в рамках своего разумения общественной жизни.

— Из года в год поднимая уровень болота.

Еще писал, что

— проблема может быть решена только путем конкуренции элитных групп и победы элитной группы, которая сможет опереться на острова, а не станет играть в бесконечные болотные игрища.

Группы, которая победит и, наконец, начнет осушать вековечное болото, создавая стимулы для развития и перенаправляя ресурс в развитие.

Чтобы над поверхностью поднимались новые и новые острова, пока не уйдет полностью этот болотный климат и морок.

6. Так вот. Кажется, я был оптимистом :) относительно возможностей изменений в Украине в целом.

Проблема не только в Украине.

Она и в том, что происходит в мире, где осмысление реальных процессов радикально отстало от происходящего и потому не просто ИИ «галлюцинируют», галлюцинируют медиа, эксперты, «ведущие мыслители» и ученые, правительства.

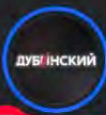
Мы, если захотим, вполне можем проверить на адекватности отношения к украинскому кейсу

— «насколько совпадает то что говорится и то, что реально происходит».

Так вот,

— «милньі бульбашки», острова и их архипелаги-созвездия, остаются, по сути, единственной возможностью осмысленного выживания в этой среде усугубляющихся деградации и безумия.

№ 1.873

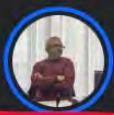
Помимо "фламандича" и "лазерного ПВО", которые выдумал обкуренный зеленский ради поднятия боевого духа убегающих от армии украинцев, его самая масштабная афера - это сама **армия**. Если бы Гоголь жил сейчас, то современного Чичикова, хозяина армии мертвых душ, он писал бы с "величайшего лидера современности" **Бумажная армия в 380 тысяч человек**, которую зеленский пытается продать европейцам, как крупнейшую в Европе, на самом деле раза в 4 меньше. Около **400 тысяч** - в бегах. Около **200 тысяч** - пропавшие без вести, а около **300 тысяч** реально служат. Половина - в тылу. Тогда как **на передовой** находится около **150 тысяч** солдат. Эта оценка совпадает с рядом аналогичных у военных блогеров.

Математика войны - выдерживается. **РФ держит на территории Украины 580 тысяч** солдат. Украинская армия в обороне, поэтому может сохранять соотношение 1 к 3, а с поправкой на дроны и kill-зону 1 к 4.

Европейские подельники зеленского закрывают глаза на величайшего Чичикова современности, потому что **дутый состав** украинской **армии** позволяет им легче выделять на нее деньги, а зеленскому - легче их **позднить**, чтобы делиться откатами.

Банальный пример - только на питании солдат ЗСУ можно списывать в 4 раза больше, чем они едят. Именно поэтому молодое дарование и икона соросят **Федоров** оставил поставщиком армии госпожу **Глиняную**, с "яйцами по 17". Кормление мертвых душ надо поручать надежным людям.

Поэтому, когда Бундесвер пишет в своей стратегии, что у него будет крупнейшая армия в Европе в **460 тысяч** человек - здесь нет лукавства. **Украинская армия примерно вдвое меньше.**

Алексей Кучеренко

7 ч. · 🌐

2026.04.24...

Пан Шмигаль зустрівся з новою незалежною та потужно-професійною наглядовою радою НАЕК «Енергоатом» - це звісно чудово!

Знаєте яким буде простий тест на «незалежність» та «потужність» наглядової ради на чолі з цією чудовою та потужною іноземкою?!

Чи зроблять вони аудит фінансово-господарської діяльності «Енергоатому» за останні роки та чи покаже цей аудит корупційні зловживання, які одночасно потужно розслідує НАБУ разом з САП?!
А головне - куди ділися величезні гроші?!

Чи побачимо ми результати цього аудиту?!

Погодьтеся - все одразу стане зрозумілим!
Вперед - ми віримо в вас, наші потужні та незалежні!

Н.В. Потужні та амбітні 25 ГВт я навіть не обговорюю - скільки вже ми їх «набудували» за останні роки!()

Денис Шмигаль

8 ч. · 🌐

Провели зустріч з представниками наглядової ради НАЕК «Енергоатом» на чолі з Руміною Велші.

Обговорили пріоритети роботи і розвитку компанії. Одне з ключових завдань – нарощування потужностей атомної генерації, яка буде основою нової енергетичної архітектури України. Наша амбіція – 25 ГВт номінальної потужності атомної генерації до... Ещё

№ 1.875

Поки європейські країни поповнюють бюджети мільярдами євро від продажу радіочастот, в Україні триває «аукціон небаченої щедрості»

2026-04-24

Олег Белінський

Порівняння аукціонів 2018 року та останніх подій 2024–2025 років свідчить про одне:

— стратегічний ресурс країни розігрується за сценаріями, які більше нагадують «договорняки», ніж реальну боротьбу за наповнення скарбниці.

У 2018 році запуск 4G подавали як великий успіх, але цифри говорять про інше.

— За частоти 1800 та 2600 МГц оператори заплатили сумарно близько 240 млн євро.

Для порівняння:

— у Німеччині чи Італії аналогічні ресурси коштують у 10-12 разів дорожче у перерахунку на одного абонента.

Аргументи про те, що «нам потрібно було будувати мережу», не витримують критики, коли мова йде про мільярдні недоотримання державою.

— Тобто «перемогою стала знижка у 90%».

В 2024 році ситуація стала ще цинічнішою:

— великий аукціон на частоти 2100 та 2300 МГц приніс лише 65 млн євро.

Це копійки за ресурс, який годуватиме приватні компанії наступні 15 років.

Найбільша аномалія останніх торгів це лоти «без Києва».

— НКЕК (регулятор) виставила частоти на аукціон, свідомо виключивши з них найдорожчий ринок країни столицю.

Офіційна версія цього що — «частоти в Києві зайняті військовими».

В реальності виключення Києва автоматично обвалює ціну лота. Це дозволило операторам забрати ресурс за мінімальною вартістю.

Але найцікавіше почалося після:

— як тільки «дешеві» ліцензії були підписані,

— в Києві раптом почалися «тестування» та розмови про технологічну нейтральність.

Це виглядає як класична схема:

1) — купити дешевше «без Києва», а

2) — потім отримати доступ до столиці через «чорний хід» або додаткові дозволи, не переплачуючи на відкритих торгах.

За кожним таким рішенням стоять конкретні підписи.

Животовський Олександр Миколайович; Нац. комісія, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, Голова (з 28.07.2014).

Н. 15.12.1977 (м.Харків).

Осв.: Київ. нац. ек. ун-т (201), "Фінанси".

06.1998-03.2003 - спеціаліст відділу досліджень представництва "Ладенбург Талманн Юкрейн ЛТД", м.Київ. 04.2003-11.04 - директор з економіки ВАТ "Гостомельський склозавод", смт Гостомель Київ. обл. 11.2004-09.05 - інвестиційний аналітик дирекції х довгострокового планування й корпоративного розвитку ТОВ "Підприємство енергетичного постачання "Горенерго", м.Донецьк. 03.2006-04.07 - економіст відділу інвестиційно-банківської діяльності ТОВ "Тройка Діалог Україна", м.Київ. 05.2007-11.12 - експерт відділу інвестиційних банківських послуг, начальник відділу інвестиційних банківських послуг управління корпоративних клієнтів, начальник відділу корпоративних фінансів ПАТ "ІНГ Банк Україна", м.Київ. 01.2013-07.14 - начальник відділу інвестиційної діяльності ТОВ "Компанія з управління активами "Інвестиційний Капітал Україна", м.Київ.

— Головним архітектором цих процесів протягом обох періодів (і 2018, і 2024 років) є Олександр **Животовський** голова НКРЗІ (тепер НКЕК).

Людина, яка пережила зміну президентів і продовжує керувати розподілом частот. Саме він підписував умови аукціону, де Київ був «вирізаний» з лотів.

Якщо дивитися хронологію подій то ситуація виглядає так

Вересень — Жовтень 2024: Підготовка «обмежених» лотів

НКЕК (голова — Олександр Животовський) затверджує умови аукціону. Ключова особливість: смуги в діапазоні 2100 МГц виставляються на продаж із застереженням «без права використання в Києві».

Причина яка подається що «частоти офіційно зайняті засобами спецзв'язку та ППО».

1 листопада 2024 виходить Постанова Кабміну №1340

(За два тижні до аукціону) Уряд ухвалює зміни до постанови, які дозволяють запуск **пілотного проекту** 5G.

Ця ж постанова дозволила використовувати частоти 2100 МГц (які раніше були тільки під 3G) для технологій 4G— **тобто не купівля, а просто дозвіл.**

Це дало операторам сигнал:

— навіть якщо ви не купите Київ на аукціоні, будуть «інші варіанти» через **пілотні проекти.**

19 листопада 2024 проходить аукціон «зі знижкою».

Відбуваються торги. Через те, що Київ вилучено з найважливіших лотів, конкуренція та ціна закономірно нижчі.

(1) Лот №1 (2100 МГц без Києва): Забрав Київстар за 448,5 млн грн.

(2) Лот №2 та №5: Забрав Vodafone.

(3) Лот №3: Забрав lifecell.

Держава отримала 2,89 млрд грн (замість потенційно набагато більшої суми, якби Київ був включений у повноцінну конкуренцію).

Травень — Серпень 2025: Розширення «тестів»

Після того, як оператори отримали «дешеві» ліцензії на регіони, Кабмін та Мінцифри (Михайло Федоров) починають активно просувати тестування.

В офісах операторів у Києві та на базі університетів (наприклад, КАІ) запускаються тестові зони 5G.

У серпні 2025 року Уряд офіційно розширює список міст для пілотного 5G: до Львова додаються Харків та Бородянка, а згодом готується підґрунтя для Києва.

Осінь 2025 — Початок 2026: Реальний стан у Києві

Поки офіційні 4G-ліцензії на 2100 МГц у Києві досі формально «під військовими», оператори фактично модернізують мережі в столиці.

Використовується принцип технологічної нейтральності:

— на старих частотах (які вже були у власності) вмикають 4G, а нові («пілотні») використовують для тестів 5G.

Кабмін своєю постановою створив «паралельну реальність»:

1) — частоти можна не купувати на дорогому аукціоні «для Києва»,

2) — а отримати під «пілотний проект» для перевірки сумісності з військовими.

Оператори зекономили величезні кошти, не торгуючись за Київ на відкритому аукціоні НКЕК, де ціна могла злетіти в рази.

— НКЕК та Генштаб зафіксували статус «Київ зайнятий», що дозволило провести аукціон швидко і без зайвого шуму про надвисокі ціни.

Бюджет отримав менше грошей, ніж міг би, оператори отримали частоти в регіонах дешево, а в Києві питання вирішується через «пілотні дозволи» Кабміну та точкові тестування.

№ 1.876

Mario Nawfal на X:

2026-04-24

"   Справжня ціна війни з Іраном проявляється в місцях, куди ніхто не дивиться...

- За 38 днів бойових дій США вичерпали приблизно 1100 крилатих ракет-невидимок JASSM-ER, залишивши лише 1500 у всьому глобальному запасі.

Це ракети дальнього радіусу дії з елементами прихованості, спеціально розроблені для прориву китайських систем ППО в сценарії з Тайванем.

Пентагон використав більшу частину своїх запасів проти країни, яку мав переважити звичайною вогневою міццю.

- Понад 1000 ракет «Томагавк» витрачено по 3,6 мільйона доларів кожна.

До цієї війни армія заповувала приблизно 100 «Томагавків» на рік.

За поточними темпами виробництва заміна того, що було випущено, займе десять років.

- Понад 1200 перехоплювачів Patriot зникли по майже 4 мільйони доларів кожний, проти річного виробництва близько 600.

Математика не сходиться.

Загальна вартість: десь між 25 і 35 мільярдами доларів.

Майже мільярд доларів на день.

5,6 мільярда доларів на боеприпаси, використані лише за перші 48 годин.

Джерело: NYT"

№ 1.877

Фрідман:**США виходять із ролі світового захисника, а нафтова епоха завершується***Джордж Фрідман***2026-04-23***Джордж Фрідман, перевод "Хвилі"*

Джордж Фрідман про угоду з Mitsubishi на сім мільярдів доларів, межі американського захисту і про те, чому геополітична епоха нафти добігає кінця

Австралія щойно передала японській Mitsubishi контракт на сім мільярдів доларів: японці побудують перші три з одинадцяти нових стелс-фрегатів. Для міністра оборони Австралії Річарда Марлса у світі немає країни, з якою в Австралії було б тісніше стратегічне партнерство, ніж з Японією.

Для Джорджа Фрідмана це звук нового тихоокеанського порядку, який складається на наших очах: два колишні вороги озброюються разом, тому що Вашингтон хоче, щоб його союзники захищали себе самі, Китай рухається до компромісу, а стара натівська модель нав'язаних союзів більше не працює.

У цій розмові Фрідман пояснює, чому міцні пакти буде страх, а не дружба, - і чому іранська війна, можливо, тихо ховає епоху нафти.

Крістіан Сміт: Вітаю і ласкаво просимо на подкаст Geopolitical Futures. Я Крістіан Сміт. У світі немає країни, з якою у нас була б більша стратегічна єдність, ніж з Японією. Сильна заява, але саме її вихідними зробив міністр оборони Австралії Річард Марлс. Він уже вимовляв ці слова раніше, але вкрай рідко країна так виділяє одного союзника. Заява пролунала на тлі оголошення про угоду на сім мільярдів доларів: японська Mitsubishi Heavy Industries побудує три нових стелс-фрегати для Австралії, ще вісім Австралія побудує у себе. Японія і Австралія давно союзники, але ця угода - серйозний крок. Не кожен день витрачаєш мільярди на новий флот.

Сьогодні в подкасті зі мною голова і засновник Geopolitical Futures Джордж Фрідман - обговоримо цей альянс і те, що він говорить про новий геополітичний порядок, що складається в Тихому океані.

Перед початком - на сайті geopoliticalfutures.com можна знайти свіжу статтю Джорджа на цю тему у відкритому доступі (*Платно...*).

Джордже, вітаю, радий знову вас бачити. Аудиторія могла пропустити - я дав короткий огляд, але розкажіть детальніше, про що домовилися Австралія і Японія вихідними.

1. Серйозний зсув у геополітиці Тихого океану

Джордж Фрідман: У Японії та Австралії вже є кілька угод. За цією угодою японці побудують серію фрегатів - важливих військових кораблів. Обидві країни по суті морські. Обидві - острови: один величезний, інший менший. Один розташований біля північного краю Китаю, інший - біля південного. Вони вибудовують ці відносини, і вони давно існують. Але тепер японці будуватимуть велику кількість фрегатів для австралійців, причому багато з них будуватимуться в Австралії силами японців.

Це вказує на серйозний зсув у геополітиці Тихого океану, де США і Китай ніколи не воювали, але завжди перебували в якійсь конфронтації.

Зараз, коли США і Китай рухаються до якогось компромісу, завдання оборони Тихого океану стає завданням Японії та Австралії.

Це дві головні країни регіону крім Китаю. І вони об'єднуються - як і повинні - в оборонний пакт.

Крістіан Сміт: Я сам із Нової Зеландії, у мене є австралійська рідня, в тому числі ті, хто воював в обох світових війнах. Мені відразу згадується Перша світова - Османська імперія вступила тоді у війну проти Антанти частково через те, що Британія відмовилася передати османам уже замовлені у неї кораблі і залишила їх собі. Пізніше це призвело до сумнозвісної Галліполійської кампанії. Тут, здається, цікава паралель. Для таких угод потрібна чимала довіра між сторонами. Австралія і Японія, нагадаю, воювали одна з одною приблизно вісімдесят років тому. Про що свідчить те, що вони на це пішли?

2. Союзами рухає страх, а не любов

Джордж Фрідман: Потрібно щось більше, ніж довіра, - потрібен спільний страх.

Спільний страх - що Китай еволюціонує, якщо США перестануть його стримувати і застосовувати до нього економічні, а потенційно і військові заходи.

Відносинами між націями рухає не любов. Ними рухає страх.

Не те щоб вони страшенно боялися, не те щоб реально вважали, що це станеться, - але це одна з можливостей у майбутньому.

Тому в обох країн є спільний інтерес:

— не дати Китаю - враховуючи, що обидві вони острови, причому Японія набагато менша за Австралію, - використати свій флот, щоб їх оточити.

У Тихому океані сухопутна війна має менше значення, ніж морська.

Саме контроль над океанами є критично важливим для всіх країн, особливо для торговельних

- таких як Австралія, Японія, Китай.

Першу частину нового австралійського флоту побудували США - підводні човни.

Спільне будівництво (другої частини) цього флоту зближує Австралію з Японією і водночас дуже влаштовує США.

Це ситуація, виграшна для всіх сторін. І для неї потрібні дві великі економічні держави. Японія вже потужна промислова держава. Австралія теж велика країна з серйозним потенціалом розвитку, якщо захоче.

Тож ми спостерігаємо зближення двох головних держав західної частини Тихого океану.

Крістіан Сміт: Це частина ширшого тренду зростання оборонних витрат в обох країнах. Розкажіть детальніше.

3. Військова еволюція Японії та Австралії

Джордж Фрідман: Японці після Другої світової стали пацифістами. Вони відучилися любити війну. Останні п'ятдесят років вони уникали нарощування військових можливостей. Почали нарощувати їх здебільшого під американським тиском і без особливого бажання.

Але Японія змінилася.

— Покоління Другої світової, яке пам'ятає свою поразку, яке пам'ятає Хіросіму і Нагасакі, йде.

— Нове покоління знає Японію тільки в умовах достатку.

Тому, коли вони ставлять собі запитання, хто вони, Другої світової в їхньому самовизначенні немає.

А коли вони бачать, що США розумно намагаються скоротити свою присутність, у них вже немає тієї проблеми, що була раніше.

Тож Японія зайнята серйозним розширенням оборони, якщо завгодно. Австралійці рухаються в цьому напрямку повільніше, але теж бачать, що американці хочуть відійти подалі.

Звичайно, ніхто в здоровому глузді не стане вторгтися в Австралію.

Це величезна країна. Її не переможеш. Але знову - питання морське. Контроль над океанами - особливо над такими протоками, як Малаккська, або над протокою між Японією та Південною Кореєю, - є критично важливим для китайців. Це важливо і для японців. І для австралійців.

Як то кажуть, «міцні паркани - хороші сусіди». А «сильні армії - хороші друзі».

Крістіан Сміт: Ви вже цього торкнулися, Джордже. У США ***нова стратегія національної безпеки*** з акцентом на Західну півкулю. Багато аналітиків впевнені, що Трамп і його команда хочуть зосередитися на Китаї, на Тихому океані. То чому Японія та Австралія бачать необхідність нарощувати оборону і щільніше об'єднуватися? Чи це невірне трактування ситуації?

4. Дорослішання азійських держав

Джордж Фрідман: США дивляться на Австралію і Японію і кажуть: вони цілком здатні захистити себе. Навіщо нам нести цей тягар? За винятком дрібниць на кшталт Ірану, ми не хочемо лізти кудись ще.

Однак США часто відчували - особливо щодо європейців, - що ті цілком здатні захиститися самі, але воліли звалити цю ношу на нас.

Цікаво, що Австралія і Японія розуміють позицію США. Вони розуміють, як самі еволюціонували з часів Другої світової.

Обидві доходять висновку, що залежність від США не обов'язково безпечна для їхніх власних країн - невідомо, як поведуться США в кризу.

Тому вони в якомусь сенсі дорослішають.

Японці й були дуже зрілим суспільством. Друга світова їх розбила. Зараз вони від цього оговталися.

І тепер роблять те, що і повинна робити одна з найбільших промислових держав світу:

— «готуватися до гіршого, сподіваючись на краще».

Те саме стосується Австралії.

— Вона не так промислово розвинена, як Японія, але у неї величезні природні ресурси, дуже освічене населення - як і в Японії - і вона цілком здатна на ці кроки.

Японці зараз, мабуть, кращі за австралійців у будівництві кораблів, тож це ще й передача технологій. Не забувайте, обидві країни - принципово морські. Вони острови. Австралія - величезний острів. Японія - великий, але все одно острів.

Якщо хтось хоче з ними воювати, йому потрібен флот. З ними не пограєшся, якщо у тебе немає морських сил.

Спільне будівництво флотів знижує ціну, і водночас одна країна може прийти на допомогу іншій за необхідності.

По суті, перед нами дві найбільші неkontинентальні азіатські країни. Ви розташовані поза материком. Ви заможні. На вас важко напасти. Але в нинішньому світі дронів і всього іншого можливо все. Тому у вас є природний інтерес одна до одної - заснований на тому, що ви одна одну не боїтеся.

На відміну від Другої світової, коли між вами був страх, боятися зараз нічого. Жодна з вас не нападе на іншу.

А комерційні відносини між дуже багатою на ресурси країною і дуже міцною промисловою країною - це цікаве поєднання, по суті спільний ринок.

Крістіан Сміт: У Австралії та Японії давні тісні економічні зв'язки. Думаєте, ми побачимо щось на зразок НАТО між ними? "Щось на зразок НАТО" - невдалий вислів, але оборонний союз, у якому вони захищають одна одну?

5. Альянс, побудований на можливостях, а не на тиску

Джордж Фрідман: По-перше, **ідея, що Китай вторгнеться в Японію чи Австралію, нерациональна.**

Однак з урахуванням еволюції війни - дрони, ракети і так далі - тактично можливість зіткнення існує.

У Китаю є фундаментальний страх перед обома країнами, тому що він затиснутий:

— вийти з Тихого океану - особливо в Індійський - йому важко, як і взагалі прорватися через оточення.

Тому і японці, і австралійці тримають ключі до китайських глобальних інтересів - комерційних, не обов'язково військових.

Одна з речей, які вони можуть захотіти зробити в майбутньому, - це встановити контроль над протоками між Японією та Південною Кореєю або над Малаккською протокою, що веде в Індійський океан.

Чи зроблять? Невідомо.

Але **«найкращі союзи - це ті, що створені не під тиском, не зі страху, а виходячи з можливостей».**

Їм не потрібно стрімко розвиватися, і їх не потрібно нав'язувати один одному.

У цьому випадку ми бачимо класичну еволюцію відносин між двома країнами - не з екстреного приводу, а для запобігання надзвичайним ситуаціям.

Це куди спокійніша, але значуща подія.

6. Порівняння союзів: Тихий океан і Європа

Крістіан Сміт: Хочу поговорити про європейську сторону, яку ви згадали. Чи є різниця в тому, як європейські країни підходять до оборони і готовності її нарощувати, і як це роблять Австралія і Японія? Якщо є - чому?

Джордж Фрідман: **Європейські країни, треба пам'ятати, діляться на дві частини.**

Ті, що створювали глобальні імперії.

Зараз не перша глобальна епоха. Перша - європейське завоювання Африки, частини Азії та Західної півкулі. Ті, що біля Атлантики, на західному узбережжі - Британія, Франція, але не Німеччина, оскільки вона тоді була роздроблена, - побудували величезні імперії.

Подумайте: Нідерланди контролювали Індонезію - величезну країну.

Східноєвропейські країни не мали виходу до Атлантики, не мали імперій і піддавалися загрозі - особливо з боку німців і росіян.

Рівень недовіри між цими двома частинами величезний.

У японців і австралійців було щось на зразок зіткнення у Другій світовій. Кажу "щось на зразок", тому що японці ніколи не висаджувалися в Австралії. Вони про це думали, але вирішили, що ідея погана.

Австралійці воювали разом з американцями вздовж узбережжя.

Але той страшний тиск, який відчувала Європа з часів Римської імперії, - дуже маленькі країни з різними мовами і різною історією, і особливо досвід колоніалізму, - **створює дві величезні відмінності, дві дуже різні зони:**

— Східну Європу і Західну Європу.

І по-друге,

— **західноєвропейські країни - наприклад, Франція і Німеччина - пам'ятають жахливі війни між собою.**

У японців і австралійців теж був важкий час, але війн такого роду у них не було. До цього не доходило. Останні вісімдесят років ви спокійно розвивалися самостійно - якісь зв'язки були, але без залежності.

А європейці постійно терлися один об одного, дрібні країни стикалися між собою.

НАТО їм нав'язали російська загроза - яка в ході війни в Україні серйозно ослабла - і американський натиск.

Це не виросло органічно з їхньої дружби і спільних інтересів.

Їм це нав'язали росіяни й американці.

Це принципова відмінність від того, що складається в Австралії та Японії:

— їх не змушують, вони самі бачать у цьому інтерес з урахуванням обстановки навколо них.

Китай найближчим часом не нападе. Але це зовсім інша історія.

Плюс ви не сусіди. Ви не близько один до одного. У вас майже немає історії конфліктів.

Друга світова - все, що було, і майже нікого з тих, хто це пам'ятає, вже немає.

Тобто є принципова відмінність у природі відносин:

- 1) — європейські країни із сотнями років поганої історії одна з одною, і
- 2) — Японія з Австралією, які завжди були дуже далеко одна від одної, хоча в сучасній економіці і при сучасних технологіях вони куди ближче, ніж раніше. Тому тиску, страху один перед одним і поганих спогадів - цього немає.

Це зовсім не НАТО.

— **І США цього їм не нав'язують.** США не кажуть: якщо хочете врятуватися від Китаю, ми надішлемо війська в обидві ваші країни, окупуюємо їх і в якомусь сенсі візьмемо під контроль.

Австралійці та японці роблять це виходячи з власних інтересів і ведуть переговори без будь-якої третьої сторони, яка б їх сильно лякала або нав'язувала свою волю. Це зовсім інша річ.

Назвіть це альянсом з доброї волі.

Крістіан Сміт: Це дуже цікаво. Мені слід було уточнити різницю - як ви і сказали, східноєвропейські країни зараз набагато більше вкладаються в оборону, особливо Польща, і частина західних - Німеччина, Франція, Великобританія. Цікаве порівняння - в Європі зараз багато військових аналітиків і експертів з оборони кажуть: які ще потрібні докази, що треба збільшувати оборонні витрати? Крім того, що Трамп каже, що не правитиме вічно, крім Росії біля порога і тому подібного. А в Австралії та Японії є загроза, страх перед Китаєм, як ви кажете, і вони щось із цим роблять.

Джордж Фрідман: Якщо дивитися на це,

— **перед нами найздоровіший спосіб виникнення союзів.**

Ви не висуваєте вимог до політичної системи - як колись США вимагали бути ліберальною демократією. Ви не вимагаєте доказів миролюбності - як усі вимагали від німців.

Тобто історія м'якша, відстань більша, але інтереси збігаються. Тож ви не будете постійно лізти один до одного.

З урахуванням того, що ви можете сформувати ще й економічний союз, у вас збігаються значущі інтереси:

— величезні сировинні можливості, абсолютно необхідні Японії, і потужна промисловість Японії, якій ці ресурси потрібні.

Думаю,

— **Австралії б не завадила допомога в подальшій індустріалізації.**

7. Роль Індії та Quad

Крістіан Сміт: Я хочу повернутися до ролі США у всьому цьому і до майбутнього Тихого океану. Але давайте на хвилину поговоримо про Індію. Індія - частина Quad (чотиристоронній діалог з безпеки за участю США, Індії, Японії та Австралії), це більш розмита група з менш чіткими ролями. Але Індія - на іншому боці від Австралії та Японії щодо Китаю, ще один великий гравець цього світу. Яка її роль, якщо Австралія та Японія стають такими близькими?

Джордж Фрідман: Немає причин, через які Індія теж не може стати дружньою.

В Індії були напружені відносини з Китаєм - прикордонні проблеми, прикордонні сутички.

У якомусь сенсі індійська економіка конкурує з китайською - намагається експортувати у світ ті ж технології.

Виходить у неї, звичайно, не так добре, як у китайців, але виходить.

— Індія - країна з внутрішніми відмінностями. **Її не можна повною мірою назвати національною державою, в ній багато народів з різними мовами.**

Коли ви дивитеся на Австралію і Японію - це два впевнених у собі народи.

Спільна культура Австралії - європейські мігранти з домінуванням британців. У вас є ця культура.

У японців культура дуже давня. Це морські країни, у них не може бути прикордонних суперечок з усіма підряд.

Тому Індія не вписується в це - ні географічно, ні в чомусь економічно, хоча в Австралії і Японії, звичайно, є речі, які вони захочуть робити з Індією.

Quad - це була епоха, коли ми намагалися залякати китайців. Це був час, коли США хотіли зібрати всі ці флоти і демонстративно провести їх повз китайців. Цей час, як я давно стверджую, минає. Це більше не потрібно.

Тому Індія - як і всі інші країни Азії - звичайно, має для вас якесь значення.

Але питання про те, що Китай стане більш зговорливим, - що ж, через покоління це може змінитися. Австралія і Японія одна з одною воювати не будуть. Ваші економіки глибоко доповнюють одна одну. Це простіше.

(якщо) Вписати сюди Індію - звичайно, у вас будуть різні економічні відносини з Індією, можливо навіть цікаве військове співробітництво з Індією щодо Малаккської протоки і тому подібного.

Але Японія і Австралія живуть в одній акваторії, по один бік від Китаю, одна на півночі, інша на півдні. У вас принципово спільні інтереси.

8. Стратегія США і майбутнє Тихого океану

Крістіан Сміт: Ми вже обговорювали в подкасті майбутню зустріч Трампа і Сі та очікування, що буде досягнуто якоїсь угоди, і ми побачимо пом'якшення відносин між США і Китаєм. Якщо прийняти це як даність, чи є ризик для Японії та Австралії, що США залагодять свої відносини з Китаєм і вони спокійно залишать Китай робити в його регіоні все, що захоче, - наражаючи Австралію і Японію на більшу небезпеку?

Джордж Фрідман: Я не думаю, що Китай в змозі втягнути Японію чи Австралію у війну.

Можливості є, але вести війну за океаном - не в стилі Китаю. Не думаю, що у них є в цьому інтерес. Не думаю, що вони бояться цих відносин.

З американської точки зору, ми намагаємося - як і казав Трамп, хоча іноді від цього відхиляється, - **застосовувати фундаментальні принципи американської великої стратегії**, закладені адміралом Мехеном (Альфред Тайер Мехен, американський військово-морський теоретик ХІХ століття) у ХІХ столітті.

Між нами і Східною півкулею - два океани. Це величезні океани. Навіть якщо хтось нападе - як зробили японці, - спочатку він зіткнеться з Перл-Харбором, з Гаваїями. Йти далеко, і дістатися складно.

З американської точки зору, ми в прекрасному становищі.

Ми одна з небагатьох країн, у які не можна вторгнутися.

На півночі - Канада, і навіть якщо іноді їм щось і хочеться зробити, вони не можуть.

На півдні - Мексика і мексиканський кордон, вони не нападуть.

Поки Атлантику і Тихий океан не контролюють ворожі держави, ми абсолютно в безпеці.

Велика частина НАТО, як я вже говорив, будувалася навколо того, щоб не пускати росіян до атлантичних портів

- так Атлантика забезпечувала нашу безпеку.

З американської точки зору, в Австралії та Японії є інтерес підтримувати щось на зразок стримуючого фактора - не ворожого - для китайського проникнення.

І з американської точки зору, все, що потрібно робити Австралії та Японії, - це працювати разом. Це забезпечує нам надійну безпеку в Тихому океані.

Якщо подивитися на США, реальність була такою:

— до Першої світової, поки німці не почали топити наші кораблі, позицією США був ізоляціонізм.

На цьому все і будувалося.

Тож у якомусь сенсі - десь незграбно, десь ефективно - **Трампа намагається відновити цю стару модель.**

Йому це дається важко з двох причин.

1) — Перша - ми сильно переплетені з цими країнами.

2) — Друга - в США є культурний елемент, який відчуває відповідальність за світ, що ми не можемо підвести наших союзників.

Він хоче, щоб наші союзники стали союзниками один одному:

— європейці - з європейцями, азіати - з азіатами, Японія - з Австралією.

А ми потім робимо те, що потрібно, щоб було легше, міцніше. Але ми можемо відступити і жити спокійно.

Погоджуся, що дії в Ірані з цією політикою не узгоджуються.

Але **політика ніколи не буває чистою. Завжди є відхилення.**

Але я думаю, що це досі - незалежно від того, чи пам'ятає про це Трамп - американська реальність.

Тож США абсолютно благословлять японсько-австралійські відносини і абсолютно благословлять подальше існування НАТО без нас.

Наш інтерес у цей момент історії

— зменшити нашу вразливість у світі і зменшити нашу відповідальність за світ.

Еволюція китайсько-австралійських відносин, думаю, була передбачуваною. Зараз вона відбувається.

І навіть якщо китайці стануть дуже хорошими друзями зі США, вам варто бути обережними. Цим людям варто бути обережними.

Вибачте, що постійно кажу "ви" - я сприймаю вас як австралійця. Моя дружина австралійка. Як американець, я не можу провести кордон між Австралією і Новою Зеландією. Знаю, для вас це дуже різні речі, але я їх ніколи не розрізняв.

Крістіан Сміт: Як ви кажете, Китай зараз мало що може зробити з Австралією і Японією. Але припустимо, через кілька десятиліть усе зміниться. Чи є ризик для Австралії та Японії, що США вже не буде поруч, щоб допомогти так, як це, можливо, могло б бути зараз?

Джордж Фрідман: Це не ризик, це реальність.

США були створені не для того, щоб захищати інтереси Австралії та Японії.

Ми пройшли через вісімдесятирічний період, коли взяли на себе цю відповідальність. Раніше ми такого ніколи не робили.

Нормальний стан для США - бути дружніми, близькими, але нікому не зобов'язаними.

У Австралії та Японії дійсно є спільний інтерес, який їх зближує, і серйозний потенціал.

Є питання, які ці дві країни повинні вирішити.

— Що робити з Філіппінами? Філіппіни між вами. Це значна територія. Вони не такі сильні, як ви, але можуть еволюціонувати дуже швидко.

Якщо подивитися на питання між Японією та Австралією - крім Тайваню, який, я думаю, зараз вирішують між собою США і Китай, - ви цілком здатні подбати про себе самі.

За таких обставин, якби виявилось, що Китай досить сильний, щоб одночасно впоратися з Японією та Австралією, у США був би інший погляд на це - тому що якщо впадуть обидві ці країни, Тихий океан відкриється китайцям.

Але поки що це змоглядні роздуми.

І пам'ятайте, геополітика змінюється. Немає абсолютних умов, які ніколи не зміняться.

Це те, що європейцям важко зрозуміти.

А австралійці і японці це зрозуміли.

— Якщо ж Китай перетвориться на щось, чого я не чекаю, - ворожу, могутню морську державу, що загрожує вам обом одночасно, - я не уявляю, навіщо їм це, але якщо так, США доведеться переглянути свою позицію.

Але це дуже далека перспектива.

Крістіан Сміт: Хочу звернути увагу слухачів на наш подкаст листопада минулого 2025 року про китайську загрозу Тихому океану - і в якомусь сенсі про роль Австралії, Японії та інших країн у цьому, - де ці виклики розглянуті під трохи іншим кутом, з китайського боку. Якщо хочете, послухайте.

Джордже, подивимося на це зі зворотного боку: Америка намагається прийти до компромісу з Китаєм. У Японії та Китаю давні історичні проблеми, хоча останні десятиліття вони непогано ладнали. Нещодавно між ними виникла деяка напруга через японські заяви про Тайвань. У Австралії дуже тісні відносини з Китаєм. У торгівлі Австралія сильно залежить від Китаю як від ринку експорту. Думаєте, обидві ці країни можуть вчинити так само, як США, і прийти до компромісу, що їх влаштує - так само, як цього хочуть і самі США щодо Китаю?

9. Регіон, що визначається економікою, а не війною

Джордж Фрідман: **Мені не здається, що щось цьому заважає - ні Австралії з Китаєм, ні Новій Зеландії з Китаєм, ні Японії.**

Якщо подивитися на регіон - його набагато більше цікавить економіка, ніж війна.

Це не Росія.

Китайці з моменту створення комуністичної держави не були агресивною нацією.

— Вони були агресивні щодо Тибету і тому подібного, але в зовнішніх відносинах були досить мирними. Чому?

— Тому що всі їхні зовнішні зв'язки - або зі слабкими сусідами на заході, або через океан.

Тому я дивлюся на цей регіон не стільки як на геополітичний, скільки як на геоекономічний.

Якщо подивитися на регіон, на економіки, мені здається, що Китай - по суті глобальна економіка.

Але й Австралія, і Японія теж частково глобальні економіки.

Тому проблеми, що виникли після Другої світової в Європі, - в Китаї, комунізм проти США, - все це минуло.

Одна з речей, які важко даються європейцям, - це вийти за рамки тих відносин.

Австралійці і японці, схоже, вийшли з цього з меншими втратами.

Крістіан Сміт: Джордже, давайте наостанок зробимо серйозний крок убік, але залишимося з Австралією та Японією. Обидві країни дуже вразливі і стурбовані тим, що зараз відбувається в Перській затоці. Вони сильно залежать від близькосхідних енергоносіїв, як і Китай, як і багато інших країн. Про що вони зараз думають - як страхуватися від таких ризиків?

10. Геополітика енергетики та технологій

Джордж Фрідман: Є дві речі.

(1)

Перша - працювати і з американцями, і з китайцями, які хочуть іншого Ірану.

Існує нерозуміння китайського погляду на Іран.

Вони отримують звідти багато нафти, і тому не хочуть ситуації, що склалася. Але у них немає ні любові, ні інтересу лізти на Близький Схід - ніхто в здоровому глузді туди не полізе. З китайської точки зору, їм потрібна нафта, яка звідти відвантажується.

Тому китайцям доводиться гарантувати, що Ормузька протока та інші шляхи до Китаю залишаються відкритими.

(2)

Але найважливіше, що нам треба обдумати, - це **небезпека нашої залежності від нафти як енергоносія**.

Люди говорять про це в контексті глобального потепління, і, можливо, це так.

Я в цьому нейтральний - просто тому що недостатньо знаю, щоб мати точку зору, і не люблю позиції, які зводяться до думки.

Але іранська війна дечому нас навчила:

— це дуже небезпечно для країн - незалежно від їхньої ідеології, незалежно від їхнього становища, - якщо їм доводиться залежати від нафти, що надходить ззовні.

30 % нафти, яку споживає світ, йде з Близького Сходу - вкрай нестабільного місця, яке стабілізуватися не збирається.

— Інші залучені країни: США - великий виробник енергії, Канада.

Китай, наприклад, не великий виробник енергії, він залежить від імпорту.

Тому в нинішній геополітичній ситуації одна з необхідних змін - це диверсифікація джерел енергії.

Повна залежність від нафти ставить під загрозу всю світову економіку, якщо глобальні нафтовидобувні країни - особливо на Близькому Сході - зчепляться між собою.

Зараз доступні інші технології.

У атомної енергетики погана репутація, але малі ядерні реактори (SMR, small modular reactors), які зараз розробляються, набагато безпечніші і зручніші у використанні.

Сонячна енергія - ще один варіант.

Геотермальна - буримо в землю і отримуємо величезне тепло, яке там є.

Є й інші джерела.

Тож я думаю, ця війна знаменує початок переходу від нафтової світової економіки до економіки з диверсифікованими джерелами енергії.

Тому що з урахуванням того, звідки йде нафта, - з країн, які рухаються в різних напрямках, нестабільні і не пристосовані до світової економіки, - на кшталт Венесуели, що стала джерелом наркозагрози для США, через що нам доводиться силами флоту її нейтралізувати, - так не можна.

Ми не можемо настільки залежати від нафти.

Що я виніс з іранського досвіду:

— відносно невелике питання між США та Іраном, яке призвело до відносно невеликої війни - це далеко не Друга світова, - зробило серйозний вплив на світову економіку - і на США, і на Японію, і на Австралію.

З цього, що цікаво, виходить новий геополітичний елемент, про який ми зазвичай не говоримо, - технологія.

— ШІ - це чудово. Але якщо немає нафти, щоб виробляти електрику, немає і ШІ.

Тому, коли ми реально дивимося на фундаментальну економічну еволюцію світу, подивіться,

- 1) — як з'являються технології-альтернативи нафті, і це, в свою чергу,
- 2) — змінює всю світову географію того, що важливо, а що ні.

Без нафти - чи правда нам важливо, що відбувається на Близькому Сході? Чи повинні ми нести цей тягар?

Тому ця війна, я думаю, - той момент, коли нас б'є по голові тим же, про що давно говорять усі екологи, - але з абсолютно іншої, ніяк не пов'язаної причини.

Чи можемо ми мати нафтову економіку у світі, де найбільші виробники нафти - Близький Схід?

США - найбільший експортер нафти.

І там, де залучені США - як і у випадку з Росією, звичайно, - проблема та сама.

- 1) — Це країни, які потрапляють у неприємності. Це проблемні країни: вони створюють проблеми.
- 2) — Чи може весь інший світ розраховувати на те, що всі ці країни не будуть влипати в неприємності і просто продовжать відвантажувати нафту?

Я думаю, урок тут - і у відносинах США з Іраном, і для Китаю - поки що нам треба бути дуже доброзичливими зі США, тому що нам потрібна ця нафта, і доведеться допомогти США виплутатися з цієї іранської історії.

Думаю, у них вийде.

Але важливіше за це - технологічна еволюція.

— Ми не можемо настільки залежати від дефіцитної сировини - відносно дефіцитної, - яка видобувається тільки в деяких частинах світу, причому частина з них жахливо нестабільна.

Крістіан Сміт: А цього якраз не було в 70-х, під час нафтових криз. Тоді не було інших технологічних варіантів, а зараз вони є.

Джордж Фрідман: Атомна енергія була, але Чорнобиль і Трі-Майл-Айленд (аварія на АЕС у США в 1979 році) показали її небезпеку.

Люди не розуміють, наскільки з того часу просунулася атомна енергетика, наскільки вона стала меншою, безпечнішою і ефективнішою.

Сонячна енергія теж добре розвивається, і геотермальна.

Тож епоха нафти, я думаю, закінчується - тому що ті, хто найбільше нажився на нафтовидобутку, поводитися погано і ненадійно. А це Близький Схід.

Крістіан Сміт: Джордже, як завжди, велике спасибі. І вам спасибі за те, що слухали. Скоро повернемося з новим подкастом Geopolitical Futures. Джордж дав вам невелике уявлення про те, над чим він зараз працює - про майбутнє енергетики і геополітики. Підписатися на Geopolitical Futures можна на geopoliticalfutures.com. Дякую за увагу. До побачення.

[Посилання](#)

Держстат оприлюднив нову статистику по освіті, і якщо дивитися на неї не як на звіт, а як на систему цифр у часі, картина виходить такою що волосся стає дибом

2026-04-23

Олег *Белінський*

Сьогодні випуск зі школи ще виглядає відносно стабільним і тримається на рівні приблизно 360–390 тисяч учнів на рік. Але в перші класи вже заходить значно менше дітей, близько 300–320 тисяч. Це означає, що вже зараз маємо розрив у 60–90 тисяч дітей щороку, або мінус 15–25 %.

Іншими словами, система вже не відтворює сама себе, просто цей ефект ще не повністю проявився у старших класах.

Якщо подивитися на народжуваність, то ситуація ще жорсткіша.

У 2021 році в Україні народилося 273,8 тисячі дітей.

Після початку великої війни цей показник просів до приблизно 180–220 тисяч на рік, тобто ще мінус 30–40 відсотків. Це означає, що слабкий вхід у школу не є тимчасовим провалом, а новою базою на роки вперед.

Україна вже проходила демографічне “дно” у середині 2000-х років.

Тоді у перші класи заходили покоління приблизно 320–350 тисяч дітей на рік то було третє покоління дітей війни 1941-45 років. Але це було коротке плато.

Зараз ситуація інша. Війна наклалася на вже малочисельні покоління, які самі входять у вік народження дітей. Менше потенційних батьків означає ще менше дітей.

Через це формується не короткий провал, а довге плато низької народжуваності, яке розтягується щонайменше до другої половини 2030-х років.

Якщо перевести це у просту математику для школи, то діти, народжені у 2022–2024 роках, підуть у перший клас приблизно у 2028–2030 роках. За поточної народжуваності це означає набір на рівні приблизно 150–180 тисяч дітей на рік. Це майже вдвічі менше, ніж було на піку, і значно нижче навіть за “дно” 2005 року.

У 1991 році в Україні проживало приблизно 52 млн людей.

Частка дітей віком до 18 років тоді складала орієнтовно 28–30 %. Це дає приблизно 14–15 мільйонів дітей. Тобто освітня система була розрахована на зовсім інший масштаб країни.

Перед повномасштабною війною цей показник уже суттєво зменшився.

У 2021 році в Україні було близько 7–7,5 мільйона дітей до 18 років. Фактично за одне покоління країна втратила приблизно половину дитячого населення.

Якщо дивитися вперед, то за поточної народжуваності на рівні приблизно 180–220 тисяч дітей на рік, з урахуванням міграції, до 2035 року в Україні залишиться близько 2,5–3,2 мільйона дітей віком до 18 років.

Тобто

— за два покоління ми йдемо з рівня приблизно 15 млн дітей до рівня близько 3 млн. Це мінус 70–80 %.

Що означають 3 млн дітей в державі?

— Якщо 3 млн це ~20% населення, то загальне населення \approx 13–16 млн!

Тоб то у 2035 році ми, хто виживе, будемо державою з 15 млн населення та інфраструктурою на 45-52 млн населення.

Дуже показовим вже зараз є Київ.

Багато років місто жило з постійним дефіцитом місць у школах і дитячих садках. Черги були нормою.

У 2025 році цей дефіцит зник.

При тому що інфраструктура не скорочувалася, а це означає що попит зменшився на 15-20%.

Регіональна картина теж показова.

Захід і Київ у 2022 році отримали приріст учнів на рівні 10–20 відсотків за рахунок переміщення населення, але до 2025 року цей ефект уже зменшився до приблизно 5–10 відсотків. Центр країни показує падіння на рівні 5–12 відсотків. Схід і південь втратили від 30 до 60 відсотків учнів. Це означає, що етап перерозподілу завершився і система входить у фазу загального скорочення.

На цьому фоні зростання частки очного навчання виглядає оптимістично тільки на перший погляд.

У 2022 році очно навчалось близько 30–40 відсотків учнів, а у 2025 році вже близько 65–75 відсотків. Але в абсолютних цифрах видно інше. Кількість дистанційних учнів скоротилася приблизно на 1,2–1,4 мільйона, тоді як загальна кількість учнів зменшилася приблизно на 600–700 тисяч. Тобто значна частина цього “покращення” це не повернення дітей у класи, а їхній вихід із української системи освіти.

Через кілька років цей ефект повністю дійде до вищої освіти.

Якщо зараз випуск зі школи ще близько 380 тисяч, то у 2030-х роках він може впасти до 250–300 тисяч. З урахуванням міграції реальний попит на вищу освіту може скласти лише 200–250 тисяч людей на рік при поточній місткості системи близько 500 тисяч місць. Це означає, що приблизно половина існуючої системи вищої освіти є надлишковою.

У таких умовах змінюється сама логіка освіти.

Раніше була конкуренція між абітурієнтами за місце у виші.

Тепер формується конкуренція між університетами за студента.

Це неминуче тисне на якість, тому що система переходить у режим виживання.

Знижується рівень вступу, скорочуються складні спеціальності, слабшає викладацький склад.

Головний висновок простий.

Українська освіта ще виглядає стабільною, тому що тримається на більших поколіннях минулих років. Але нові покоління вже значно менші. І війна не просто створила новий провал, вона розтягнула його у довге плато.

№ 1.879

РИНОК ПО 15 ГРИВЕНЬ: ЯК СПОЖИВАЧА ЗНОВУ ПРИЗНАЧИЛИ «ІНВЕСТОРОМ»

2026-04-23

Попенко

Рішення підняти прайс-кепи на електроенергію до 15 грн за кВт·год (без ПДВ, передачі та розподілу) — це не про ринок. І точно не про енергобезпеку.

Це про перерозподіл грошей. І як завжди — не на користь споживача.

Формально нам розповідають знайому казку: потрібно стимулювати імпорт, уникнути дефіциту, втримати систему. Але якщо прибрати риторичку — залишається сухий факт: ціна зростає, а платити буде кінцевий споживач. Без альтернатив.

1. ІМПОРТ ЯК ВИПРАВДАННЯ

Нам продають тезу, що без підвищення прайс-кепів імпорт електроенергії неможливий. Це маніпуляція.

Імпорт — це не питання «високої ціни». Це питання організації ринку. Якщо держава дійсно хоче забезпечити стабільні поставки — для цього існує механізм ПСО. Є державний трейдер. Є можливість тимчасової централізації ринку в умовах воєнного стану.

Але цього не роблять.

Чому? Бо тоді не буде надприбутків.

2. ХТО НАСПРАВДІ ВИГРАЄ

Головні бенефіціари цього рішення — не імпортери і не держава.

Це бізнеси, пов'язані з розподіленою генерацією.

Ті самі компанії, які сьогодні активно заходять у сегмент газових когенераційних установок і працюють на дорогому піковому ринку.

Чим вищий прайс-кеп — тим більша маржа.

І що важливо: багато з цих гравців мають прямі або опосередковані зв'язки з політиками та чиновниками. Тими самими, які формують правила гри.

Це вже не ринок. Це — конструкція під конкретний бізнес.

3. ПРО ГАЗ І «ЕКОНОМІКУ»

Окремий аргумент — мовляв, нинішні прайс-кепи не покривають витрати генерації, особливо газової.

Це неправда.

Поточні ціни вже дозволяють працювати КГУ з прибутком. Жодної економічної необхідності піднімати прайс-кепи до 15 грн немає. Це рішення не про виживання генерації — це рішення про розширення маржі.

4. ЩО ДАЛІ

Наслідки будуть дуже швидкими.

Вже у травні в окремі години ринок може показати 20 грн за кВт·год. І це не теоретичний сценарій — це прямий результат нових обмежень.

Для бізнесу це означає одне: різке зростання витрат. За моїми оцінками — плюс 60–70% до середньої ціни вже найближчим часом.

А далі — класичний ланцюг:

— зростання собівартості → зростання цін → новий виток інфляції.

І знову нам розкажуть, що «так склалися обставини».

5. ХТО ЗАПЛАТИТЬ

Заплатять усі.

Промисловість — через тариф. Малий бізнес — через рахунки. Населення — через ціни в магазинах.

Бо енергія — це база економіки. Коли дорожчає вона — дорожчає все.

6. ВИСНОВОК

Рішення НКРЕКП — це не про ринок і не про стабільність системи.

Це про те, як під виглядом «реформ» і «європейських правил» вибудовується модель, де прибуток приватний, а витрати — суспільні.

І поки нам розповідають про дефіцит і імпорт, відбувається значно простіше:

— споживача знову призначили інвестором чужого бізнесу.

Без його згоди.

І без права відмовитись.

№ 1.880

Володимир Зеленський: У *Drone Deal* входить унікальна система захисту, яка складається, зокрема, з дронів для відбиття масованих атак, систем ППО та РЕБ

2026-04-21

У *Drone Deal* входить унікальна система захисту, яка складається, зокрема, з дронів для відбиття масованих атак, систем ППО та РЕБ.

Про це Президент України Володимир Зеленський заявив під час *інтерв'ю телемарафону «Єдині новини»*.

Глава держави зазначив, що *Drone Deal*

– це багаторічна програма співпраці між Україною ***і тією чи іншою країною***, що спрямована на експертизу й допомогу в захисті від масованих атак на критичну, цивільну інфраструктуру.

«Ми домовилися про 10-річні договори вже з трьома ключовими країнами: Саудівською Аравією, Еміратами й Катаром. Запит у нас уже від 11 країн: Близький Схід та Затока, плюс помалу придивляємося до Кавказу», – сказав Президент.

За словами Володимира Зеленського, у *Drone Deal* **буде щонайменше 10 різних контрактів про експорт української зброї**.

Також передбачене співвиробництво

— будівництво виробничих ліній і в Україні, і в інших державах, — спільна розробка нових технологій,

— домовленість про фінансування на рік відповідного обсягу й конкретна кількість років такої співпраці.

«Друге: це мої кроки і потім кроки всієї команди – це європейська частина. І Європа – це наш початок роботи з Німеччиною, Норвегією, Італією, в принципі, з нордик-країнами – з Норвегією, Швецією – та Нідерландами. Це вже те, що ми бачимо й розуміємо. Безумовно, в нас хороші відносини з Британією та Францією. Я впевнений, що там усе це буде також відбуватися», – зауважив Глава держави.

Президент наголосив, що така співпраця є взаємовигідною.

Наприклад,

— ключові домовленості з лідерами країн Близького Сходу та регіону Затоки стосуються ракет для «петріотів» і допомоги енергетичній стійкості України.

«З Норвегією ми говоримо про газ. З Румунією ми вже добудуємо відповідну інфраструктуру – також газ і електрика. І наші близькосхідні партнери – вони можуть повністю закрити питання щодо дефіциту нафти», – акцентував Володимир Зеленський.

№ 1.881
